

Fremsat den 10. april 2025 af udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek)

Forslag

til

Lov om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og danskuddannelsesloven

(Ændring af regler om bevarelse af opholdstilladelse som følge af partnervold m.v., undtagelse af statsudsendte og deres medfølgende familie fra bortfaldsreglerne, kodificering af EU-retspraksis på familiesammenføringsområdet, gennemførelse af EES-forordningen om gradvis idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet og API-forordningen om indsamling og overførsel af forhåndsoplysninger om passagerer, m.v.)

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1009 af 2. september 2024, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 721 af 27. april 2021, § 1 i lov nr. 1575 af 12. december 2023, § 1 i lov nr. 1700 af 30. december 2024 og senest ved § 1 i lov nr. 1702 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 a indsættes som stk. 11:

»Stk. 11. Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandsstatsborgere, der passerer Den Europæiske Unions medlemsstaters ydre grænser, og om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål (EES-forordningen) med senere ændringer gælder her i landet. Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om midlertidig fravigelse af visse bestemmelser i EES-forordningen og Schengengrænsekodeksen for så vidt angår den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet med senere ændringer gælder her i landet.«

2. I § 2 a indsættes som stk. 12:

»Stk. 12. Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS-forordningen) med senere ændringer gælder her i landet.«

3. I § 2 a indsættes som stk. 13:

»Stk. 13. Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af en ramme for interoperabilitet mellem EU-informationssystemer vedrørende grænser

og visum og de dele, som vedrører SIS, i forordning om fastsættelse af en ramme for interoperabilitet mellem EU-informationssystemer vedrørende politisamarbejde og retligt samarbejde, asyl og migration (interoperabilitetsforordningerne) med senere ændringer gælder her i landet.«

4. I § 2 a indsættes som stk. 14:

»Stk. 14. Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indsamling og overførsel af forhåndsoplysninger om passagerer med henblik på at forbedre og lette ind- og udrejsekontrollen ved de ydre grænser (API-forordningen) med senere ændringer gælder her i landet.«

5. I § 4 c, stk. 4, nr. 1, ændres: »nr. 1 eller 2« til: »nr. 1, 2 eller 4«.

6. I § 9, stk. 1, nr. 3, litra e, ændres: »ophold.« til: »ophold,«.

7. I § 9, stk. 1, indsættes som nr. 4:

»4) en udlænding, der er familiemedlem til en dansk statsborger, i situationer omfattet af artikel 20 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde.«

8. I § 9 a, stk. 4, 2. pkt., ændres »nr. 18« til: »nr. 19«.

9. § 9 h, stk. 6, ophæves.

Stk. 7 og 8 bliver herefter stk. 6 og 7.

10. § 9 h, stk. 9, ophæves.

Stk. 10 bliver herefter stk. 8.

11. § 9 h, stk. 11 og 12, ophæves.

Stk. 13-19 bliver herefter stk. 9-15.

12. I § 9 h, stk. 14, 1. og 2. pkt., der bliver stk. 10, 1. og 2. pkt., ændres »stk. 13« til: »stk. 9«.

13. I § 9 h, stk. 15, 1. pkt., der bliver stk. 11, 1. pkt., ændres »stk. 14, 1. pkt.« til: »stk. 5, 1. pkt., stk. 8, 1. pkt., og stk. 10, 1. pkt.«, i stk. 15, 2. pkt., der bliver stk. 11, 2. pkt., ændres »stk. 14, 2. pkt.« til: »stk. 5, 2. pkt., stk. 8, 2. pkt., og stk. 10, 2. pkt.«, og i stk. 15, 3. pkt., der bliver stk. 11, 3. pkt., ændres »stk. 14, 3. pkt.« til: »stk. 5, 3. pkt., stk. 8, 3. pkt., og stk. 10, 3. pkt.«

14. I § 9 h, stk. 16, 1. pkt., der bliver stk. 12, 1. pkt., ændres »stk. 14, 1. pkt.« til: »stk. 5, 1. pkt., stk. 8, 1. pkt., eller stk. 10, 1. pkt.«, i stk. 16, 2. pkt., der bliver stk. 12, 2. pkt., ændres »stk. 14, 2. pkt.« til: »stk. 5, 2. pkt., stk. 8, 2. pkt., eller stk. 10, 2. pkt.«, og i stk. 16, 3. pkt., der bliver stk. 12, 3. pkt., ændres »stk. 14, 3. pkt.« til: »stk. 5, 3. pkt., stk. 8, 3. pkt., eller stk. 10, 3. pkt.«

15. I § 9 h, stk. 17, 1. pkt., der bliver stk. 13, 1. pkt., ændres »stk. 5 og 7« til: »stk. 5 og 6«, i stk. 17, 2. pkt., der bliver stk. 13, 2. pkt., ændres »stk. 8, 1. pkt., og stk. 10« til: »stk. 7, 1. pkt., og stk. 8«, og i stk. 17, 3. pkt., der bliver stk. 13, 3. pkt., ændres »stk. 13 og 14« til: »stk. 9 og 10«.

16. I § 9 h, stk. 18, der bliver stk. 14, ændres »stk. 1, 3, 5, 10, 13 eller 14« til: »stk. 1, 3, 5, 8, 9 eller 10«.

17. I § 9 h, stk. 19, der bliver stk. 15, ændres »stk. 10, 13 og 14« til: »stk. 8-10«, og »stk. 6, jf. stk. 5, jf. stk. 1 og 3, og stk. 7, 8, 11 og 15« ændres til: »stk. 6 og 11«.

18. I § 9 m, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »tilknytning til,«: »bor på fælles bopæl og«.

19. I § 9 m, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »og udlændingen«: »bor på fælles bopæl og«.

20. I § 9 n, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Opholdstilladelse skal betinges af, at udlændingen og den, som udlændingen har familiemæssig tilknytning til, bor på fælles bopæl.«

21. I § 17 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Stk. 1 finder ikke anvendelse for udlændinge, der har opholdt sig uden for landet som statsudsendte, eller for udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, eller efter § 9 c, stk. 1, eller § 9 m, stk. 1 eller 2, på baggrund af familiemæssig tilknytning til en herboende person, og som har opholdt sig uden for landet i forbindelse med, at den herboende person har været statsudsendt. 1. pkt. gælder dog kun, hvis udlændingen indrejser i Danmark senest 1 måned efter statsudsendelsens ophør eller, hvis denne frist er udsat efter ansøgning herom, inden udløbet af denne frist.«

22. I § 19, stk. 1, nr. 11, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»Er personens opholdstilladelse undladt inddraget efter stk. 7, 1. pkt., eller stk. 8, 1. pkt., eller forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., kan personens opholdstilladelse dog ikke inddrages, medmindre der er forløbet mindst 5 år fra

afgørelsen herom, jf. stk. 7, 3. pkt., og stk. 8, 3. pkt. Udlændingens opholdstilladelse kan ikke inddrages, uanset om personen efter samlivsophør modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, hvis personens opholdstilladelse er undladt inddraget efter stk. 7, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 4, eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller § 19 a, stk. 5.«

23. To steder i § 19, stk. 1, nr. 12, ændres »nr. 18« til: »nr. 19«.

24. I § 19, stk. 1, indsættes efter nr. 17 som nyt nummer:

»18) Når opholdstilladelsen er betinget af, at udlændingen og den, som udlændingen har familiemæssig tilknytning til, bor på fælles bopæl, jf. § 9 m, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 2. pkt., og § 9 n, stk. 1, 2. pkt., og de pågældende ikke bor på fælles bopæl. Opholdstilladelsen kan dog ikke inddrages, hvis udlændingen bor sammen med et andet familiemedlem, hvis opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, er undladt inddraget efter stk. 7, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 4, eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller § 19 a, stk. 5.«

Nr. 18 og 19 bliver herefter nr. 19 og 20.

25. I § 19, stk. 1, nr. 18, der bliver nr. 19, indsættes som 2. pkt.:

»1. pkt. finder ikke anvendelse, hvis opholdstilladelsen er undladt inddraget efter stk. 7, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 4, eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller § 19 a, stk. 5.«

26. I § 19, stk. 7, 1. pkt., ændres »eller § 9 q, stk. 2,« til: »§ 9 m, stk. 1 eller 2, § 9 n, stk. 1, eller § 9 q, stk. 2,«, og »anden overlast m.v.« ændres til: »anden overlast m.v., herunder negativ social kontrol,«.

27. I § 19, stk. 7, indsættes efter 2. pkt. som 3.-5. pkt.:

»En tidsbegrænset opholdstilladelse, der er undladt inddraget efter 1. pkt. eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., skal inddrages, hvis udlændingen 5 år eller senere regnet fra tidspunktet for denne afgørelse modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, jf. dog § 19 a, stk. 4, 3. pkt. finder tilsvarende anvendelse for en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, efter ophør af opholdsret efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 29, stk. 1, jf. § 17, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 3. Fristen i 3. pkt. beregnes fra afgørelsen om meddelelse af opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1.«

28. I § 19, stk. 8, 1. pkt., ændres »§ 9 c, stk. 1 eller § 9 q, stk. 2,« til: »§ 9 c, stk. 1, § 9 m, stk. 1 eller 2, § 9 n, stk. 1, eller § 9 q, stk. 2,«.

29. I § 19, stk. 8, indsættes efter 2. pkt. som 3.-5. pkt.:

»En tidsbegrænset opholdstilladelse, der er undladt inddraget efter 1. pkt. eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., skal inddrages, hvis udlændingen 5 år eller senere

regnet fra tidspunktet for denne afgørelse modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, jf. dog § 19 a, stk. 4. 3. pkt. finder tilsvarende anvendelse for en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, efter ophør af opholdsret efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 29, stk. 1, jf. § 16, stk. 2. Fristen i 3. pkt. beregnes fra afgørelsen om meddelelse af opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1.«

30. I § 19 indsættes efter stk. 8 som nyt stykke:

»Stk. 9. De betingelser, der blev stillet ved meddelelse af en opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 1, § 9 c, stk. 1, § 9 m, stk. 1 eller 2, § 9 n, stk. 1, eller § 9 q, stk. 2, som er undladt inddraget efter stk. 7, eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller § 19 c, stk. 1, 1. pkt., gælder, hvis samlivet på fælles bopæl genoptages, medmindre ganske særlige grunde taler derimod.«

Stk. 9 og 10 bliver herefter stk. 10 og 11.

31. I § 19 a, stk. 2, 3. pkt., indsættes efter »eller 2,«: »§ 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1,«.

32. I § 19 a indsættes efter stk. 3 som *stk. 4 og 5*:

»Stk. 4. Ved afgørelse om inddragelse af en opholdstilladelse efter § 19, stk. 7, 3. eller 4. pkt., eller § 19, stk. 8, 3. eller 4. pkt., finder § 26, stk. 1, anvendelse, medmindre udlændingen har opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, eller § 9 c, som følge af familiemæssig tilknytning til en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, eller udlændingen har opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1, som følge af familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 11 eller 12, eller stk. 24, der er meddelt efter, at den pågældende har haft opholdstilladelse efter andre bestemmelser end § 9 m, stk. 1. I sådanne tilfælde skal opholdstilladelsen inddrages, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Stk. 5. En opholdstilladelse skal nægtes forlænget efter § 19 c, stk. 1, 1. pkt., medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. dog 2. og 3. pkt. § 26, stk. 1, finder endvidere anvendelse, hvis udlændingen har opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, eller § 9 c, stk. 1, som følge af familiemæssig tilknytning til andre end en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, eller er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, efter ophør af opholdsret efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 29, stk. 1, jf. § 16, stk. 2, eller § 17, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 3, eller efter § 9 q, stk. 2. Har udlændingen opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, skal opholdstilladelsen nægtes forlænget efter § 19 c, stk. 1, 1. pkt., uden at der herved tages stilling til Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 46, stk. 8.«

33. I § 19 b, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »jf. dog stk. 2, 2. pkt.«: », og § 19 stk. 7 og 8.«

34. Efter § 19 b indsættes:

»§ 19 c. En tidsbegrænset opholdstilladelse, der er undladt inddraget efter § 19, stk. 7, 1. pkt., eller § 19, stk. 8, 1. pkt., eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., kan forlænges, medmindre udlændingen 5 år eller senere regnet fra tidspunktet for denne afgørelse modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse. I sådanne tilfælde skal opholdstilladelsen nægtes forlænget, jf. dog § 19 a, stk. 5. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, efter ophør af opholdsret efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 29, stk. 1, jf. § 16, stk. 2, eller § 17, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 3. I sådanne tilfælde beregnes fristen i 1. pkt. fra afgørelsen om meddelelse af opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1.

Stk. 2. En opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, kan ikke nægtes forlænget, uanset at personen ikke bor på fælles bopæl med den danske statsborger eller udlændingen med opholdstilladelse efter §§ 9 a, 9 i, 9 k eller 9 p, hvis personen bor sammen med et andet familiemedlem, hvis opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, er undladt inddraget efter § 19, stk. 7, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 4, eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller § 19 a, stk. 5.

Stk. 3. En opholdstilladelse efter § 9 a eller § 9 i, stk. 2, nr. 1, kan ikke nægtes forlænget, uanset at udlændingen med opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1, eller § 9 n, stk. 1, efter samlivsophør modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, hvis opholdstilladelsen efter § 9 m, stk. 1, eller § 9 n, stk. 1, er undladt inddraget efter § 19, stk. 7, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 4, eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller § 19 a, stk. 5.

Stk. 4. En opholdstilladelse efter § 9 a eller § 9 m, stk. 1, kan ikke nægtes forlænget, uanset at udlændingen med opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1, arbejder uden arbejdstilladelse, jf. § 9 m, stk. 3, 1. pkt., hvis opholdstilladelsen efter § 9 m, stk. 1, er undladt inddraget efter § 19, stk. 7, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 4, eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller § 19 a, stk. 5.«

35. I § 33 b, stk. 1, indsættes som *nr. 6*:

»6) Ved ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, som følge af Danmarks internationale forpligtelser, som sendes af Styrelsen for International Rekruttering og Integration til Udlændingestyrelsen i forlængelse af en afgørelse om afslag på forlængelse af en opholdstilladelse eller ophør af opholdsret efter EU-reglerne.«

36. I § 38, stk. 4, udgår »om politiets adgang til flyselskabernes bookingsystemer,«.

37. I § 46, stk. 2, 1. pkt., ændres »stk. 8« til: »stk. 7«.

38. I § 46, stk. 5, ændres »stk. 9, 2. og 3. pkt.« til: »stk. 12, 2. og 3. pkt.«

39. I § 46 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. Udlændingestyrelsen træffer afgørelser om opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, hvis Styrelsen for Interna-

tional Rekruttering og Integration har truffet afgørelse om nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse efter § 19 a, stk. 5, og samtidig har vurderet, at omstændigheder i sagen kan begrunde, at det kan være i strid med Danmarks internationale forpligtelser at nægte ret til fortsat ophold i Danmark.«

Stk. 8-11 bliver herefter stk. 9-12.

40. I § 46 a, stk. 6, nr. 1, 1. pkt., ændres »§ 9 h, stk. 8, 1. pkt., § 9 h, stk. 9, 1. pkt.« til: »§ 9 h, stk. 7, 1. pkt., § 9 h, stk. 12, 1. pkt.«, og »§ 9 h, stk. 18« ændres til: »§ 9 h, stk. 14«.

41. I § 52 c, stk. 9, indsættes efter »§ 33 b,«: »og om processuelt ophold i forbindelse med en anmodning om genoptagelse af en afgørelse efter §§ 9-9 f, 9 i-9 n, 9 p eller 9 q truffet af Udlændingenævnet, jf. § 33 a, stk. 3, nr. 4.«.

42. I § 58 d indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Udlændinge- og integrationsministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler til gennemførelse af API-forordningen.«

43. I § 60 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. I forskrifter, der udstedes i medfør af lovens § 58 d, stk. 3, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i API-forordningen.«

§ 2

I integrationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1146 af 22. juni 2020, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 1700 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 4, nr. 3, udgår »eller«.

2. Efter § 2, stk. 4, nr. 3, indsættes som nyt nummer:

»4) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 4, eller«.

Nr. 4 bliver herefter til nr. 5.

§ 3

I danskuddannelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1372 af 22. september 2022, som ændret ved § 2 i lov nr. 686 af 11. juni 2024 og § 4 i lov nr. 1654 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. I § 2 c, nr. 2, indsættes efter »nr. 1«: »eller nr. 4«.

§ 4

I lov nr. 721 af 27. april 2021 om ændring af udlændingeloven og om lov Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen (Gennemførelse af forordning om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS), forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem (EES) og forordninger om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på områderne for henholdsvis ind- og udrejsekontrol og politisamarbejde og

strafferetligt samarbejde og om brug af SIS i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold m.v.), foretages følgende ændringer:

1. § 1, nr. 8 og 9, ophæves.

2. I § 3, stk. 2, 1. pkt., ændres »§ 1, nr. 1, 2 og 5-27« til: »§ 1, nr. 1, 2, 5-7 og 10-27«.

§ 5

I lov nr. 1575 af 12. december 2023 om ændring af udlændingeloven, lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, og hjemrejseloven (Styrkelse af udlændingemyndighedernes og politiets værktøjer til kontrol af udlændinges indrejse og ophold i Danmark), foretages følgende ændringer:

1. § 1, nr. 1-3, og § 3 ophæves.

2. I § 6, stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 1, nr. 1-3 og 13-15, og § 3« til: »§ 1, nr. 13-15«.

3. I § 7, 1. pkt., ændres »§§ 1-4« til: »§§ 1, 2 og 4«.

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2025, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 1, nr. 1-3, §§ 4 og 5. Ministeren kan fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 3. Udlændinge- og integrationsministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte tidspunktet for ikrafttrædelse af § 1, nr. 4, 36, 42 og 43.

Stk. 4. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for ophævelse af udlændingelovens § 2 a, stk. 11, 2. pkt., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1.

Stk. 5. Udlændingelovens § 19, stk. 7, 3.-5. pkt., § 19, stk. 8, 3.-5. pkt., § 19 a, stk. 4 og 5, og § 19 c, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 27, 29, 32 og 34, finder ikke anvendelse for opholdstilladelser, der før den 1. juli 2025 er undladt inddraget eller nægtet forlænget efter udlændingelovens § 19, stk. 7, 1. pkt., § 19, stk. 8, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller er meddelt efter § 9 c, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 1009 af 2. september 2024, efter ophør af opholdsret efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 29, stk. 1, jf. § 16, stk. 2, eller § 17, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 3. For sådanne sager finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 6. Sager, som er verserende i Udlændingenævnet ved lovens ikrafttræden, og som omhandler klage over afgørelser, hvor Styrelsen for International Rekruttering og Integration under henvisning til manglende samliv har inddraget eller nægtet at forlænge en opholdstilladelse meddelt efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 1009 af 2. september 2024, og som indeholder oplysninger om, at udlændingen eller udlændingens barn har været udsat for overgreb, misbrug eller anden

overlast m.v., herunder negativ social kontrol, her i landet, eller at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden, sendes tilbage til styrelsen med anmodning om, at styrelsen tager stilling til, om opholdstilladelsen kan bevares efter udlændingelovens § 19, stk. 7, 1. pkt., § 19, stk. 8, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 2, 3. pkt., som ændret ved denne lovs § 1, nr. 26, 28 og 31. Gebyr efter udlændingelovens § 9 h, stk. 5, 2. pkt., tilbagebetales.

Stk. 7. Regler fastsat i medfør af udlændingelovens § 9 h, stk. 19, jf. lovbekendtgørelse nr. 1009 af 2. september 2024, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af

forskrifter udstedt i medfør af udlændingelovens § 9 h, stk. 15, jf. denne lovs § 1, nr. 9-11.

§ 7

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men lovens §§ 1, 4 og 5 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og grønlandske forhold tilsiger. Bestemmelserne kan sættes i kraft på forskellige tidspunkter.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Ændring af reglerne om bevarelse af opholdstilladelse som følge af partnervold eller partnerens død

- 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.1.1. Opholdstilladelse som familiesammenført ægtefælle eller fast samlever
 - 2.1.1.2. Opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem
 - 2.1.1.3. Inddragelse af opholdstilladelse og afslag på forlængelse af opholdstilladelse
 - 2.1.1.4. Fortsat ophold til voldsramte familiesammenførte og ved ægtefællens eller samleverens død
 - 2.1.1.5. Familiemedlemmer til unionsborgere
- 2.1.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.1.2.1. Udvidelse af persongruppen, der omfattes af bestemmelserne om fortsat ophold til voldsramte og ved ægtefællens død samt lempelse af kravet om årsagssammenhæng
 - 2.1.2.2. Krav om selvforsørgelse efter 5 år
 - 2.1.2.3. Samspillet mellem udlændingelovens § 19, stk. 7 og 8, og øvrige regler om bevarelse af opholdstilladelse
 - 2.1.2.4. Forslag om yderligere tilpasninger m.v.

2.2. Statsudsendte og medfølgende familie undtages fra bortfaldsreglerne

- 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.1.1. Bortfald af opholdstilladelse og dispensation fra bortfald
 - 2.2.1.2. Visse udlændinge på erhvervs- og studieområdet, der er undtaget fra bortfaldsreglerne
- 2.2.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.3. Familiesammenføring i henhold til artikel 20 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF)

- 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.1.1. EU-Domstolens praksis om afledt opholdsret efter TEUF artikel 20
 - 2.3.1.2. Afhængighedsforholdet mellem tredjelandsstatsborgeren og unionsborgeren
 - 2.3.1.3. Nødsaget til at forlade eller forhindre i at indrejse til Unionens område
 - 2.3.1.4. Nægtelse af opholdsret efter TEUF artikel 20 af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed
- 2.3.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.4. Gennemførelse af forordning om gradvis idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet (EES)

- 2.4.1. Gældende ret

- 2.4.1.1. Ind- og udrejsesystemet (EES)

- 2.4.1.2. Forslag til forordning om gradvis idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet (EES)

- 2.4.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

- 2.4.2.1. Gennemførelse af forordningen om gradvis idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet (EES)

2.5. Gennemførelse af API-forordningen

- 2.5.1. Gældende ret

- 2.5.1.1. API-forordningen

- 2.5.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3. Ligestillingsmæssige konsekvenser

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

7. Klimamæssige konsekvenser

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

9. Forholdet til EU-retten

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Det fremgår af regeringens (Socialdemokratiet, Moderaterne og Venstre) handlingsplan mod partnervold og partnerdrab (2023-2026) fra juni 2023, at regeringen vil udvide persongruppen omfattet af voldsbestemmelsen, så udlændinge, hvis opholdsgrundlag er betinget af samliv med en ægtefælle eller partner, ikke fastholdes i et voldeligt forhold på grund af frygt for at miste en opholdstilladelse.

Lovforslaget er bl.a. en udmøntning af denne del af regeringens handlingsplan mod partnervold og partnerdrab. Det foreslås således med lovforslaget, at der i forhold til spørgsmålet om bevarelse af en opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem til en udenlandsk arbejdstager eller studerende eller til en udlændings barn er tillægget særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede, fordi udlændingen har ophævet samlivet som følge af, at udlændingen selv eller udlændingens barn er blevet udsat for fysisk eller psykisk vold, herunder negativ social kontrol.

Det vil, som det allerede gælder for ægtefællesammenførte udlændinge, der i dag er omfattet af voldsbestemmelsen, være et krav, at det er volden m.v., der er årsag til samlivsophævelsen, men ved vurderingen heraf vil der fremover skulle gælde en formodning herfor, når først volden m.v. er godtgjort. Det vil gælde for alle udlændinge, der er omfattet af voldsbestemmelsen.

Det foreslås med lovforslaget også, at der i forhold til spørgsmålet om bevarelse af en opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem til en udenlandsk arbejdstager eller

studerende eller til en udlandsdanske fremadrettet vil skulle tages særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede, fordi den herboende ægtefælle eller samlever, som udlændingen har opholdstilladelse på baggrund af, afgår ved døden. Det svarer til, hvad der i dag gælder for ægtefællesammenførte udlændinge.

Ligeledes foreslås det med lovforslaget, at en opholdstilladelse som udgangspunkt vil skulle nægtes forlænget eller inddrages, hvis udlændingen 5 år eller senere, regnet fra det tidspunkt, hvor opholdstilladelsen er bevaret pga. vold m.v., eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden, modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse.

Det foreslås herudover at tilpasse reglerne for opholdstilladelse til udenlandske arbejdstagere og studerende samt disses medfølgende familiemedlemmer med henblik på at sikre, at ægtefællerne/samleverne ikke f.eks. ved modtagelse af ydelser efter lov om aktiv socialpolitik (f.eks. kontanthjælp) kan påvirke hinandens ret til ophold i Danmark, når parret har ophævet samlivet, og det medfølgende familiemedlem har bevaret sin opholdstilladelse pga. vold m.v.

Det foreslås også, at en udlænding, der har bevaret opholdstilladelsen pga. vold m.v., og som efterfølgende genoptager samlivet med sin ægtefælle eller samlever, som udgangspunkt på ny vil skulle opfylde de betingelser, herunder krav om selvforsørgelse, der blev stillet, da udlændingen blev meddelt sin oprindelige opholdstilladelse.

Der henvises til pkt. 2.1.

Endvidere indeholder lovforslaget forslag om, at reglerne om bortfald af opholdstilladelse i forbindelse med opgivelse af bopæl eller længerevarende ophold uden for Danmark ikke skal gælde for udlændinge, der udsendes til udlandet af staten, eller for familiesammenførte eller medfølgende familie, som har opholdt sig i udlandet i forbindelse med, at den herboende er udsendt af staten.

Der henvises til pkt. 2.2.

Med lovforslaget foreslås det endvidere at indsætte en ny bestemmelse i udlændingeloven, der kodificerer EU-Domstolens retspraksis, hvorefter tredjelandsfamiemedlemmer til danske statsborgere i visse situationer kan blive familiesammenført i Danmark i henhold til artikel 20 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF), uden at udlændingelovens almindelige betingelser for familiesammenføring kan kræves opfyldt.

Forslaget indebærer ikke ændringer af gældende ret, da der er tale om en kodificering af, hvad der gælder i dag. Med forslaget beskrives rammerne for den vurdering, der i henhold til EU-Domstolens retspraksis skal foretages efter TEUF artikel 20 med henblik på at skabe større gennemsigtighed i forhold til borgere og retsanvendende myndigheder.

Der henvises til pkt. 2.3.

Herudover foreslås det med lovforslaget at gennemføre de nødvendige ændringer af udlændingeloven med henblik på, at Danmark kan tilslutte sig og gennemføre EES-forordningen om gradvis idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet, som Kommissionen fremsatte den 4. december 2024. Forslaget er fortsat under forhandling mellem Europa-Parlamentet og Rådet, men der forudses enighed om forslaget, der vil skulle finde anvendelse i forbindelse med idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet, forventeligt i efteråret 2025.

Det foreslås også med lovforslaget at gennemføre de ændringer i udlændingeloven, som er nødvendige for, at Danmark kan tilslutte sig og gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2025/12 af 19. december 2024 om indsamling og overførsel af forhåndsoplysninger om passagerer med henblik på at forbedre og lette ind- og udrejseskontrollen ved de ydre grænser, om ændring af forordning (EU) 2018/1726 og (EU) 2019/817 og om ophævelse af Rådets direktiv 2004/82/EF (API-forordningen).

Med vedtagelse af lovforslaget giver Folketinget samtidig sit samtykke efter grundlovens § 19, stk. 1, 2. pkt., til, at regeringen på Danmarks vegne i henhold til artikel 4 i protokol nr. 22 (protokollen) om Danmarks stilling på mellemstatsligt grundlag kan tilslutte sig forordningerne.

Der henvises til pkt. 2.4 og 2.5.

Endelig indeholder lovforslaget forslag til konsekvensændringer af nogle af forslagene samt forslag til en række tekniske ændringer, herunder med det formål at forenkle udlændingelovens § 9 h om gebyr. Dette indebærer ikke ændringer af gældende ret.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Ændring af reglerne om bevarelse af opholdstilladelse som følge af partnervold eller partnerens død

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. Opholdstilladelse som familiesammenført ægtefælle eller fast samlever

Udlændingelovens § 9 regulerer adgangen til ægtefællesammenføring og familiesammenføring med børn under 15 år til herboende danske statsborgere, andre nordiske statsborgere og udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens § 7, stk. 1 eller 2, eller § 8 (flygtninge og udlændinge med beskyttelsesstatus), eller som har haft opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3 (midlertidig beskyttelsesstatus), i mere end de sidste 2 år. Endvidere kan der meddeles ægtefællesammenføring til udlændinge, der har haft tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark i mere end de sidste 3 år, og familiesammenføring med børn til herboende udlændinge med tidsubegrænset

opholdstilladelse eller opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold.

En række betingelser skal normalt være opfyldt, for at der kan meddeles familiesammenføring efter udlændingelovens § 9. I sager om familiesammenføring til en ægtefælle eller fast samlever skal begge parter være fyldt 24 år, jf. § 9, stk. 1, nr. 1. Endvidere stilles der normalt krav om bl.a. økonomisk sikkerhedsstillelse, jf. § 9, stk. 4, selvforsørgelse, jf. § 9, stk. 5, passende bolig, jf. § 9, stk. 6, og et integrationskrav, der indeholder betingelser om dansk kundskaber, uddannelse og beskæftigelse, jf. § 9, stk. 8.

Udlændingelovens § 9 suppleres af udlændingelovens § 9 c, stk. 1, hvorefter der efter ansøgning kan gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed og, hvis udlændingen er under 18 år, hensynet til barnets tarv, taler derfor. Der kan således i særlige tilfælde meddeles familiesammenføring efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, til personer, der ikke er omfattet af § 9, eller hvor betingelserne for familiesammenføring i § 9 ikke er opfyldt og ikke kan fraviges efter bestemmelsen. Opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, meddeles navnlig i tilfælde, hvor nægtelse af familiesammenføring vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, og hvor der ikke er mulighed for at tillade familiesammenføring efter § 9.

Endvidere kan der gives opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 q, stk. 2, til en udlænding, som har haft opholdstilladelse efter § 47, stk. 1, 2. pkt., og som samlever på fælles bopæl i ægteskab eller fast samlivsforhold af længere varighed med en udlænding omfattet af stk. 1. Det er ægtefællesammenførte til pensionerede udlændinge, som har haft ansættelse ved en herværende international organisation, EU-institution el.lign.

Udenlandske arbejdstagere har adgang til at få deres familier med til Danmark efter udlændingelovens regler om medfølgende familie, jf. udlændingelovens § 9 m. Disse regler er nærmere beskrevet i pkt. 2.1.1.2.

2.1.1.2. Opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem

Det følger af udlændingelovens § 9 m, stk. 1, at der, hvis væsentlige erhvervs- eller beskæftigelsesmæssige hensyn taler herfor, efter ansøgning kan gives opholdstilladelse til en udlænding, som har familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a eller § 9 p (opholdstilladelse med henblik på beskæftigelse).

Det er en betingelse for at få opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1, som medfølgende familie til en udenlandsk arbejdstager, at familien bor på fælles bopæl i Danmark, og at den udenlandske arbejdstager kan forsørge familien under opholdet her i landet. Opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, stk. 2, og § 9 m, stk. 1, er således betinget af, at den udenlandske arbejdstager og den medfølgende familie ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, f.eks. kontanthjælp. Modtagelse af enkeltstå-

ende ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke har karakter af forsørgelse, er dog ikke omfattet. Dette følger af udlændingelovens § 9 a, stk. 4, 1. pkt. Forsørgelsesevnen anses normalt for dokumenteret ved det job, som den udenlandske arbejdstager er tilbudt.

Det følger af udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 11, at opholdstilladelserne kan inddrages, hvis den udenlandske arbejdstager eller det medfølgende familiemedlem modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik.

Det følger af udlændingelovens § 9 m, stk. 3, at opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1, som medfølgende familiemedlem til en udenlandsk arbejdstager med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, medmindre EU-reglerne kan tilsige andet, skal betinges af, at udlændingen ikke uden arbejdstilladelse samtidig arbejder for samme virksomhed som udlændingen med opholdstilladelse efter § 9 a eller for en virksomhed, der har tæt sammenhæng til den virksomhed, som udlændingen med opholdstilladelse efter § 9 a arbejder for. Opholdstilladelsen som medfølgende familiemedlem kan inddrages, hvis den pågældende uden arbejdstilladelse samtidig arbejder for samme virksomhed som den udenlandske arbejdstager eller for en virksomhed, der har tæt sammenhæng til denne virksomhed, jf. udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 18.

Det følger af udlændingelovens § 9 a, stk. 4, 2. pkt., at opholdstilladelse med henblik på beskæftigelse efter § 9 a skal betinges af, at personer, der meddeles opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem til udlændingen, ikke mere end en gang får opholdstilladelsen inddraget efter § 19, stk. 1, nr. 18. Opholdstilladelsen efter § 9 a kan således inddrages, hvis det medfølgende familiemedlem mere end en gang får inddraget opholdstilladelsen efter § 19, stk. 1, nr. 18, jf. § 19, stk. 1, nr. 12.

Det følger af udlændingelovens § 9 m, stk. 2, 1. pkt., at der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, som har familiemæssig tilknytning til en dansk statsborger, der er etableret i udlandet, og som ville kunne opnå opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a (opholdstilladelse med henblik på beskæftigelse), hvis vedkommende havde været udlænding. Det følger af § 9 m, stk. 2, 2. pkt., at en sådan opholdstilladelse skal betinges af, at den danske statsborger og udlændingen ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, f.eks. kontanthjælp. Modtagelsen af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke har karakter af forsørgelse, er dog ikke omfattet.

Det følger af udlændingelovens § 9 n, stk. 1, at der efter ansøgning kan gives opholdstilladelse til en udlænding, som har familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 i (studerende, herunder ph.d.-studerende, og udlændinge med autorisationsopholdstilladelse, herunder som særligt efterspurgte sundhedspersoner) eller § 9 k (praktikanter), når hensynet til sidstnævntes ophold her i landet tilsiger det.

Det følger af § 10, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 876 af 27. juni 2024 om meddelelse af opholds- og arbejdstilladelse til studerende (studiebekendtgørelsen), at opholdstilladelse til en udlænding, som har familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter studiebekendtgørelsens § 1, stk. 1 og 2 (som udenlandsk studerende) og stk. 3, nr. 2 (som ulønnet ph.d.-studerende), stk. 4 (med henblik på at opnå autorisation som læge, tandlæge eller sygeplejerske i Danmark) og stk. 5 (med henblik på at opnå autorisation som særligt efterspurgt sundhedsperson), og § 2 (med henblik på at følge et adgangsgivende kursus), jf. udlændingelovens § 9 i, stk. 1 og stk. 2, nr. 2, og stk. 3 (hovedpersonen), er betinget af, at 1) familien bor på fælles bopæl i Danmark, at 2) udlændingen ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og at 3) hovedpersonen dokumenterer at kunne forsørge udlændingen.

Udlændinge med opholdstilladelse efter § 9 m og § 9 n er fritaget for krav om arbejdstilladelse, jf. udlændingelovens § 14, stk. 1, nr. 7, jf. dog § 9 m, stk. 3, 1. pkt.

2.1.1.3. Inddragelse af opholdstilladelse og afslag på forlængelse af opholdstilladelse

Det følger af udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, at en tidsbegrænset opholdstilladelse kan inddrages, hvis grundlaget for opholdstilladelsen ikke længere er til stede.

Endvidere følger det af udlændingelovens § 11, stk. 2, 1. pkt., at en tidsbegrænset opholdstilladelse meddelt med mulighed for varigt ophold forlænges efter ansøgning, medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter § 19. Hvis en udlænding, der er meddelt tidsbegrænset opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold, ansøger om forlængelse af opholdstilladelsen, vil opholdstilladelsen således blive forlænget, hvis ikke der foreligger sådanne omstændigheder, som vil kunne begrunde inddragelse af opholdstilladelsen efter udlændingelovens § 19.

Udlændinge, der har en tidsbegrænset opholdstilladelse i Danmark på baggrund af ægteskab eller fast samlivsforhold (ægtefællesammenførte), jf. udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, og § 9 c, stk. 1, er meddelt opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold, bortset fra ægtefællesammenførte til flygtninge, der er meddelt opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold, jf. § 15, stk. 3 og 4, i bekendtgørelse nr. 1532 af 5. december 2024 om udlændinges adgang her til landet (udlændingebekendtgørelsen).

Udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, og § 11, stk. 2, 1. pkt., indebærer bl.a., at en opholdstilladelse som ægtefællesammenført kan inddrages eller nægtes forlænget, hvis samlivet ophæves, da grundlaget for tilladelsen – samliv på fælles bopæl i ægteskab eller fast samlivsforhold – ikke længere er til stede.

Det gælder også for udlændinge, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1, som medfølgende familiemedlem til en udenlandsk arbejdstager med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 1-14,

stk. 3, 12 eller 24, eller § 9 p, stk. 1, 1. pkt., og for udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 m, stk. 2, som medfølgende familiemedlem til en udlændingsdansker. Endvidere gælder det for udlændinge, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 n, stk. 1, som medfølgende familiemedlem til en udenlandsk studerende, herunder ph.d.-studerende, med opholdstilladelse efter § 9 i, stk. 1 eller 2, til en udlænding med opholdstilladelse efter § 9 i, stk. 3, med henblik på at opnå autorisation som læge, tandlæge eller sygeplejerske i Danmark, til en udlænding med opholdstilladelse efter § 9 i, stk. 4, med henblik på at opnå autorisation som særligt efterspurgt sundhedsperson, og til en udlænding med opholdstilladelse efter § 9 k, stk. 1, 1. pkt., med henblik på at være praktikant her i landet. Da opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1 og 2, og § 9 n, stk. 1, ligeledes er betinget af faktisk samliv på fælles bopæl, vil disse udlændinge således også som udgangspunkt få inddraget opholdstilladelsen, hvis samlivet ophæves, jf. § 19, stk. 1, nr. 1.

Hvis betingelsen i § 19, stk. 1, nr. 1, om inddragelse er opfyldt, skal en opholdstilladelse meddelt efter § 9, stk. 1, eller § 9 c, stk. 1, på baggrund af familiemæssig tilknytning til en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2 (asyl), inddrages eller nægtes forlænget, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 19 a, stk. 1, 2. pkt.

Der er dog efter § 19, stk. 7 og 8, og § 19 a, stk. 2, 3. pkt., en særlig mulighed for, at udlændinge med opholdstilladelse på baggrund af familiesammenføring efter § 9, stk. 1, eller § 9 c, stk. 1, kan bevare opholdstilladelsen, hvis samlivsophøret skyldes partnervold, eller at den i Danmark fastboende person er afgået ved døden. Disse regler finder også anvendelse for familiesammenførte til flygtninge. Endvidere finder udlændingelovens § 19, stk. 7 og 8, anvendelse for udlændinge med opholdstilladelse efter § 9 q, stk. 2 (ægtefællesammenførte til pensionerede udlændinge, som har haft ansættelse ved en herværende international organisation, EU-institution el.lign.).

Udlændingelovens § 19, stk. 7 og 8, finder derimod ikke anvendelse på udlændinge med opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1 og 2, og § 9 n, stk. 1, dvs. medfølgende familiemedlemmer til udenlandske arbejdstagere og udlændingsdanskere samt til udenlandske studerende, herunder ph.d.-studerende, udlændinge med autorisationsopholdstilladelse, herunder som særligt efterspurgte sundhedspersoner, og udenlandske praktikanter.

Der henvises til pkt. 2.1.1.4 for en beskrivelse af reglerne i udlændingelovens § 19, stk. 7 og 8.

Herudover følger det af udlændingelovens § 19 a, stk. 2, 1. og 2. pkt., at § 26, stk. 1, finder anvendelse ved afgørelser om inddragelse af andre opholdstilladelser end opholdstilladelser meddelt efter § 7 eller § 8, stk. 1 og 2 (asyl), eller § 9, stk. 1, eller § 9 c, stk. 1, på baggrund af familiemæssig

tilknytning til udlændinge med opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, samt ved afgørelser om forlængelse af opholdstilladelser meddelt med mulighed for varigt ophold.

Det betyder, at der ved afgørelser om, hvorvidt en opholdstilladelse meddelt efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, eller § 9 c, stk. 1, på baggrund af familiemæssig tilknytning – bortset fra opholdstilladelser til familiesammenførte til flygtninge – skal inddrages eller forlænges, skal tages hensyn til, om inddragelse eller afslag på forlængelse må antages at virke særligt belastende for den pågældende bl.a. som følge af udlændingens tilknytning til det danske samfund og herboende personer, jf. § 26, stk. 1.

Også for opholdstilladelser til medfølgende familiemedlemmer til udenlandske arbejdstagere og studerende m.fl. samt udlandsdanskere gælder det, at opholdstilladelsen ikke inddrages, hvis inddragelse må antages at virke særligt belastende for den pågældende, jf. udlændingelovens § 26, stk. 1, jf. § 19 a, stk. 2, 1. pkt.

Herudover regulerer udlændingelovens § 19 b, hvornår der skal ske inddragelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 m, når udlændingen har familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 11 eller 12, eller stk. 24 (dvs. arbejdsmarkedstilknytning, jobskifte inden for samme branche, som dannede grundlag for opholdstilladelse som følge af arbejdsmarkedstilknytning, og jobsøgning i forlængelse af opholdstilladelse som følge af arbejdsmarkedstilknytning).

Det følger således af udlændingelovens § 19 b, stk. 1, 2. pkt., at en sådan opholdstilladelse skal inddrages, når en af betingelserne i udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1-3 eller 11, er opfyldt, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Udlændingelovens § 26, stk. 1, finder således ikke anvendelse i forbindelse med inddragelse i sådanne sager. Dog følger det af udlændingelovens § 19 b, stk. 2, 2. pkt., at § 26, stk. 1, finder anvendelse, hvis opholdstilladelsen efter § 9 m er meddelt som følge af familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 11 eller 12, eller stk. 24, når denne udlænding oprindeligt havde opholdstilladelse efter § 9 m.

Opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 og 2, og § 9 n, stk. 1 (medfølgende familiemedlemmer til udenlandske arbejdstagere og udlandsdanskere samt til udenlandske studerende, herunder ph.d.-studerende, udlændinge med autorisationsopholdstilladelse, herunder som særligt efterspurgte sundhedspersoner, og udenlandske praktikanter), meddeles med henblik på midlertidigt ophold, jf. udlændingebekendtgørelsens § 15, stk. 3, og er derfor ikke omfattet af § 11, stk. 2, 1. pkt. Forlængelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 og 2, og § 9 n, stk. 1, forudsætter ligesom forlængelse af andre opholdstilladelser, at betingelserne for opholdstilladelsen fortsat er opfyldt, men der skal ikke i forbindelse med en ansøgning om forlængelse

af sådanne opholdstilladelser tages stilling til udlændingens tilknytning til Danmark efter udlændingelovens § 26, stk. 1.

Styrelsen for International Rekruttering og Integration meddeler ikke opholdstilladelse med henvisning til internationale forpligtelser. I en sag, hvor Styrelsen for International Rekruttering og Integration træffer afgørelse om afslag på forlængelse af en opholdstilladelse – hvor udlændingelovens § 26, stk. 1, ikke finder anvendelse – og efter en umiddelbar vurdering finder, at udlændingen efter omstændighederne kan have ret til fortsat ophold som følge af internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, sender Styrelsen for International Rekruttering og Integration sagen til Udlændingestyrelsen som en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, om opholdstilladelse af ganske særlige grunde, med henblik på, at Udlændingestyrelsen tager stilling til, om Danmarks internationale forpligtelser kan begrunde opholdstilladelse.

2.1.1.4. Fortsat ophold til voldsramte familiesammenførte og ved ægtefællens eller samlevers død

Efter udlændingelovens § 19, stk. 7, skal der ved afgørelsen om inddragelse af en opholdstilladelse meddelt efter § 9, stk. 1, nr. 1, § 9 c, stk. 1, eller § 9 q, stk. 2, dvs. ægtefællesammenførte, tages særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede som følge af samlivsophør, der skyldes, at udlændingen eller udlændingens barn har været udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast m.v. her i landet. Det gælder uanset varigheden af udlændingens ophold her i landet.

Efter straffelovens § 243 straffes for psykisk vold den, som tilhører eller er nært knyttet til en andens husstand eller tidligere har haft en sådan tilknytning til husstanden, og som gentagne gange over en periode udsætter den anden for groft nedværdigende, forulempende eller krænkende adfærd, der er egnet til utilbørligt at styre den anden, herunder ved udøvelse af negativ social kontrol, med bøde eller fængsel indtil 3 år.

Udlændingelovens § 19, stk. 7, omfatter bl.a. vold i form af fysiske overgreb, trusler om vold og gentagen eller grov psykisk vold, herunder negativ social kontrol. Der henvises til Folketingstidende 2012-13, tillæg A, L 129 som fremsat, side 5. Dette indbefatter handlinger omfattet af straffelovens § 243.

Det forudsættes, at det fra udlændingens side godtgøres, at der har været tale om voldsudøvelse m.v. Hvis ægtefællen eksempelvis er dømt for fysisk eller psykisk vold, herunder psykisk vold i form af negativ social kontrol, jf. straffelovens §§ 243-245, eller andre overgreb mod udlændingen eller udlændingens barn, kan det umiddelbart lægges til grund, at betingelsen om voldsudøvelse m.v. er opfyldt. Det er imidlertid ikke et krav, at der foreligger en domfældelse, eller at volden m.v. er meldt til politiet. Volden vil eksempelvis også kunne godtgøres ved skadestuerapporter

eller lægeerklæringer, erklæringer fra krisecentre og samtaler med socialrådgivere m.v.

Ud over dokumentation, der stammer fra den pågældendes kontakt med politi, kommune eller andre offentlige myndigheder, krisecentre eller lign., kan kopi af SMS-beskeder eller beskeder på sociale medier m.v., der underbygger forklaringen om vold m.v., indgå i vurderingen af, om volden kan anses for godtgjort. Der er tale om en konkret og individuel vurdering.

Udlændingen skal endvidere godtgøre, at det er den udøvede vold m.v., der er årsag til samlivsophævelsen. Dette beror på en konkret vurdering af alle oplysningerne i sagen, og det er i den forbindelse ikke i sig selv afgørende, hvem af parterne der f.eks. har indgivet en formel skilsmisseansøgning. Det afgørende er, om det er volden m.v., der har ført til, at de pågældende ikke længere er samlevende. Ved vurderingen heraf kan bl.a. den tidsmæssige sammenhæng mellem volden m.v. og samlivsophøret med ægtefællen/samleveren indgå. Hvis der er gået længere tid mellem volden m.v. og tidspunktet for samlivsophævelsen, vil Udlændingestyrelsen konkret tage stilling til, om der er den nødvendige årsagsammenhæng. Udlændingestyrelsen inddrager i den forbindelse bl.a. det forhold, at det kan være vanskeligt at bryde ud af et voldeligt parhold. Den nødvendige årsagsammenhæng kan således foreligge, selvom der er gået længere tid mellem volden m.v. og samlivsophævelsen. Det kommer an på en konkret vurdering.

Endvidere forudsættes det i bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2012-13, tillæg A, L 129 som fremsat, side 9-10, at der skal lægges særlig vægt på bl.a., om udlændingen har udvist vilje og evne til at lade sig integrere i det danske samfund. Det gælder, uanset hvor længe den pågældende har opholdt sig her i landet. Det skal indgå i vurderingen bl.a., hvis udlændingens integration har været vanskeliggjort af ægtefællens eller samleverens forbud herimod, indespærring i hjemmet eller lignende.

Der er en formodning for, at den pågældende har udvist vilje og evne til integration, hvis den pågældende har opholdt sig i mindst 2 år i Danmark frem til samlivsophævelsen, og den pågældende er eller har været i job, er eller har været jobsøgende eller har modtaget danskundervisning.

Udlændingelovens § 19, stk. 7, gælder også, hvis den pågældende har opholdt sig i mindre end 2 år i Danmark frem til samlivsophøret, men den pågældende skal i højere grad have vist vilje og evne til integration i det danske samfund, f.eks. ved at den pågældende har arbejdet eller er begyndt på en uddannelse her i landet, eller at den pågældende har været aktivt jobsøgende, deltaget i danskuddannelse eller taget aktivt del i foreningsliv eller lokalsamfundet m.v.

Det indgår endvidere i vurderingen, hvis den pågældendes integration har været vanskeliggjort af ægtefællen eller samleveren, f.eks. hvis ægtefællen/samleveren som led i volden m.v. har begrænset den pågældendes bevægelsesfrihed, næg-

tet den pågældende at søge arbejde, isoleret den pågældende fra adgangen til uddannelse eller taget kontrol over den pågældendes dagligdag ved at beslutte, hvilke sociale sammenhænge den pågældende må indgå i.

Efter udlændingelovens § 19, stk. 8, skal der ved afgørelsen om inddragelse af en opholdstilladelse meddelt efter § 9, stk. 1, nr. 1, § 9 c, stk. 1, eller § 9 q, stk. 2, dvs. ægtefællesammenførte, tages særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede som følge af samlivsophør, der skyldes, at den i Danmark fastboende person er afgang ved døden. Det gælder uanset varigheden af udlændingens ophold her i landet.

Det forudsættes i bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2013-14, tillæg A, L 106, side 6, at der skal lægges særlig vægt på bl.a., om udlændingen har udvist vilje og evne til at lade sig integrere i det danske samfund.

Der er en formodning for, at den pågældende har udvist vilje og evne til integration, hvis den pågældende har opholdt sig i mindst 2 år i Danmark på det tidspunkt, hvor ægtefællen/samleveren afgår ved døden, og den pågældende er eller har været i job, er eller har været jobsøgende eller har modtaget danskundervisning.

Udlændingelovens § 19, stk. 8, gælder også, hvis den pågældende har opholdt sig i mindre end 2 år i Danmark på det tidspunkt, hvor ægtefællen/samleveren afgår ved døden, men den pågældende skal i højere grad have vist vilje og evne til integration i det danske samfund, f.eks. ved at den pågældende har arbejdet eller er begyndt på en uddannelse her i landet, eller at den pågældende har været aktivt jobsøgende, deltaget i danskuddannelse eller taget aktivt del i foreningsliv eller lokalsamfundet m.v.

En udlænding, der bevarer opholdstilladelsen efter § 19, stk. 7 eller 8, får ikke knyttet andre betingelser til fortsat ophold end krav om gyldigt pas eller anden rejselegitimation.

Udlændingelovens § 19, stk. 7 og 8, gælder ikke for udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1, eller § 9 n, stk. 1, på baggrund af familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, § 9 p, § 9 i eller § 9 k, dvs. udlændinge, der har opholdstilladelse på baggrund af ægteskab eller fast samlivsforhold med en udlænding, der har opholdstilladelse efter en af erhvervsordningerne, med henblik på uddannelse, herunder ph.d.-studerende, med henblik på at opnå autorisation, herunder som særligt efterspurgt sundhedsperson, eller med henblik på at være praktikant her i landet. Udlændingelovens § 19, stk. 7 og 8, gælder heller ikke for udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 2, på baggrund af familiemæssig tilknytning til en udlandsdanske.

For disse grupper gælder udlændingelovens § 26, stk. 1, om bl.a. hensyntagen til tilknytningen til Danmark heller ikke i en forlængelsessituation, og selvom § 26, stk. 1 – uden for de tilfælde, der er omfattet af udlændingelovens § 19 b,

stk. 1, jf. pkt. 2.1.1.3 – finder anvendelse i en inddragelsessituation, indebærer den afvejning, der skal foretages efter bestemmelsen, normalt, at en udlænding med opholdstilladelse som medfølgende familie efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, der kun har været i Danmark i forholdsvis kort tid, mister sin opholdstilladelse, hvis opholdsgrundlaget ikke længere er til stede. Det gælder, selvom samlivet er ophævet på grund af vold, eller som følge af, at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden.

2.1.1.5 Familiemedlemmer til unionsborgere

Tredjelandssstatsborgere, der har opnået ret til ophold her i landet som familiemedlem til en unionsborger, der udøver sin ret til fri bevægelighed i Danmark i medfør af reglerne i bekendtgørelse nr. 1457 af 6. oktober 2020 om ophold i Danmark for udlændinge, der er omfattet af Den Europæiske Unions regler (EU-opholdsbekendtgørelsen), mister ikke retten til fortsat ophold ved ægtefællens død, hvis den pågældende opfylder betingelserne i bekendtgørelsens § 16, stk. 2.

Efter § 16, stk. 2, i EU-opholdsbekendtgørelsen, der gennemfører artikel 12, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (opholdsdirektivet), betinges fortsat ret til ophold til en tredjelandssstatsborger, som er familiemedlem til en unionsborger, dog af, at den pågældende har opholdt sig her i landet i mere end 1 år forud for ægtefællens død, og at tredjelandssstatsborgeren er arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, eller at den pågældende råder over tilstrækkelige midler til sit underhold, således at den pågældende efter en konkret vurdering kan antages ikke at ville falde det sociale system til byrde, eller at den pågældende er familiemedlem til en person, der opfylder disse krav.

Endvidere mister tredjelandssstatsborgere, der har opnået ret til ophold her i landet som familiemedlem til en unionsborger, der opholder sig i Danmark i overensstemmelse med reglerne i EU-opholdsbekendtgørelsen, ikke retten til fortsat ophold ved ophør af ægteskab bl.a., hvis der foreligger en særlig vanskelig situation, herunder som følge af, at tredjelandssstatsborgeren har været udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast i hjemmet m.v., mens ægteskabet bestod, jf. bekendtgørelsens § 17, stk. 2, nr. 3, der gennemfører opholdsdirektivets artikel 13, stk. 2. Opholdsretten er dog betinget af, at tredjelandssstatsborgeren er arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, at den pågældende råder over tilstrækkelige midler til sit underhold, således at den pågældende efter en konkret vurdering kan antages ikke at ville falde det sociale system til byrde, eller at den pågældende er familiemedlem til en person, der opfylder disse krav, jf. bekendtgørelsens § 17, stk. 3.

Bevarelsesbestemmelserne i bekendtgørelsens §§ 16 og 17 finder også anvendelse på familiemedlemmer til statsborge-

re i et EØS-land og Schweiz, jf. herved bekendtgørelsens § 1, stk. 2, samt familiemedlemmer til danske statsborgere, der er omfattet af EU-opholdsbekendtgørelsen i henhold til bekendtgørelsens § 1, stk. 3.

Det følger af Danmarks EU-retlige forpligtelser, at en unionsborger og dennes familiemedlemmer uanset nationalitet ikke må stilles ringere end en dansk statsborger og dennes familiemedlemmer i en tilsvarende situation. Styrelsen for International Rekruttering og Integration sender derfor sager om tredjelandssstatsborgere, der ikke opfylder betingelserne i EU-opholdsbekendtgørelsens § 16, stk. 2, eller § 17, stk. 3, videre til Udlændingestyrelsen med henblik på, at Udlændingestyrelsen tager stilling til, om de pågældende ville have kunnet bevare deres opholdstilladelse efter udlændingelovens § 19, stk. 7 eller 8, hvis de havde haft en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, § 9 c, stk. 1, eller § 9 q, stk. 2. I så fald bliver de pågældende udlændinge meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

2.1.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.1.2.1. Udvidelse af persongruppen der omfattes af bestemmelserne om fortsat ophold til voldsramte og ved ægtefællens død samt lempelse af kravet om årsagssammenhæng

Det fremgår af regeringens handlingsplan mod partnervold og partnerdrab (2023-2026) fra juni 2023, at regeringen vil udvide persongruppen omfattet af voldsbestemmelsen, så udlændinge, hvis opholdsgrundlag er betinget af samliv med en ægtefælle eller partner, ikke fastholdes i et voldeligt forhold på grund af frygt for at miste en opholdstilladelse.

Det bør således efter regeringens opfattelse sikres, at der også i forhold til spørgsmålet om bevarelse af en opholdstilladelse som medfølgende familie efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, tages særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede, fordi udlændingen har ophævet samlivet som følge af, at udlændingen selv eller udlændingens barn er blevet udsat for fysisk eller psykisk vold, herunder negativ social kontrol.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder herudover, at der også i forhold til spørgsmålet om bevarelse af en opholdstilladelse som medfølgende familie efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, bør tages særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede, fordi den herboende ægtefælle eller samlever, som udlændingen har opholdstilladelse på baggrund af, afgår ved døden.

Det foreslås på den baggrund at ændre udlændingeloven, således at der også ved en afgørelse om forlængelse eller inddragelse af en opholdstilladelse meddelt efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, hvor opholdsgrundlaget ikke længere er til stede, fordi samlivet er ophævet, skal tages særligt hensyn til, om dette skyldes overgreb, misbrug eller anden overlast m.v., herunder nega-

tiv social kontrol, begået af den herboende ægtefælle eller samlever, som udlændingen har opholdstilladelse på baggrund af, eller at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden. Der henvises til de foreslåede ændringer af udlændingelovens § 19, stk. 7, 1. pkt., § 19, stk. 8, 1. pkt., og § 19 a, stk. 2, 3. pkt.

Det foreslås endvidere at præcisere udlændingelovens § 19, stk. 7, således at det klart fremgår, at bestemmelsen også omfatter negativ social kontrol. Dette vil sende et klart signal til blandt andre ofre for negativ social kontrol om, at de er omfattet af bestemmelsen.

Forslagene indebærer, at udlændinge med opholdstilladelse som medfølgende familie efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, vil få samme adgang til at bevare opholdstilladelsen efter bestemmelserne i § 19, stk. 7 og 8, som udlændinge, der er ægtefællesammenført efter de almindelige regler herom, i tilfælde, hvor opholdsgrundlaget ikke længere er til stede, fordi samlivet er ophævet som følge af, at udlændingen selv eller udlændingens barn er blevet udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast m.v., herunder negativ social kontrol, eller fordi ægtefællen eller samleveren er afgået ved døden. Alle udlændinge med opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, herunder børn, vil med forslagene blive omfattet af bestemmelserne i § 19, stk. 7 og 8.

De pågældende udlændinge vil, ligesom udlændinge, der er ægtefællesammenført efter de almindelige regler herom, skulle godtgøre, at der har været tale om voldsudøvelse m.v. Der henvises til pkt. 2.1.1.4.

Der ændres ikke på, at det skal være volden m.v., der er årsag til samlivsophævelsen. Det er dog indgået i ministeriets overvejelser, at det for nogle udlændinge kan være vanskeligt at godtgøre, at det er volden, der er årsag til samlivsophævelsen. Det gælder især for udlændinge, der har levet med vold i en længere periode og ikke tidligere har set en reel mulighed for at ophæve samlivet.

Ved vurderingen af årsagssammenhængen vil der derfor fremadrettet skulle gælde en formodning for, at det er overgreb, misbrug eller anden overlast m.v., herunder negativ social kontrol, der er årsag til samlivsophævelsen, når først volden m.v. er godtgjort. Dette vil også gælde, selvom der er forløbet længere tid mellem volden m.v. og samlivsophævelsen. Kun hvis konkrete holdepunkter i sagen peger i retning af, at samlivsophævelsen skyldes noget andet end vold m.v., vil udlændingemyndighederne skulle foretage en nærmere vurdering af kravet om årsagssammenhæng.

Dette vil skulle gælde for både de grupper af udlændinge, der i dag er omfattet af udlændingelovens § 19, stk. 7, og de grupper af udlændinge, der med lovforslaget foreslås omfattet af bestemmelsen.

Ved vurderingen af, om en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, kan bevare opholdstilladelsen efter udlændingelovens §

19, stk. 7 eller 8, vil det, ligesom det gælder for de persongrupper, der i dag er omfattet af bestemmelserne, på samme måde skulle indgå, om udlændingen har udvist vilje og evne til at lade sig integrere i det danske samfund. Det vil gælde, uanset hvor længe den pågældende har opholdt sig her i landet. Der henvises til pkt. 2.1.1.4.

2.1.2.2. Krav om selvforsørgelse efter 5 år

En opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem til en udenlandsk arbejdstager og studerende er betinget af, at udlændingen ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, f.eks. kontanthjælp, jf. pkt. 2.1.1.2. Endvidere er opholdstilladelse som ægtefællesammenført, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derimod, betinget af, at udlændingen ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, i tiden indtil ansøgeren meddeles tidsubgrænset opholdstilladelse, jf. pkt. 2.1.1.1. Som det fremgår af pkt. 2.1.1.4 stilles der derimod ikke over for de udlændinge, der i dag bevarer opholdstilladelsen pga. vold m.v., eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden, andre krav, end at udlændingen har et gyldigt pas eller anden rejslegitimation. Der stilles således ikke krav om selvforsørgelse som betingelse for ret til fortsat ophold.

Det er regeringens opfattelse, at der også bør gælde et selvforsørgelseskrav for denne gruppe, men at der samtidig bør tages hensyn til, at der er tale om udlændinge, der bevarer opholdstilladelsen pga. vold m.v., eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden. Den beskyttelse af udlændinge, der ligger i adgangen til under visse betingelser at kunne bevare opholdstilladelsen pga. vold m.v., eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden, vil således efter regeringens opfattelse ikke tjene sit formål, hvis de pågældende udlændinge kontinuerligt skal opfylde det selvforsørgelseskrav, som de blev mødt med, da de opnåede opholdstilladelse.

Regeringen finder således på den ene side, at alle i Danmark, der kan, skal arbejde og forsørge sig selv. Det er både rimeligt for samfundet og værdigt for den enkelte. Det enkelte menneske bør mødes med tillid og en forventning om, at man ønsker at forsørge sig selv og at være en integreret del af det danske samfund, uanset den baggrund, som vedkommende har. Det gælder også de udlændinge, der bevarer opholdstilladelsen pga. vold m.v., eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden.

På den anden side finder regeringen, at det med henblik på at understøtte formålet med den særlige adgang til at bevare en opholdstilladelse pga. vold m.v., eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden, er nødvendigt, at de pågældende udlændinge får en periode til at komme på fode igen, inden der stilles krav om selvforsørgelse.

Med de foreslåede bestemmelser i § 19, stk. 7, 3. pkt., og stk. 8, 3. pkt., og § 19 c, stk. 1, 1. og 2. pkt., foreslås det derfor, at en opholdstilladelse 5 år eller senere regnet fra tidspunktet for, at den er bevaret pga. overgreb, misbrug eller anden overlast m.v., herunder negativ social kontrol, eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden, som udgangspunkt vil skulle nægtes forlænget eller inddrages, hvis udlændingen modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik (f.eks. kontanthjælp) bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse.

Dette vil også gælde for tredjelandstatsborgere, hvis opholdsret efter EU-reglerne er ophørt, og som er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, fordi de ville have kunnet bevare deres opholdstilladelse efter udlændingelovens § 19, stk. 7 eller 8, hvis de havde haft opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, § 9 c, stk. 1, eller § 9 q, stk. 2 (ægtefællesammenføring), jf. forslaget til § 19, stk. 7, 4. pkt., og stk. 8, 4. pkt., og § 19 c, stk. 1, 3. pkt.

Dette selvforsørgelseskrav vil gælde, indtil udlændingen måtte opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det bemærkes, at det foreslåede selvforsørgelseskrav vil udgøre en restriktion for de tyrkiske statsborgere, der er omfattet af associeringsaftalekomplekset mellem EU og Tyrkiet, og der har opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, som allerede i dag er omfattet af § 19, stk. 7 og 8 (dvs. § 9, stk. 1, nr. 1, § 9 c, stk. 1, og § 9 q, stk. 2). Udlændinge- og Integrationsministeriet finder dog, at den foreslåede restriktion er egnet til at varetage hensynet til beskyttelse af de offentlige finanser, som udgør et alment tvingende hensyn. Associeringsaftalekomplekset omfatter den aftale, som Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet indgik den 12. september 1963 for at styrke de økonomiske og handelsmæssige forbindelser mellem EU og Tyrkiet, herunder gradvist at gennemføre arbejdskraftens frie bevægelighed, samt senere tillægsretsakter dertil, herunder tillægsprotokol af 23. november 1970, som trådte i kraft i forhold til Danmark den 1. januar 1973, hvor Danmark blev medlem af EF, og Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980, som blev vedtaget inden for rammerne af associeringsaftalen og trådte i kraft den 1. december 1980.

De foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 19 a, stk. 4 og 5, fastsætter, hvornår en opholdstilladelse uanset modtagelse af hjælp efter lov om aktiv socialpolitik vil blive forlænget eller undladt inddraget. Der er tale om tilfælde, hvor internationale forpligtelser tilsiger, at den pågældende skal have ret til fortsat ophold her i landet, eller – for de persongrupper, hvor udlændingelovens § 26, stk. 1, finder anvendelse efter de almindelige regler om inddragelse og forlængelse – hvor en vurdering efter udlændingelovens § 26, stk. 1, fører til, at opholdstilladelsen kan bevares.

I forslaget til bestemmelsen i § 19 a, stk. 4, 1. pkt., foreslås det således, at udlændingelovens § 26, stk. 1, om hensynta-

gen til udlændingens tilknytning til det danske samfund m.v. vil skulle finde anvendelse ved afgørelse om inddragelse af en opholdstilladelse i de tilfælde, hvor udlændingen 5 år eller senere regnet fra tidspunktet for afgørelsen om bevarelse af opholdstilladelsen eller meddelelsen af opholdstilladelsen efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, pga. vold m.v., eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden, modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik (bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse). Dette vil dog ikke gælde, hvis udlændingen har opholdstilladelse efter § 9, stk. 1 (ægtefællesammenføring), eller § 9 c, som følge af familiemæssig tilknytning til en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2 (flygtninge), eller § 9 m, stk. 1 (medfølgende familiemedlem til udenlandsk arbejdstager), hvis udlændingen har familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 11 eller 12, eller stk. 24 (arbejdsmarkedstilknytningsordningen m.fl.), og denne udlænding oprindeligt havde opholdstilladelse efter andre bestemmelser end § 9 m, stk. 1. I sådanne tilfælde vil opholdstilladelsen skulle inddrages, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. forslaget til § 19 a, stk. 4, 2. pkt.

I forslaget til bestemmelsen i § 19 a, stk. 5, 1. pkt., foreslås det, at en opholdstilladelse vil skulle nægtes forlænget, hvis udlændingen 5 år eller senere regnet fra tidspunktet for afgørelsen om bevarelse af opholdstilladelsen eller meddelelsen af opholdstilladelsen efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, pga. vold m.v., eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden, modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik (bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse), medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Udlændingelovens § 26, stk. 1, vil ligeledes finde anvendelse, hvis udlændingen har opholdstilladelse efter § 9, stk. 1 (familiesammenføring), eller § 9 c, stk. 1, som følge af familiemæssig tilknytning til andre end en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2 (flygtninge), eller er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, efter ophør af opholdsret efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 29, stk. 1, jf. § 16, stk. 2, eller § 17, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 3, eller efter § 9 q, stk. 2 (familiesammenføring med pensionerede udlændinge, som har haft ansættelse ved en herværende international organisation, EU-institution el.lign.), jf. forslaget til § 19 a, stk. 5, 2. pkt.

De foreslåede bestemmelser i § 19 a, stk. 4, og § 19 a, stk. 5, 1. og 2. pkt., indebærer, at en udlænding, der 5 år eller senere, regnet fra det tidspunkt hvor udlændingen bevarede sin opholdstilladelse pga. vold m.v., eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever afgik ved døden, modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik (bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse), vil få vurderet spørgsmålet om bevarelse af opholdstilladelsen,

trods modtagelse af ydelser efter lov om aktiv socialpolitik, efter de regler, som i en inddragelses- eller forlængelsessituation ville have fundet anvendelse for udlændingen, hvis ikke opholdstilladelsen var bevaret pga. vold m.v., eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever afgik ved døden.

Det bemærkes i den forbindelse, at det med forslaget til § 19 a, stk. 5, 3. pkt., foreslås, at hvis udlændingen har opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, vil opholdstilladelsen skulle nægtes forlænget efter den foreslåede bestemmelse i § 19 c, stk. 1, 1. pkt., uden at der herved tages stilling til Danmarks internationale forpligtelser, jf. den foreslåede bestemmelse i § 46, stk. 8.

Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 46, stk. 8, hvorefter Udlændingestyrelsen vil skulle træffe afgørelse om opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, hvis Styrelsen for International Rekruttering og Integration har truffet afgørelse om nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse efter § 19 a, stk. 5, og samtidig har vurderet, at omstændigheder i sagen kan begrunde, at det kan være i strid med Danmarks internationale forpligtelser at nægte ret til fortsat ophold i Danmark. Det svarer til sagsbehandlingen i øvrige sager, hvor Styrelsen for International Rekruttering og Integration afslår at forlænge en opholdstilladelse, og hvor styrelsen efter en umiddelbar vurdering finder, at udlændingen eventuelt kan have ret til fortsat ophold som følge af internationale forpligtelser, og hvor styrelsen derfor i dag sender sagen til Udlændingestyrelsen som en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1 (ganske særlige grunde), med henblik på, at Udlændingestyrelsen kan tage stilling til, om Danmarks internationale forpligtelser kan begrunde opholdstilladelse. Der henvises til pkt. 2.1.1.3.

I tilknytning hertil foreslås det ligeledes, at der – uanset at der ikke er tale om opsættende virkning i traditionel forstand – skal tillægges opsættende virkning ved ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, som følge af Danmarks internationale forpligtelser, som sendes af Styrelsen for International Rekruttering og Integration til Udlændingestyrelsen i forlængelse af en afgørelse om afslag på forlængelse af en opholdstilladelse eller ophør af opholdsret efter EU-reglerne. Der henvises til den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 33 b, stk. 1, nr. 6.

Forslaget indebærer, at en udlænding vil bibeholde sine hidtidige rettigheder. I modsætning til, hvad der gælder i dag, vil udlændingen således med forslaget bevare sin hidtidige ret til at arbejde under Udlændingestyrelsens behandling af ansøgningen om opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1. Forslaget vil omfatte alle sager, hvor Styrelsen for International Rekruttering og Integration træffer afgørelse om nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse og samtidig vurderer, at omstændigheder i sagen kan begrunde, at det kan være i strid med Danmarks internationale forpligtelser at nægte ret til fortsat ophold i Danmark, hvorfor sagen sendes til

Udlændingestyrelsen som en ny ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

De foreslåede bestemmelser i § 19 a, stk. 4 og stk. 5, 1. og 2. pkt., indebærer endvidere, at tredjelandstatsborgere, hvis opholdsret efter EU-reglerne er ophørt, og som er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, fordi de ville have kunnet bevare deres opholdstilladelse efter udlændingelovens § 19, stk. 7 eller 8, hvis de havde haft opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, eller § 9 c, stk. 1, og som 5 år eller senere, regnet fra meddelelse af opholdstilladelsen efter § 9 c, stk. 1, modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik (bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse) vil få vurderet spørgsmålet om bevarelse af opholdstilladelsen efter de regler, som i en inddragelses- eller forlængelsessituation ville gælde for ægtefællesammenførte til danske statsborgere. Dvs., at den pågældende vil bevare opholdstilladelsen, hvis Danmarks internationale forpligtelser eller en vurdering efter udlændingelovens § 26, stk. 1, fører hertil.

Den foreslåede ordning betyder, at udlændinge, der har bevaret opholdstilladelsen som følge af vold m.v., eller i forbindelse med, at ægtefællen eller den faste samlever er afgået ved døden, vil kunne bevare opholdstilladelsen i 5 år, uden at der stilles krav om selvforsørgelse. Efter 5 år vil ret til fortsat ophold som udgangspunkt være betinget af, at den pågældende kan forsørge sig selv. Styrelsen for International Rekruttering og Integration og Udlændingestyrelsen vil løbende kontrollere, om selvforsørgelseskravet er opfyldt. Kontrollen vil blive tilrettelagt som led i styrelsernes almindelige kontrolindsats, f.eks. i forbindelse med behandling af ansøgninger om forlængelse af opholdstilladelse og/eller registersamkøring.

Den foreslåede ordning indebærer, at udlændinge, der bevarer opholdstilladelsen pga. vold m.v., eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever afgår ved døden, vil have en periode på 5 år til at komme på fode igen, inden der vil blive stillet krav om selvforsørgelse.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at 5 år, regnet fra det tidspunkt, hvor der er truffet afgørelse om bevarelse trods samlivsophævelse, er en rimelig periode i forhold til at skabe sig en selvstændig tilværelse, hvor man er selvforsørgende.

Det bemærkes, at modtagelse af ydelser efter anden lovgivning end lov om aktiv socialpolitik, f.eks. SU, boligsikring eller børne- og ungeydelse, ikke vil have betydning for opholdsretten.

Det foreslås, at kravet om selvforsørgelse efter 5 år alene vil skulle gælde for udlændinge, der fra og med lovens ikrafttræden den 1. juli 2025 bevarer opholdstilladelsen pga. vold m.v., eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever afgår ved døden, eller, for tredjelandstatsborgere med tidligere opholdsret efter EU-opholdsbekend-

gørelsen, der meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, pga. vold m.v. eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever afgår ved døden, jf. lovforslagets § 4, stk. 4, og bemærkningerne hertil.

2.1.2.3. Samspejlet mellem udlændingelovens § 19, stk. 7 og 8, og øvrige regler om bevarelse af opholdstilladelse

Som det fremgår af pkt. 2.1.2.2, foreslås det, at en opholdstilladelse, der er bevaret efter udlændingelovens § 19, stk. 7, 1. pkt., § 19, stk. 8, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 2, 3. pkt., som udgangspunkt vil skulle inddrages eller nægtes forlænget, hvis den pågældende 5 år eller senere, regnet fra afgørelsen om bevarelse af opholdstilladelsen, modtager ydelser efter lov om aktiv social politik (bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse). En opholdstilladelse, der bevares med henvisning til udlændingelovens § 26, stk. 1, eller internationale forpligtelser, er derimod ikke betinget af et sådant selvforsørgelseskrav.

Udlændingestyrelsen vil ved sagsbehandlingen derfor skulle tage højde for, at der kan være tilfælde, hvor en udlænding ikke alene kan bevare sin opholdstilladelse som følge af overgreb, misbrug eller anden overlast m.v., herunder negativ social kontrol, eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden, men også som følge af udlændingelovens § 26, stk. 1, eller Danmarks internationale forpligtelser.

I en sag, hvor Udlændingestyrelsen finder, at en opholdstilladelse kan bevares med henvisning til § 19, stk. 7, 1. pkt., § 19, stk. 8, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 2, 3. pkt., vil styrelsen således samtidig skulle foretage en konkret og individuel vurdering af, om udlændingen vil få en bedre retsstilling, hvis vedkommendes opholdstilladelse også kan bevares med henvisning til udlændingelovens § 26, stk. 1, eller Danmarks internationale forpligtelser. Det vil efter omstændighederne kunne være tilfældet, hvis en voldsramt udlænding har opnået en stærk tilknytning til Danmark, f.eks. på baggrund af et langvarigt ophold her i landet, fast tilknytning til arbejdsmarkedet og gode sprogkunderskaber. Det afgørende vil således være, om de omstændigheder, som kan begrunde, at opholdstilladelsen bevares med henvisning til udlændingelovens § 26, stk. 1, eller internationale forpligtelser, må antages ikke at ændre sig. I sådanne tilfælde må det lægges til grund, at udlændingen vil få en bedre retsstilling, end hvis opholdstilladelsen bevares med henvisning til § 19, stk. 7, 1. pkt., § 19, stk. 8, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 2, 3. pkt., der indebærer et krav om selvforsørgelse efter 5 år, jf. de foreslåede bestemmelser i lovforslagets § 19, stk. 7, 3. pkt., § 19, stk. 8, 3. pkt., og § 19 c, stk. 1.

Bevares en opholdstilladelse med henvisning til § 19, stk. 7, 1. pkt., § 19, stk. 8, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 2, 3. pkt., vil Udlændingestyrelsen skulle vejlede udlændingen om, at opholdstilladelsen vil blive inddraget eller nægtet forlænget, hvis den pågældende efter 5 år modtager hjælp efter lov om aktiv social politik (bortset fra hjælp i form af enkeltstående

ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse), medmindre Danmarks internationale forpligtelser eller – for udlændinge med opholdstilladelse meddelt med mulighed for varigt ophold – udlændingelovens § 26, stk. 1, kan begrunde, at den pågældende på trods af modtagelsen af hjælp skal bevare opholdstilladelsen i Danmark, og at dette eksempelvis kan være tilfældet, hvis udlændingen har forældremyndighed over mindreårige børn med selvstændig tilknytning til Danmark eller samvær med mindreårige børn her i landet.

I en sag, hvor Styrelsen for International Rekruttering og Integration finder, at en opholdstilladelse ikke skal inddrages, jf. de foreslåede ændringer af § 19, stk. 7, 1. pkt., og § 19, stk. 8, 1. pkt., vil styrelsen ikke skulle vurdere, om udlændingens opholdstilladelse også kan bevares med henvisning til udlændingelovens § 26, stk. 1. Det skyldes, at en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, altid vil blive stillet bedre, hvis vedkommendes opholdstilladelse kan bevares med henvisning til de foreslåede bestemmelser i § 19, stk. 7, 1. pkt., eller § 19, stk. 8, 1. pkt., da en opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, der bevares med henvisning til § 26, stk. 1, ikke kan forlænges.

Bevares en opholdstilladelse med henvisning til § 19, stk. 7, 1. pkt., § 19, stk. 8, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 2, 3. pkt., vil Styrelsen for International Rekruttering og Integration skulle vejlede udlændingen om, at opholdstilladelsen vil kunne blive inddraget eller nægtet forlænget, hvis den pågældende 5 år eller senere modtager hjælp efter lov om aktiv social politik (bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse). Styrelsen for International Rekruttering og Integration vil i den forbindelse endvidere skulle vejlede om, at udlændingen efter omstændighederne på trods af modtagelsen af hjælp efter lov om aktiv social politik vil kunne bevare eller få en ny opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1 (om ganske særlige grunde), hvis udlændingelovens § 26, stk. 1, eller internationale forpligtelser kan begrunde det. Dette vil afhænge af den pågældendes opholdsgrundlag, og om der er tale om en inddragelses- eller en forlængelsessag. Der henvises til pkt. 2.1.1.3.

2.1.2.4. Forslag om yderligere tilpasninger m.v.

De foreslåede ændringer af voldsbestemmelsen i udlændingelovens § 19, stk. 7, medfører behov for en række tilpasninger af reglerne for opholdstilladelse til udenlandske arbejdstagere og studerende samt disses medfølgende familiemedlemmer. Det skyldes, at der er situationer, hvor forhold knyttet til det medfølgende familiemedlem kan have betydning for, om den udenlandske arbejdstager eller studerende kan bevare sin opholdstilladelse, ligesom der er situationer, hvor forhold knyttet til den udenlandske arbejdstagers arbejdsplads kan have betydning for, om det medfølgende familiemedlem kan bevare opholdstilladelsen. For at sikre, at ægtefællerne/samleverne ikke påvirker hinandens ret til ophold i Danmark, når parret har ophævet samlivet, og det

medfølgende familiemedlem har bevaret sin opholdstilladelse pga. vold m.v., foreslås det derfor at justere de bestemmelser i udlændingeloven, der har betydning herfor.

Det foreslås således for det første, at en udenlandsk arbejdstagers opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, stk. 2 og 3, og en udenlandsk ph.d.-studerendes opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 i, stk. 2, nr. 1, ikke – som det følger af de gældende regler, jf. pkt. 2.1.1.2 – skal kunne inddrages eller nægtes forlænget, hvis et medfølgende familiemedlem modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik efter at have bevaret sin opholdstilladelse som følge af vold m.v. (og samlivet derfor er ophævet).

I forlængelse heraf foreslås det for det andet, at en opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem til en udenlandsk arbejdstager eller ph.d.-studerende, der er bevaret pga. vold m.v., ikke skal kunne inddrages eller nægtes forlænget, hvis den udenlandske arbejdstager eller ph.d.-studerende modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik. Der henvises til de foreslåede bestemmelser i § 19, stk. 1, nr. 11, 2. og 3. pkt., og § 19 c, stk. 1 og 3.

Det foreslås for det tredje, at en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1, som medfølgende familiemedlem til en udenlandsk arbejdstager ikke – som det følger af de gældende regler, jf. pkt. 2.1.1.2 – skal kunne inddrages eller nægtes forlænget, hvis den pågældende efter at have bevaret sin opholdstilladelse som følge af vold m.v. (og samlivet derfor er ophævet) uden arbejdstilladelse samtidig arbejder for samme virksomhed som den udenlandske arbejdstager eller for en virksomhed, der har tæt sammenhæng til denne virksomhed. Der henvises til de foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 19, 2. pkt., og § 19 c, stk. 4.

En opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem til en udenlandsk arbejdstager eller studerende eller til en udlandsdanner er som nævnt under pkt. 2.1.1.2 betinget af, at familiemedlemmet bor på fælles bopæl med arbejdstageren, den studerende eller udlandsdanneren.

For at sikre, at eksempelvis et medfølgende barn, der ikke selv har været udsat for vold, og som derfor ikke selvstændigt kan bevare opholdstilladelsen efter § 19, stk. 7, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 2, 3. pkt., ikke pga. bopælskravet er nødt til at blive boende hos en udenlandsk arbejdstager eller studerende eller hjemvendt udlandsdanner, der har udøvet vold m.v. mod et andet medfølgende familiemedlem, foreslås det for det fjerde, at et familiemedlems opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1 (f.eks. et medfølgende mindreårigt barn), ikke skal kunne inddrages eller nægtes forlænget, uanset at barnet ikke længere bor sammen med den udenlandske arbejdstager eller studerende eller udlandsdanneren, hvis barnet bor sammen med et andet familiemedlem, hvis opholdstilladelse er forlænget eller undladt inddraget som følge af vold m.v. Der henvises til den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 18, 2. pkt.

Det foreslås endelig, at de betingelser, der blev stillet ved meddelelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, § 9 c, stk. 1, § 9 m, stk. 1 eller 2, § 9 n, stk. 1, eller § 9 q, stk. 2, som er undladt inddraget efter § 19, stk. 7, eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller § 19 c, stk. 1, 1. pkt., vil skulle gælde, hvis samlivet på fælles bopæl genoptages, medmindre ganske særlige grunde taler derimod. Der henvises til den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 19, stk. 9.

Forslaget indebærer, at en udlænding, der har bevaret opholdstilladelsen pga. vold m.v., og som efterfølgende genoptager samlivet med sin ægtefælle eller samlever, alene vil kunne få opholdstilladelsen forlænget, hvis vedkommende på ny opfylder de betingelser, der blev stillet, da udlændingen blev meddelt opholdstilladelse. Dette vil dog ikke gælde, hvis ganske særlige grunde taler derimod. Det kan f.eks. være, hvis der siden meddelelsen af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1 (ægtefællesammenføring), er opstået sådanne omstændigheder, som ville betyde, at kravet ville blive fraveget, hvis opholdstilladelsen skulle meddeles på ny. Det kan eksempelvis være, hvis opholdstilladelsen efter § 9, stk. 1, nr. 1, oprindeligt var betinget af, at parret ikke modtog hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, jf. § 9, stk. 5, og den herboende ægtefælle siden da er blevet alvorligt syg og ikke kan henvises til at udøve familielivet med udlændingen i et andet land.

Udlændingen vil blive vejledt herom i forbindelse med afgørelsen om bevarelse af opholdstilladelsen pga. vold m.v.

En udlænding, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, i forlængelse af en ophørt opholdsret efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 29, stk. 1, jf. § 17, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 3, og som genoptager samlivet på fælles bopæl med unionsborgeren, vil skulle have opholdstilladelsen efter § 9 c, stk. 1, inddraget eller nægtet forlænget, jf. § 19, stk. 1, nr. 1, medmindre inddragelse eller afslag på forlængelse må antages at være særlig belastende for den pågældende, jf. § 26, stk. 1, jf. § 19 a, stk. 2, 1. og 2. pkt. Denne vurdering vil skulle foretages i lyset af, at den pågældende har mulighed for at opnå opholdsret efter EU-reglerne.

Ved opnåelse af opholdsret efter EU-reglerne vil den pågældende blive omfattet af de krav til opholdsret, der gælder for familiemedlemmer efter EU-reglerne, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 10 og §§ 12-15.

2.2. Statsudsendte og medfølgende familie undtages fra bortfaldsreglerne

2.2.1. Gældende ret

2.2.1.1. Bortfald af opholdstilladelse og dispensation fra bortfald

Efter udlændingelovens § 17, stk. 1, bortfalder en opholdstilladelse, når udlændingen opgiver sin bopæl i Danmark. Tilladelsen bortfalder endvidere, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end 6 på hinanden følgende

de måneder. Er udlændingen meddelt opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold, og har udlændingen lovligt boet mere end 2 år her i landet, eller er udlændingen meddelt tidsbegrænset opholdstilladelse, bortfalder opholdstilladelsen dog først, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end 12 på hinanden følgende måneder. I de nævnte tidsrum medregnes ikke fravær på grund af værnepligt eller tjeneste, der træder i stedet herfor.

Det kan efter ansøgning bestemmes, at en opholdstilladelse ikke skal anses for at være bortfaldet, jf. udlændingelovens § 17, stk. 2. En sådan dispensation kan gives både før og efter udrejsen af Danmark. Ansøgningen skal indgives til den myndighed, der har meddelt opholdstilladelsen, dvs. Udlændingestyrelsen eller Styrelsen for International Rekruttering og Integration. En ansøgning om forlængelse af dispensation fra bortfald skal indgives inden udløbet af den meddelte dispensationsperiode.

Det er en betingelse for at få dispensation fra bortfald, at udlandsopholdet har et velbegrunderet formål, og at dette er dokumenteret. Et velbegrunderet formål kan f.eks. være ansøgerens eller ansøgerens ægtefælles eller faste samlevers udstationering eller udsendelse for en dansk myndighed eller for en organisation, forening eller virksomhed.

Hvis det kan lægges til grund, at udlandsopholdet har et velbegrunderet formål, og dette er dokumenteret, foretager Udlændingestyrelsen eller Styrelsen for International Rekruttering og Integration en konkret vurdering af, om der kan meddeles dispensation fra bortfald og i givet fald den tidsmæssige udstrækning heraf. I denne vurdering indgår bl.a. varigheden af udlandsopholdet og oplysninger om udlændingens tilknytning til Danmark, herunder længden af det hidtidige ophold her i landet.

Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration giver dispensation i op til fire år, og der er mulighed for forlængelse af dispensationen bl.a. i forbindelse med en ansøgers eller ansøgers ægtefælles eller faste samlevers udstationering eller udsendelse for en dansk myndighed eller for en organisation, forening eller virksomhed.

Der gælder en særlig dispensationspraksis for familiesammenførte til statsudsendte. Uanset varigheden af udlændingens hidtidige ophold i Danmark og tilknytning til Danmark i øvrigt får en udlænding, hvis ægtefælle udsendes for den danske stat, således dispensation for hele den ansøgte og dokumenterede periode. Dispensationsperioden kan forlænges, så længe udsendelsen varer og kan dokumenteres.

Familiesammenførte til alle statsansatte, der udsendes til at skulle varetage en stilling i udlandet på den danske stats vegne, er omfattet af den særlige dispensationspraksis. Det drejer sig blandt andre om ansatte i Udenrigsministeriet, der udsendes til de danske repræsentationer i udlandet, personer, der udsendes via Udenrigsministeriets specialattaché-ordning, DANIDA-rådgivere, der udsendes til udlandet og

er ansat af Udenrigsministeriet eller andre dele af staten, og statsansatte, der har fået en sekunderet stilling i en EU-institution og fortsat har ansættelseskontrakt med det ministerium, de er ansat i. At stillingen er sekunderet betyder, at medlemsstaten finansierer stillingen. Danmark finansierer især sekunderede stillinger inden for EU, FN-systemet, Verdensbanken og de multilaterale udviklingsbanker og OSCE.

Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration meddeler dispensation fra bortfald af en opholdstilladelse i 1 måned ud over en dokumenteret ansættelses- eller udsendelsesperiode eller i forbindelse med studieophold i udlandet. Indrejsefristen kan efter en konkret vurdering udsættes.

2.2.1.2. Visse udlændinge på erhvervs- og studieområdet, der er undtaget fra bortfaldsreglerne

Udlændingelovens § 17, stk. 5, indeholder en regel om, at visse udlændinge på erhvervs- og studieområdet er undtaget fra bortfaldsreglerne.

Efter bestemmelsen finder udlændingelovens § 17, stk. 1, ikke anvendelse for udlændinge med opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 4 og 14, og stk. 3, § 9 i, stk. 1, hvis udlændingen er meddelt opholdstilladelse med henblik på at følge fællesuddannelsen Erasmus Mundus, Erasmus+ eller Nordic Master, § 9 i, stk. 2, § 9 m, stk. 1, hvis udlændingen har familiemæssig tilknytning til en udlænding med tidsbegrænset opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 4 og 14, og § 9 n, stk. 1, hvis udlændingen har familiemæssig tilknytning til en udlænding med tidsbegrænset opholdstilladelse efter § 9 i, stk. 2, jf. § 17, stk. 5, 1. pkt. Endvidere finder udlændingelovens § 17, stk. 1, ikke anvendelse for udlændinge med opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1, eller § 9 n, stk. 1, hvis udlændingen har familiemæssig tilknytning til en udlænding, der er meddelt tidsbegrænset opholdstilladelse i forlængelse af en opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 4 eller 14, eller § 9 i, stk. 2, og EU-reglerne tilsiger det, jf. § 17, stk. 5, 2. pkt. Stk. 1 finder endvidere ikke anvendelse for udlændinge med opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 2, hvis udlændingen har familiemæssig tilknytning til en dansk statsborger, der har været etableret i udlandet, og som ville kunne opnå opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 4 eller nr. 14, litra a-c eller e, hvis vedkommende havde været udlænding.

Det betyder, at udlændingelovens § 17, stk. 1, om bortfald af opholdstilladelse ikke gælder for udlændinge med opholdstilladelse efter bl.a. forskerordningen eller fast track-ordningen og udlændinge med opholdstilladelse som ph.d.-studerende samt disse gruppers medfølgende familie. Endvidere finder udlændingelovens § 17, stk. 1, ikke anvendelse på udlændinge, der har opholdstilladelse som medfølgende familie til hjemvendte udlandsdanskere, som ville kunne opnå opholdstilladelse efter forskerordningen eller fast track-ordningen, hvis den pågældende havde været udlænding.

Blandt andre udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse

på baggrund af ansættelse i en virksomhed, der er certificeret efter fast track-ordningen, og hvor lønnen opfylder krav til et mindstebeløb mv., jf. § 9 a, stk. 2, nr. 14, litra a og e, er således undtaget fra reglerne om bortfald af opholdstilladelse, jf. § 17, stk. 5. Det samme gælder udlændingens medfølgende familie.

En virksomhed kan certificeres, hvis virksomheden lever op til nogle krav. Bl.a. skal virksomheden være omfattet af en kollektiv overenskomst eller erklære på tro og love, at ansættelse i virksomheden sker på sædvanlige vilkår, have mindst 10 fuldtidsansatte i Danmark og på tidspunktet for certificeringen ikke være omfattet af en lovlig arbejdskonflikt eller have et strakspåbud fra Arbejdstilsynet, jf. udlændingelovens § 9 a, stk. 18.

En lang række virksomheder er certificeret til at ansætte udenlandsk arbejdskraft under fast track-ordningen. Der er på www.nyidanmark.dk en liste over samtlige certificerede virksomheder.

2.2.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Udenrigsministeriet har oplyst, at statsudsendte med medfølgende udenlandsk familie oplever problemer som følge af reglerne om bortfald af opholdstilladelse i forbindelse med udsendelse til udlandet. Det er Udenrigsministeriets erfaring, at usikkerheden i forhold til, om udenlandske medfølgende partners opholdstilladelse bortfalder ved længerevarende ophold i udlandet, påvirker Udenrigsministeriets muligheder for at besætte poster i udlandet. Det er i den forbindelse et problem, at dispensation fra bortfald af opholdstilladelse er tidsbegrænset, og at der skal søges, når den udsendte skifter post. Det betyder, at ansættelse i Udenrigsministeriet med forflyttelsespligt er behæftet med usikkerhed i forhold til medfølgende udenlandske partners opholdsgrundlag i Danmark. Konsekvensen af dette kan være, at statsansatte enten ikke søger stillinger i udetjenesten, eller at Udenrigsministeriet skal hjemkalde en statsudsendt, fordi vedkommendes udenlandske ægtefælle ellers vil miste sin opholdstilladelse.

At veksle mellem stillinger i Udenrigsministeriets hjemmetjeneste og tjeneste i udlandet, herunder på de danske repræsentationer i udlandet, dvs. ambassader mv., og i EU-organisationer eller internationale organisationer, er en vigtig del af karrieren for en stor del af Udenrigsministeriets medarbejdere og helt afgørende for, at Udenrigsministeriet kan varetage sine opgaver professionelt og effektivt. Disse medarbejdere ansættes derfor typisk med forflyttelsespligt med henblik på at veksle mellem ude- og hjemmetjeneste, typisk hver 4.-6. år, igennem hele karrieren. Forflyttelsespligten indebærer, at medarbejderne kan beordres til at lade sig udsende – eller flytte fra én post i udetjenesten til en anden – uden forudgående ansøgning herom.

Personer, der fastansættes med forflyttelsespligt i Udenrigsministeriet, er typisk danske statsborgere, der veksler mel-

lem tjeneste i Danmark og tjeneste i udlandet på de danske repræsentationer mv. Ca. 800 af Udenrigsministeriets medarbejdere har forflyttelsespligt som et vilkår i deres ansættelse og har flere udeposter gennem deres karriere. Ca. 10 pct. har en udenlandsk ægtefælle eller fast samlever, der er statsborger i et tredjeland, dvs. et land uden for EU/EØS/Schweiz.

Det er Udenrigsministeriets vurdering, at det vil understøtte medarbejdernes mulighed for at efterleve forflyttelsespligten og dermed bedre varetage Danmarks diplomatiske interesser i udlandet, hvis statsudsendtes udenlandske ægtefæller/samlever undtages fra bortfaldsreglerne.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at en sådan ordning vil være egnet som erstatning for ordningen om, at der skal søges om dispensation fra bortfald hos udlændingemyndighederne. Ministeriet har herved lagt vægt på, at denne gruppe i dag er omfattet af den særlige dispensationspraksis i Udlændingestyrelsen, jf. pkt. 2.2.1.1.

Det foreslås derfor, at udlændingelovens § 17, stk. 1, om bortfald af opholdstilladelse ved opgivelse af bopæl i Danmark eller længerevarende ophold uden for landet ikke skal finde anvendelse for udlændinge, der har opholdt sig uden for landet som statsudsendte, eller for udlændinge, der enten er familiesammenført til en herboende person eller har opholdstilladelse som medfølgende familie til en herboende person, og som har opholdt sig uden for landet i forbindelse med, at den herboende person har været udsendt af staten.

Forslaget vil omfatte alle statsansatte, der udsendes til at skulle varetage en stilling i udlandet på den danske stats vegne. Forslaget vil dermed omfatte blandt andre ansatte i Udenrigsministeriet, der udsendes til de danske repræsentationer i udlandet, personer, der udsendes via Udenrigsministeriets specialattachéordning, DANIDA-rådgivere, der udsendes til udlandet og er ansat af Udenrigsministeriet eller andre dele af staten, og statsansatte, der har fået en sekundær stilling i en EU-institution og fortsat har ansættelseskontrakt med det ministerium, de er ansat i, samt familiesammenførte eller medfølgende familie, der har opholdt sig uden for landet i forbindelse med, at den herboende person har været udsendt af staten. Der vil således være tale om den gruppe statsudsendte og familiesammenførte hertil, der i dag er omfattet af den særlige dispensationspraksis i Udlændingestyrelsen, jf. pkt. 2.2.1.1.

Herudover vil statsansatte, der har fået tjenestefri i forbindelse med, at den pågældende har fået en sekundær stilling i en international organisation, også skulle anses for at være statsudsendte og er derfor omfattet af forslaget.

Statsansatte, der har fået tjenestefri i forbindelse med, at den pågældende er ansat direkte ved en international organisation i en stilling, der ikke er sekundær, kan derimod ikke betragtes som statsudsendte og vil ikke være omfattet af den foreslåede undtagelse fra bortfaldsreglerne.

Forslaget vil betyde, at udlændinge, der udsendes af sta-

ten, familiesammenførte eller medfølgende familie til statsudsendte og medfølgende familie til hjemvendende udlændingsdanskere, der udsendes af staten, ikke vil behøve at ansøge om dispensation fra bortfald af deres opholdstilladelse i forbindelse med statsudsendelsen. Det vil i stedet følge direkte af loven, at deres opholdstilladelse ikke bortfalder, selvom de opgiver deres bopæl i Danmark eller opholder sig i længere tid uden for Danmark.

Hvis udlændingens opholdstilladelse udløber under udlændingsopholdet, vil udlændingen som i dag skulle søge om forlængelse af opholdstilladelsen under udlændingsopholdet.

Det foreslås også, at de pågældende udlændinge vil skulle indrejse i Danmark senest 1 måned efter statsudsendelsens ophør for ikke at være omfattet af bortfaldsreglerne i udlændingelovens § 17, stk. 1. Herved vil de pågældende blive stillet som i dag, hvor der meddeles dispensation fra bortfald af opholdstilladelsen i 1 måned ud over udsendelsesperioden. Endvidere vil indrejsefristen som i dag efter ansøgning kunne udsættes efter en konkret vurdering.

Der vil på udlændingemyndighedernes hjemmeside www.nyidanmark.dk blive vejledt om, at en opholdstilladelse ikke bortfalder, hvis udlændingsopholdet beror på udsendelse af staten. Der vil endvidere blive vejledt om, at udlændingen i forbindelse med genindrejse i Danmark og af hensyn til indrejsekontrollen, når udlændingen ankommer fra et land uden for Schengenområdet, bør medbringe dokumentation for statsudsendelsen. Der vil i den forbindelse blive vejledt om konsekvenserne af manglende dokumentation, herunder at det kan medføre, at udlændingen ikke kan tillades indrejse. Endelig vil der blive vejledt om, at udlændingen for ikke at være omfattet af de almindelige bortfaldsregler skal vende tilbage til Danmark senest 1 måned efter statsudsendelsens ophør. Udenrigsministeriet vil vejlede personer, der udsendes af staten, på tilsvarende måde.

Der henvises til § 1, nr. 21.

2.3. Familiesammenføring i henhold til artikel 20 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF)

2.3.1. Gældende ret

Unionsborgerskabet og de dertil knyttede rettigheder er reguleret i TEUF artikel 20. Unionsborgerskabet er et supplement til det nationale statsborgerskab og giver medlemsstaternes statsborgere en række rettigheder, herunder retten til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område.

Det følger af EU-Domstolens retspraksis, at det i visse særlige situationer vil være i strid med TEUF artikel 20 at nægte opholdsret til en tredjelandsstatsborger, der er familiemedlem til en unionsborger, der opholder sig i sin egen oprindelsesmedlemsstat. Det drejer sig nærmere bestemt om de situationer, hvor der mellem tredjelandsstatsborgeren og unionsborgeren foreligger et afhængighedsforhold af en sådan karakter, at unionsborgeren reelt vil være nødsaget til

at forlade Unionens område som helhed sammen med tredjelandsstatsborgeren, hvis denne nægtes en opholdsret.

Retspraksis efter TEUF artikel 20 indebærer, at det forhold, at en dansk statsborger også har status af unionsborger, får den betydning, at et tredjelandsfamiliemedlem til den pågældende danske statsborger i visse situationer kan påberåbe sig en afledt opholdsret i Danmark, selvom den danske statsborger ikke har udøvet retten til fri bevægelighed i en anden medlemsstat. Det er således kendetegnende for de situationer, som er omfattet af TEUF artikel 20, at de kun har betydning for statiske danske statsborgere, der opholder sig i Danmark, dvs. at de pågældende ikke udøver (eller har udøvet) retten til fri bevægelighed i en anden medlemsstat. Retspraksis vedrørende TEUF artikel 20 er således en undtagelse til det almindelige udgangspunkt om, at EU-retten ikke finder anvendelse i situationer, som kun har tilknytning til én medlemsstat, og fraværet af et grænseoverskridende element indebærer, at situationen hverken direkte eller analogt er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (opholdsdirektivet). Det betyder, at en opholdsret baseret på TEUF artikel 20 ikke kan betinges af, at kravene i opholdsdirektivet, herunder forsørgelseskravet, er opfyldt. Omvendt kan personer, der har opnået en afledt opholdsret efter TEUF artikel 20, heller ikke støtte ret på opholdsdirektivet, herunder reglerne om ret til tidsubegrænset ophold, jf. herved dom af 15. november 2011, sag C-256/11, Dereci m.fl. (herefter Dereci, (C-256/11)), præmis 57. Se også EU-Kommissionens meddelelse af 22. december 2023, Vejledning om retten til fri bevægelighed for EU-borgere og deres familie (EUT C/2023/1392), afsnit 19.

En opholdstilladelse, som hviler på en opholdsret i henhold til TEUF artikel 20, meddeles i dag efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, om opholdstilladelse af ganske særlige grunde.

Det bemærkes, at vurderingen af, om det vil være i strid med TEUF artikel 20 at nægte opholdsret til en tredjelandsstatsborger, er en anden end vurderingen efter artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) om retten til privat- og familieliv. Det forhold, at betingelserne for opholdsret efter TEUF artikel 20 ikke er opfyldt, foregriber således ikke vurderingen af, om der bør meddeles opholdstilladelse som følge af EMRK artikel 8, jf. EU-Domstolens dom af 6. december 2012 i de forenede sager C-356/11 og C-357/11, O. og S. m.fl. (herefter O. og S. (C-356/11 og C-357/11)). På samme måde foregriber en vurdering af beskyttelsen af familielivet efter EMRK artikel 8 ikke vurderingen af en eventuel opholdsret efter TEUF artikel 20.

Det følger af retspraksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, at EMRK artikel 8 ikke indeholder et retskrav for en udlænding til at bosætte sig i et bestemt land. Bestemmelsen sikrer således, i modsætning til de tilfælde, der omfattes af EU-Domstolens retspraksis om op-

holdsret efter TEUF artikel 20, ikke en opholdsret i Unionen. Mens man i en konkret sag vil kunne nå frem til, at et familieliv omfattet af EMRK artikel 8 kan udøves i tredjelandfamilie medlemmets hjemland, vil beskyttelsen af rettigheder efter TEUF artikel 20 kunne føre til, at det vil være i strid med EU-retten at nægte tredjelandsfamilie medlemmet opholdsret i Unionen, hvis betingelserne for en opholdsret under henvisning hertil måtte være opfyldt.

En afledt opholdsret efter TEUF artikel 20 er ifølge EU-Domstolens faste praksis subsidiær, jf. pkt. 2.3.1.3. Det betyder, at opholdsretten først bliver relevant, hvis tredjelandsfamilie medlemmet ikke opfylder de betingelser, der følger af andre regler, herunder nationale regler om familiesammenføring, EU-regler samt øvrige internationale forpligtelser, for at opnå en opholdsret i den medlemsstat, hvor unionsborgeren er statsborger. Det betyder også, at en opholdstilladelse vil skulle meddeles med henvisning til EMRK artikel 8, og ikke med henvisning til TEUF artikel 20, hvis et afslag på opholdstilladelse vurderes at være i strid med EMRK artikel 8.

2.3.1.1. EU-Domstolens praksis om afledt opholdsret efter TEUF artikel 20

Det følger af EU-Domstolens praksis, at en tredjelandstatsborger undtagelsesvis kan aflede en opholdsret af en unionsborger i dennes egen medlemsstat, f.eks. af en dansk statsborger i Danmark, efter TEUF artikel 20, hvis der mellem den danske statsborger og tredjelandstatsborgeren er et afhængighedsforhold af en sådan karakter, at den danske statsborger reelt vil være nødsaget til at forlade Unionens område sammen med tredjelandstatsborgeren, hvis den pågældende nægtes en opholdsret.

EU-Domstolen har i sin retspraksis løbende taget stilling til anvendelsen af TEUF artikel 20 i relation til forskellige familiekonstellationer, hvoraf hovedparten vedrører situationer, hvor en tredjelandstatsborger påberåber sig en afledt opholdsret på grundlag af et mindreårigt unionsborgerbarn. Familie medlemmets ret til ophold er en afledt ret, hvilket betyder, at familie medlemmets ret til at opholde sig i Danmark hviler på den danske statsborgers rettigheder i medfør af unionsborgerskabet.

Første gang EU-Domstolen udtalte sig om TEUF artikel 20 som grundlag for en afledt opholdsret var ved dom af 8. marts 2011 i sag C-34/09, Zambrano (herefter Zambrano, (C-34/09)). Det følger af dommen, at TEUF artikel 20 er til hinder for nationale foranstaltninger, der har den virkning, at unionsborgere vil blive nødsaget til at forlade Unionens område og derved reelt fratages den effektive nydelse af kerneindholdet i de rettigheder, som de er tildelt ved deres status som unionsborgere, herunder retten til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område. Dommen vedrørte unionsborgerbørn af tredjelandsførelde med ulovligt ophold i en medlemsstat. EU-Domstolen tog alene stilling til spørgsmålet om en afledt opholdsret for den tredjelandsførelde, der forsørgede børnene, idet EU-Domstolen med henvisning

til TEUF artikel 20 fastslog, at en tredjelandstatsborger, der forsørger sine mindreårige børn, der er unionsborgere, på den baggrund skal meddeles opholds- og arbejdstilladelse.

Det er således konsekvenserne for unionsborgeren, der er bærende for en afledt opholdsret efter TEUF artikel 20.

I EU-Domstolens dom i Dereci, (C-256/11), udtalte EU-Domstolen, at den omstændighed alene, at det for en unionsborger af økonomiske årsager eller for at bevare familieenheden på Unionens område måtte forekomme ønskværdigt, at dennes tredjelandsfamilie medlem kan opholde sig sammen med unionsborgeren på Unionens område, ikke i sig selv er tilstrækkelig til, at det må antages, at unionsborgeren nødsages til at forlade Unionens område, hvis en sådan ret ikke meddeles.

I EU-Domstolens dom af 10. maj 2017 i sag C-133/15, Chavez Vilchez m.fl. (herefter Chavez Vilchez, (C-133/15)), blev det for første gang fastslået, at TEUF artikel 20 også finder anvendelse i situationer, hvor unionsborgerbarnets ene forælder er unionsborger og bosat i barnets oprindelsesmedlemsstat. I dommen udtalte EU-Domstolen, at den omstændighed, at den forælder, der er unionsborger, reelt er i stand til og ønsker at påtage sig det daglige og faktiske ansvar for barnet alene, herunder den fulde forsørgelse af barnet, er et relevant forhold, men at det ikke i sig selv er tilstrækkeligt til at kunne konstatere, at der ikke består et afhængighedsforhold mellem tredjelandsførelderen og barnet af en sådan karakter, at barnet vil være nødsaget til at forlade Unionens område, hvis tredjelandsførelderen nægtes ret til ophold. I de nationale sager, der lå til grund for dommen, boede forældrene ikke sammen, og i ingen af sagerne boede unionsborgerbarnet sammen med unionsborgerforælderen.

I EU-Domstolens dom af 5. maj 2022 i de forenede sager C-451/19 og C-532/19, XU og QP (herefter XU og QP, (C-451/19 og C-532/19)), blev kriterierne i bl.a. Chavez Vilchez, (C-133/15) udbygget og anvendt i en situation, hvor et unionsborgerbarn bor sammen med både unionsborgerforælderen og tredjelandsførelderen, som er fælles om at varetage den daglige omsorg for barnet. Det følger af dommen, at der i en sådan situation er en afkræftelig formodning for, at der består et afhængighedsforhold mellem unionsborgerbarnet og tredjelandsførelderen, der kan begrunde en afledt opholdsret efter TEUF artikel 20, til trods for at unionsborgerforælderen har en ubetinget ret til at forblive i medlemsstaten sammen med barnet.

Herudover følger det af dommen, at der i ganske særlige tilfælde vil skulle meddeles en afledt opholdsret efter TEUF artikel 20 til en mindreårig tredjelandstatsborger, der er søskende til et mindreårigt unionsborgerbarn. I sagen var der tale om en tredjelandstatsborger, der havde opholdstilladelse i en medlemsstat og var forælder til to mindreårige børn, hvoraf det ene var unionsborger og det andet var tredjelandstatsborger. I en sådan situation skal det i henhold til TEUF artikel 20 undersøges, om tredjelandsbarnets tvungne udrejse reelt vil føre til, at tredjelandsførelderen tvinges

til at forlade Unionens område som helhed på grund af afhængighedsforholdet mellem dem, og i bekræftende fald om tredjelandforælders udrejse ligeledes reelt kan tvinge tredjelandforælders andet barn, der er unionsborger, til at forlade Unionens område som helhed på grund af afhængighedsforholdet mellem unionsborgerbarnet og tredjelandforælders.

Om end de fleste af EU-Domstolens domme om TEUF artikel 20 vedrører forholdet mellem en mindreårig unionsborger og en tredjelandforælder, har EU-Domstolen i dom af 8. maj 2018 i sag C-82/16, K. A. m.fl. (herefter K. A., (C-82/16)), og i dom af 27. februar 2020 i sag C-836/18, RH (herefter RH, (C-836/18)), fastslået, at det ikke kan udelukkes, at der i ganske særlige tilfælde vil kunne være tale om, at TEUF artikel 20 også vil være til hinder for at nægte opholdsret til en tredjelandstatsborger, som er familiemedlem til en myndig unionsborger.

Betingelsen om, at der skal bestå et afhængighedsforhold mellem tredjelandstatsborgeren og unionsborgeren, behandles under pkt. 2.3.1.2, og betingelsen om, at unionsborgeren skal være nødsaget til at forlade Unionens område, behandles under pkt. 2.3.1.3. Endelig behandles nægtelse af opholdsret efter TEUF artikel 20 af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed under pkt. 2.3.1.4.

2.3.1.2. Afhængighedsforholdet mellem tredjelandstatsborgeren og unionsborgeren

EU-Domstolen har i flere domme udtalt sig om den vurdering, der skal foretages af det afhængighedsforhold, som er en forudsætning for, at en tredjelandstatsborger kan aflede en opholdsret af en unionsborger efter TEUF artikel 20, og de elementer, der har betydning for denne vurdering.

Det følger af Chavez Vilchez, (C-133/15), at i tilfælde, hvor unionsborgeren er et mindreårigt barn, skal bedømmelsen foretages under hensyn til barnets tarv og baseres på samtlige sagens omstændigheder, herunder barnets alder, barnets fysiske og følelsesmæssige udvikling, graden af den følelsesmæssige tilknytning til såvel den forælder, der er unionsborger, som til den forælder, der er tredjelandstatsborger, og den risiko, som adskillelsen fra sidstnævnte indebærer for barnets ligevægt.

Det følger endvidere af dommen, at i en situation, hvor forældrene ikke lever sammen, udgør det et relevant forhold, om den forælder, der er unionsborger, reelt er i stand til og ønsker at påtage sig det daglige og faktiske ansvar for barnet alene, herunder den fulde forsørgelse af barnet. Dette er dog ikke i sig selv tilstrækkeligt til at konstatere, at der ikke består et afhængighedsforhold mellem tredjelandforælders og barnet, som indebærer, at barnet vil være nødsaget til at forlade Unionen, hvis tredjelandforælders nægtes ret til ophold.

Den følelsesmæssige forsørgelse af barnet indgår således som et centralt element i vurderingen sammen med graden

af økonomisk og retlig forsørgelse, jf. dommen i O. og S., (C-356/11 og C357/11).

Det er ikke en betingelse, at der består en biologisk eller retlig forbindelse mellem unionsborgeren og tredjelandstatsborgeren, jf. bl.a. dommen i K. A., (C-82/16). Omvendt er det ikke i sig selv tilstrækkeligt, at der består en sådan forbindelse, hvis ikke der foreligger et afhængighedsforhold, jf. EU-Domstolens dom af 22. juni 2023 i sag C-459/20, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, herefter S. J. V., (C-459/20). TEUF artikel 20 vil derfor også kunne finde anvendelse i situationer, hvor unionsborgeren f.eks. er tredjelandstatsborgerens stedbarn eller på anden måde står i ikke-biologisk familiemæssig relation til tredjelandstatsborgeren, forudsat at der består et afhængighedsforhold mellem dem.

Domspraksis fra før EU-Domstolens dom i XU og QP, (C-451/19 og C-532/19), vedrører situationer, hvor unionsborgerforælders er fraværende, eller hvor der kun er sporadisk kontakt mellem barnet og unionsborgerforælders.

Med EU-Domstolens dom i XU og QP, (C-451/19 og C-532/19), blev der indført en afkræftelig formodningsregel i de situationer, hvor et mindreårigt unionsborgerbarn bor sammen med begge sine forældre, dvs. både tredjelandforælders og unionsborgerforælders, som i det daglige er fælles om at tage sig af barnet og varetage den retlige, følelsesmæssige og økonomiske forsørgelse af barnet.

Dommen indebærer, at der i en familiesituation, hvor et mindreårigt dansk barn bor sammen med begge sine forældre, og hvor begge forældre i det daglige er fælles om at tage sig af barnet, er en formodning for, at tredjelandforælders skal meddeles en afledt opholdsret i medfør af TEUF artikel 20. Denne formodningsregel kan dog afkræftes, hvis der er konkrete forhold, der taler imod, at der består et afhængighedsforhold mellem tredjelandforælders og barnet.

For så vidt angår afhængighedsforholdet mellem to voksne, følger det af K. A., (C-82/16), at en voksen unionsborger – i modsætning til et lille barn – i princippet er i stand til at føre en tilværelse uafhængigt af sine familiemedlemmer, og at et afhængighedsforhold mellem voksne, som kan skabe en ret til en afledt opholdsret i medfør af TEUF artikel 20, alene er muligt i særlige tilfælde, hvor unionsborgeren, henset til samtlige relevante omstændigheder, ikke på nogen måde vil kunne være adskilt fra det familiemedlem, som den pågældende er afhængig af.

Der foreligger på nuværende tidspunkt ikke retspraksis fra EU-Domstolen, som forholder sig til, hvornår der konkret kan være tale om en sådan helt særlig situation, at der mellem myndige personer kan være tale om et afhængighedsforhold af en sådan karakter, at det vil være i strid med TEUF artikel 20 at nægte en tredjelandstatsborger opholdsret. Ud fra præmisserne i K. A. -dommen og henset til, at der skal være tale om situationer, hvor unionsborgeren ikke på nogen måde vil kunne være adskilt fra det pågældende

familiemedlem, må det antages, at der vil være tale om et meget snævert anvendelsesområde, hvor hensyn af f.eks. humanitær karakter gør sig gældende, f.eks. alvorlig fysisk eller psykisk sygdom eller handicap hos den danske statsborger.

Retten til ophold efter TEUF artikel 20 gælder som udgangspunkt så længe, afhængighedsforholdet mellem tredjelandsstatsborgeren og unionsborgeren består. Det følger af EU-Domstolens dom af 7. september 2022 i sag C-624/20, E. K. præmis 41, at selvom afhængighedsforholdet (og dermed retten til ophold) som hovedregel ophører med tiden, kan det strække sig over en betydelig periode. I forhold til en tredjelandsstatsborger, der er forælder til et barn, som er unionsborger, kan afhængighedsforholdet strække sig ud over barnets myndighedsalder, hvis omstændighederne, der begrunder det, godtgøres.

2.3.1.3. Nødsaget til at forlade eller hindret i at indrejse til Unionens område

Det følger af EU-Domstolens retspraksis i bl.a. Zambrano, (C-34/09) og O. og S., (C-356/11 og C-357/11), at TEUF artikel 20 kun finder anvendelse, hvis unionsborgeren reelt ikke har andet valg end at forlade Unionens område og udrejse sammen med tredjelandsstatsborgeren, fordi tredjelandsstatsborgeren nægtes ret til ophold.

En opholdsret til familiemedlemmet meddeles således kun, hvis unionsborgeren reelt tvinges til at forlade Unionen som helhed.

EU-Domstolens dom af 27. april 2023 i sag C-528/21, M. D. (herefter M. D., (C-528/21)), omhandlede en situation, hvor en tredjelandsstatsborger, som fik inddraget sin opholdstilladelse, også havde en opholdstilladelse i en anden medlemsstat. EU-Domstolen fandt, at en unionsborger ikke reelt synes at være tvunget til at forlade Unionens område som helhed, hvis den tredjelandsstatsborger, som unionsborgeren er afhængig af, allerede har ret til ophold i en anden medlemsstat. EU-Domstolen henviste i sagen til, at der ikke var noget i sagen, der tydede på, at det var umuligt for tredjelandsstatsborgerens mindreårige barn og samlever, der begge var ungarske statsborgere, at opholde sig lovligt sammen med tredjelandsstatsborgeren i Slovakiet.

Det følger endvidere af EU-Domstolens dom i RH, (C-836/18), præmis 41 og 42, at en afledt opholdsret efter TEUF artikel 20 er subsidiær og således principielt først bliver relevant, hvis tredjefamiliemedlemmet ikke opfylder de betingelser, der følger af andre regler, herunder af nationale regler om familiesammenføring, for at opnå en opholdsret i den medlemsstat, hvor unionsborgeren er statsborger.

Hvis en tredjelandsstatsborger således allerede har en gyldig opholdstilladelse eller opholdsret som f.eks. familiesammenført eller på andet grundlag i Danmark (eller i en anden medlemsstat, jf. ovenfor), er betingelserne for meddelelse af opholdstilladelse i medfør af TEUF artikel 20 ikke opfyldt,

idet tredjelandsstatsborgeren i den situation ikke vil blive pålagt at udrejse af Unionen, og dermed tvinges den danske statsborger, der er i et afhængighedsforhold til tredjelandsstatsborgeren, ikke ud af Unionen.

Det forhold, at tredjelandsstatsborgeren potentielt ville kunne opnå en opholdsret, hvis den pågældende tog ophold i en anden medlemsstat sammen med den danske statsborger, kan imidlertid ikke begrunde et afslag på opholdsret i Danmark, når betingelserne for en afledt opholdsret efter TEUF artikel 20 i øvrigt er opfyldt. Den danske statsborger vil således ikke kunne henvises til at skulle gøre brug af sin ret til fri bevægelighed i en anden medlemsstat med henblik på at skabe et opholdsgrundlag for familiemedlemmet efter reglerne i opholdsdirektivet. Dette skal som nævnt under pkt. 2.3.1 ses i sammenhæng med, at det ikke er et krav, at unionsborgeren har udøvet retten til fri bevægelighed for at kunne påberåbe sig TEUF artikel 20 over for sin oprindelsesmedlemsstat.

Betingelserne for en afledt opholdsret efter TEUF artikel 20 kan være opfyldt, selvom den danske statsborger ikke opholder sig i Danmark på ansøgningstidspunktet, forudsat at det kan godtgøres, at den pågældende vil indrejse og opholde sig sammen med tredjelandsstatsborgeren i Danmark.

I EU-Domstolens dom i S. J. V., (C-459/20) blev det således fastslået, at i tilfælde, hvor der er et afhængighedsforhold mellem et unionsborgerbarn, som opholder sig i et tredjeland, og dets tredjeforælder, kan et afslag på sidstnævntes ophold i barnets oprindelsesmedlemsstat forhindre barnet i at opholde sig eller færdes på Unionens område som helhed, idet barnet vil være nødsaget til at forblive i tredjelandet hos denne forælder. Denne konsekvens kan ifølge EU-Domstolen sidestilles med konsekvenserne af at være nødsaget til at forlade Unionens område som helhed.

2.3.1.4. Nægtelse af opholdsret efter TEUF artikel 20 af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed

EU-Domstolen har flere gange haft lejlighed til at udtale sig om, under hvilke omstændigheder en medlemsstat har mulighed for at nægte en tredjelandsstatsborger ophold med henvisning til, at denne udgør en trussel mod den offentlige orden eller sikkerhed, selvom betingelserne for ophold efter TEUF artikel 20 i øvrigt måtte være opfyldt. Af Domstolens dom af 13. september 2016, i sag C-304/14, fremgår det, at TEUF artikel 20 ikke berører medlemsstaternes mulighed for at påberåbe sig en undtagelse vedrørende bl.a. opretholdelsen af den offentlige orden og beskyttelsen af den offentlige sikkerhed (jf. dommens præmis 36). Det fremgår videre af dommen, at vurderingen af, hvorvidt en tredjelandsstatsborger udgør en trussel mod den offentlige orden eller sikkerhed, skal foretages efter kriterier, der svarer til betingelserne for at udvise personer omfattet af opholdsdirektivet, idet der skal være tale om en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der er til skade for en grundlæggende samfundsinteresse. Det fremgår endelig, at der i situationer omfattet af TEUF artikel 20 er tale om en skærpet vurde-

ring, da nægtelse alene kan ske i ekstraordinære tilfælde (jf. dommens præmis 50).

Der henvises endvidere til EU-Domstolens dom af 13. september 2016 i sag C-165/14, *Rendón Marín*, samt dommene i K. A., (C-82/16) og XU og QP, (C-451/19 og C-532/19).

2.3.2 Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indføres en ny bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 4, som kodificerer EU-Domstolens retspraksis vedrørende afledt opholdsret efter TEUF artikel 20.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at det vil skabe større gennemsigtighed i forhold til både borgerne og de retsanvendende myndigheder, hvis denne retspraksis reguleres i udlændingeloven i tilknytning til reglerne om familiesammenføring i udlændingelovens § 9, stk. 1.

Med lovforslaget videreføres gældende ret, og der er således tale om en kodificering af den praksis, der i dag gælder for meddelelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, under henvisning til EU-Domstolens retspraksis om afledt opholdsret efter TEUF artikel 20.

I lovforslaget beskrives rammerne for den afvejning, der skal foretages ved vurderingen af spørgsmålet om opholdsret til tredjelandstatsborgere efter TEUF artikel 20. Beskrivelsen, jf. pkt. 2.3.1.1, der tager udgangspunkt i EU-Domstolens retspraksis, er ikke udtømmende og bør læses i lyset af den løbende udvikling på området.

Forslaget vil medføre, at der fremover vil skulle meddeles opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 4, i tilfælde, hvor en tredjelandstatsborger er omfattet af EU-Domstolens retspraksis om afledt opholdsret efter TEUF artikel 20.

Udlændingestyrelsen vil fortsat skulle tage stilling til, om der på baggrund af ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, jf. EMRK artikel 8, kan meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, inden der tages stilling til opholdstilladelse efter TEUF artikel 20, jf. den subsidiære karakter af opholdsretten efter TEUF artikel 20. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.3.1.3.

2.4. Gennemførelse af forordning om gradvis idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet (EES)

2.4.1. Gældende ret

Efter udlændingelovens § 2 a, stk. 11-13, gælder hhv. EES-forordningen, ETIAS-forordningen og interoperabilitetsforordningerne med senere ændringer her i landet. Bestemmelserne er dog endnu ikke sat i kraft.

Der findes ingen nationale regler vedrørende forordningen om gradvis idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet (EES).

2.4.1.1. Ind- og udrejsesystemet (EES)

Europa-Parlamentet og Rådet vedtog den 30. november 2017 forordning (EU) nr. 2017/2226 om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandstatsborgere, der passerer medlemsstaternes ydre grænser, om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 (EES-forordningen).

Med EES-forordningen oprettes der et ind- og udrejsesystem, som erstatter stempeling af rejседokumenter ved ind- og udrejse over de ydre Schengengrænser for tredjelandstatsborgere, der har tilladelse til et kortvarigt ophold, med elektronisk registrering bl.a. af biometriske oplysninger såsom ansigtsbilleder og fingeraftryk i ind- og udrejsesystemet. EES-forordningen har således betydning for særligt grænseforvaltningen i Schengenområdet. Oplysninger, som findes i EES, vil derudover blive brugt til opholds- og visumsbehandlinger.

Baggrunden for forordningen er at forbedre kvaliteten og effektiviteten af grænsekontrollen, at kontrollere overholdelsen af bestemmelserne om det tilladte ophold på medlemsstaternes område, bidrage til identifikation af tredjelandstatsborgere, at bekæmpe identitetssvig og misbrug af rejседokumenter og at bidrage til forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger.

Danmark gav den 30. maj 2018 meddelelse til Rådet og Europa-Kommissionen om, at Danmark havde truffet afgørelse om at gennemføre EES-forordningen i dansk ret. Der ved blev der skabt en mellemstatslig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige medlemsstater og associerede Schengenlande, der er bundet af forordningen.

Ved lov nr. 721 af 27. april 2021 om ændring af udlændingeloven og lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen blev EES-forordningen gennemført i dansk lovgivning, bl.a. ved en bestemmelse i udlændingelovens § 2 a om, at EES-forordningen med senere ændringer gælder i landet. Ved lov nr. 1575 af 12. december 2023 om ændring af udlændingeloven, lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, og hjemrejseloven blev EES-forordningen på ny gennemført i dansk lovgivning. Ændringerne er endnu ikke trådt i kraft og træder i kraft ved udlændinge- og integrationsministerens beslutning herom.

EES skulle oprindeligt være idriftsat på tværs af EU pr. oktober 2020, men dette er blevet udskudt ad flere omgange, og systemet er endnu ikke idriftsat.

Det bemærkes, at EES-forordningen ved kongelige anordninger nr. 758 og nr. 759 af 12. juni 2023 er gennemført i udlændingeloven gældende for henholdsvis Færøerne og Grønland. Disse ændringer er – tilsvarende de danske ændringer – endnu ikke trådt i kraft, men vil træde i kraft ved udlændinge- og integrationsministerens beslutning herom.

2.4.1.2. Forslag til forordning om gradvis idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet (EES)

Den 4. december 2024 fremsatte Europa-Kommissionen forslag til en forordning om midlertidig fravigelse af visse bestemmelser i forordning EES-forordningen og Schengen-grænsekodeksen for så vidt angår den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet (EES) (herefter forordningen om gradvis idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet).

Forslaget til forordning om gradvis idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet er fortsat under forhandling mellem Europa-Parlamentet og Rådet, men det forudses, at der opnås enighed om forslaget, der vil skulle finde anvendelse i forbindelse med idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet, forventeligt i efteråret 2025.

Det bemærkes, at Folketingets Europaudvalg løbende har været inddraget i det nævnte forslag til forordning. Forslaget til forordningen om gradvis idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet blev således senest den 28. februar 2025 forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 5. og 7. marts 2025, jf. Europaudvalget 2025, Rådsmøde 6-7/3-25 - RIA - Bilag 1.

Det overordnede formål med forslaget til forordningen omhandler forbedringen af forvaltningen af Schengenområdet yderligere ved hurtigst muligt at begynde at anvende de harmoniserede EES-regler for grænseoverskridende bevægelser og dermed bidrage til Den Europæiske Unions interne sikkerhed.

Med forslaget skabes grundlaget for en gradvis idriftsættelse af EES med en fravigelse af visse bestemmelser i EES-forordningen og Schengen-grænsekodeksen, som kræver, at medlemsstaterne anvender systemet fuldt ud. Det bemærkes, at der for så vidt angår Schengen-grænsekodeksen alene er tale om enkelte, mindre tekniske fravigelser. Med forslaget vil operationaliseringen af EES-forordningen gøres lettere, og medlemsstaterne gøres i stand til rettidigt og effektivt at nå målene for systemet.

Forslaget giver således bl.a. medlemsstaterne fleksibilitet til at begynde at anvende EES på grundlag af, hvor parate de er, og gør det muligt at udrulle systemet gradvist for bedre at forvalte og undgå potentielle lange ventetider ved de ydre grænser.

Forslaget sikrer endvidere, at myndigheder, som anvender EES, har adgang til de mest muligt ajourførte oplysninger om rejsendes identitet.

Endelig gør forslaget det muligt for de nationale myndighe-

der, rejsende og transportvirksomheder at tilpasse sig de nye grænseforvaltningsprocedurer og -teknologier og bevare de store investeringer, der er foretaget, navnlig i infrastruktur, udstyr og menneskelige ressourcer, som forberedelse til idriftsættelsen af EES.

Det følger af forordningsforslagets artikel 1, at der ved forordningen fastsættes regler om gradvis idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet ved de medlemsstaters grænser, hvor EES anvendes, jf. EES-forordningens artikel 4, og midlertidige fravigelser fra EES-forordningen og Schengen-grænsekodeksen.

Artikel 2 indeholder en liste over definitioner på anvendte begreber i forordningen.

Forordningens artikel 3 bestemmer bl.a., at detaljerne for den gradvise idriftsættelse på centralt og nationalt plan vil blive fastsat i eu-LISA's og medlemsstaternes udrulningsplaner efter høring af Europa-Kommissionen.

Ifølge artikel 3, stk. 4, skal medlemsstaterne forelægge månedlige statusrapporter for Europa-Kommissionen og eu-LISA.

Forordningens artikel 4 omhandler den gradvise idriftsættelse af EES. Medlemsstaterne vil i henhold til bestemmelsen gradvist kunne påbegynde anvendelsen af EES. Medlemsstaterne kan således vælge alene at registrere ned til mindst 10 pct. af de anslåede grænsepassager i starten af den gradvise idriftsættelse og herefter gradvist nå op på fuld registrering af alle personer inden udgangen af perioden med gradvis idriftsættelse. Medlemsstaterne kan endvidere i de første 60 kalenderdage efter den gradvise idriftsættelse af EES anvende systemet uden biometriske funktioner, og de nationale myndigheder kan oprette og ajourføre individuelle sagsmapper uden biometriske oplysninger. Afslag på indrejse registreres ved de grænseovergangssteder, hvor EES anvendes.

Medlemsstaterne vil endvidere efter bestemmelsen have mulighed for at fremskynde gennemførelsen på nationalt plan eller idriftsætte EES fuldt ud fra begyndelsen af den gradvise idriftsættelse.

Forordningens artikel 5 indeholder bestemmelser om midlertidige regler om fravigelse af EES-forordningen og Schengen-grænsekodeksen.

Det fremgår bl.a. af bestemmelsen, at indtil den gradvise udrulning af EES er afsluttet, vil det fortsat være obligatorisk at stemple rejsedokumenter for alle personer, der er omfattet af EES.

Ved de steder, hvor EES anvendes, vil medlemsstaterne kunne registrere oplysninger om rejsende fra deres rejsedokumenter.

Bestemmelsen indeholder endvidere regler for, hvordan myndigheder med adgang til EES-oplysninger skal priorite-

re stempler i forhold til oplysninger, der er registreret i EES i perioden med gradvis idriftsættelse af EES.

Det følger herudover af bestemmelsen bl.a., at interoperabiliteten mellem EES og VIS vil blive anvendt ved de grænseovergangssteder, hvor EES er idriftsæt, at der vil blive set bort fra de mulige konsekvenser af oplysningerne fra den automatiske beregningsmekanisme om den maksimale resterende varighed af det tilladte ophold, og at identitetskontrol og tidligere registrering af tredjelandstatsborgere kun vil finde sted ved de grænseovergangssteder, hvor EES anvendes med biometriske funktioner.

For at sikre sammenhæng på tværs af EU's retlige instrumenter og en klar anvendelse af reglerne vil visse bestemmelser i EES-forordningen og Schengengrænsekodeksen blive suspenderet under den gradvise idriftsættelse af EES.

Forordningens artikel 6 omhandler adgangen til oplysninger i EES. Efter bestemmelsen bør de relevante myndigheder tage hensyn til, at de oplysninger, der er blevet registreret i EES under den gradvise idriftsættelse af systemet, kan være ufuldstændige. Oplysninger, der er blevet registreret i EES i perioden med gradvis idriftsættelse, vil ikke blive anvendt til risikoanalyse og sårbarhedsvurderinger af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning.

Anvendelsen af flere EES-funktioner, der kræver ensartet anvendelse af systemet i alle medlemsstaterne, vil blive suspenderet under den gradvise idriftsættelse. Transportvirksomheder kan begynde at benytte webtjenesten 90 dage efter starten på perioden med gradvis idriftsættelse. I den resterende periode af den gradvise ibrugtagning er det frivilligt for transportvirksomhederne at bruge webtjenesten.

Forordningens artikel 7 omhandler suspensionen af EES. I ekstraordinære tilfælde, hvor der opstår fejl i EES' centrale system, de nationale systemer eller kommunikationsinfrastrukturen, eller hvor der opstår uforholdsmæssigt lange ventetider ved grænserne, kan medlemsstaterne beslutte ikke at registrere oplysninger (fuldstændig suspension) eller ikke at registrere biometriske oplysninger (delvis suspension).

Under ekstraordinære omstændigheder, der fører til en så intensiv trafik, at ventetiden ved grænserne bliver for lang, kan medlemsstaterne delvis suspendere anvendelsen af EES ved et bestemt grænseovergangssted vil en delvis suspension være acceptabel mulig i en begrænset periode efter afslutningen af den gradvise idriftsættelse.

Endelig fastsætter forordningens artikel 8 regler om forordningens ikrafttræden, anvendelse og ophævelse. Forordningen træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende og finder anvendelse fra den dato, fra hvilken EES skal idriftsættes, som fastsat af Kommissionen i henhold til artikel 66, stk. 1, i EES-forordningen, dog således at artikel 3 anvendes fra datoen for forordningens ikrafttræden.

Forordningen ophører med at finde anvendelse 180 kalen-

derdage fra den dato, fra hvilken EES skal idriftsættes, som fastsat af Kommissionen i henhold til artikel 66, stk. 1, i EES-forordningen, jf. artikel 8, stk. 2.

Der gælder imidlertid en række undtagelser til ovennævnte ophørsdato. Forordningens artikel 5, stk. 13, ophører således med at finde anvendelse 5 år og 180 kalenderdage efter den dato, som Kommissionen har fastsat i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, i EES-forordningen, ligesom artikel 6, stk. 1, 2, 4 og 5, ophører med at finde anvendelse 5 år og 180 kalenderdage efter den dato, som Kommissionen har fastsat i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, EES-forordningen, og artikel 6, stk. 3, andet afsnit, ophører med at finde anvendelse 360 kalenderdage efter den dato, som Kommissionen har fastsat i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, i EES-forordningen. Herudover ophører artikel 7, stk. 2 og 3, med at finde anvendelse 300 kalenderdage efter den dato, som Kommissionen har fastsat i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, i EES-forordningen, og artikel 7, stk. 4, ophører med at finde anvendelse 210 kalenderdage efter den dato, som Kommissionen har fastsat i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, i EES-forordningen.

2.4.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.4.2.1. Gennemførelse af forordningen om gradvis idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet (EES)

Ind- og udrejsesystemet EES udgør en vigtig milepæl i EU's bestrebelse på at øge sikkerheden og effektiviteten ved EU's ydre grænser. EES vil bl.a. i væsentlig grad mindske sandsynligheden for identitetssvig og for, at tredjelandstatsborgere bliver længere i Schengenområdet end tilladt, hvilket i sidste ende vil øge sikkerheden.

EES skulle oprindeligt være idriftsæt på tværs af EU pr. oktober 2020, men er blevet udskudt ad flere omgange. Europa-Kommissionen har ikke modtaget underretninger fra alle medlemsstaterne om deres parathed til at anvende EES, hvilket er et retligt krav for, at EES kan idriftsættes.

Da EES-forordningen kun giver mulighed for, at medlemsstaterne begynder at anvende EES fuldt ud og samtidigt på alle rejsende, der er omfattet af kravet om EES-registrering, ved alle deres grænseovergangssteder ved de ydre grænser, har Europa-Kommissionen fundet det nødvendigt at vedtage en forordning, der muliggør en gradvis idriftsættelse af EES i en begrænset periode. Forordningsforslaget fraviger EES-forordningen i det omfang, det er nødvendigt for at muliggøre en gradvis idriftsættelse.

Forordningsforslaget lægger op til en fleksibel tilgang, der imødekommer medlemsstaternes forskellige behov og gør det således muligt for de medlemslande, der ønsker at gennemføre EES gradvist, at gøre det, samtidig med at andre kan påbegynde driften fuldt ud fra dag ét.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at forordningsforslaget bidrager til en korrekt og rettidig, men

også forsvarlig, implementering af EES på såvel EU-plan som i samtlige medlemsstater, da det er af betydning for bl.a. effektiv kontrol med EU's ydre grænser.

Udlændinge- og Integrationsministeriet er endvidere af den opfattelse, at de gentagne forsinkelser i udrulningen og idriftsættelsen af EES lægger et stort ressourcemæssigt og økonomisk pres på medlemslandene, og det er derfor vigtigt at minimere konsekvenserne for medlemslandene, herunder særligt at sikre forholdsmæssige konsekvenser for de medlemsstater, der vælger at idriftsætte EES fuldt ud fra starten af tilpasningsperioden.

Det er på den baggrund Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at det er af væsentlig betydning, at forordningen om gradvis idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet gennemføres i Danmark, og at de nødvendige ændringer af udlændingeloven som følge heraf foretages.

Det foreslås derfor, at forordningen gennemføres i dansk ret ved, at der indsættes en bestemmelse i udlændingeloven om, at forordningen gælder her i landet, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, om indsættelse af stk. 11 i udlændingelovens § 2 a.

Det foreslås endvidere, at senere ændringer af forordningen ligeledes gælder i Danmark. Herved tages der højde for eventuelle fremtidige ændringer af forordningen i det omfang, der er tale om tekniske ændringer, som ikke kræver ændring af andre bestemmelser i udlændingeloven.

Med vedtagelsen af lovforslaget vil Folketinget give sit samtykke efter grundlovens § 19, stk. 1, 2. pkt., til, at forordning om midlertidig fravigelse af visse bestemmelser i forordning (EU) 2017/2226 og forordning (EU) 2016/399 for så vidt angår den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet (EES), gennemføres i dansk ret, jf. artikel 4 i protokollen om Danmarks stilling.

Hvis lovforslaget vedtages, vil regeringen inden fristen på seks måneder fra vedtagelsen af forordningen meddele Rådet og Europa-Kommissionen, at Danmark vil gennemføre forordningen i sin nationale lovgivning. Herved skabes der en mellemstatslig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige medlemsstater og associerede Schengenlande, der er bundet af forordningen.

2.5. Gennemførelse af API-forordningen

2.5.1. Gældende ret

Danmark har siden den 25. marts 2001 deltaget fuldt ud i Schengensamarbejdet, hvis formål er at skabe et fælles område uden indre grænser. Udgangspunktet for Schengensamarbejdet er en ophævelse af personkontrollen ved de fælles indre grænser inden for Schengenområdet suppleret med fælles regler for passage af Schengenområdets ydre grænser og ens visumregler for tredjelandstatsborgere.

Når Rådet og Europa-Parlamentet har vedtaget en retsakt, der udgør en udbygning af Schengensamarbejdet, skal Dan-

mark i henhold til artikel 4 i protokollen om Danmarks stilling inden seks måneder træffe afgørelse om, hvorvidt Danmark vil gennemføre foranstaltningen i sin nationale lovgivning (Schengentechnikliten). Hvis Danmark beslutter sig herfor, vil denne afgørelse skabe en folkeretlig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige medlemsstater samt associerede Schengenlande, der er bundet af foranstaltningen. Træffer Danmark imidlertid beslutning om ikke at gennemføre bestemmelser, der udbygger Schengensamarbejdet, skal de medlemsstater, der er bundet af foranstaltningen, og Danmark overveje, hvilke passende foranstaltninger der i så tilfælde skal tages. Dette kan i yderste konsekvens betyde ekskludering af Danmark fra Schengensamarbejdet.

Indsamling og anvendelse af forhåndsoplysninger om flypassagerer – såkaldt Advance Passenger Information (API-oplysninger) – er i dag reguleret af Rådets direktiv 2004/82/EF af 29. april 2004 om transportvirksomheders forpligtelse til at fremsende oplysninger om passagerer (API-direktivet).

Direktivet er vedtaget med hjemmel i artikel 62, stk. 2, litra a, samt artikel 63, stk. 2, litra b, i Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (EF-traktaten), og er dermed omfattet af Danmarks forbehold vedrørende retlige og indre anliggender (retsforbeholdet). Danmark deltog derfor ikke i Rådets vedtagelse af direktivet, ligesom direktivet ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark, jf. artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling.

Det følger imidlertid af præambelbetragtning 17 til API-direktivet, at denne udgør en udbygning af Schengenreglerne. Danmark har således i overensstemmelse med artikel 4 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling inden seks måneder efter Rådets vedtagelse af direktivet truffet afgørelse om, at Danmark vil gennemføre direktivet i dansk ret (Schengentechnikliten).

API-direktivet er dermed bindende for Danmark på mellemstatsligt grundlag og er gennemført i dansk ret.

Efter § 12, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 1532 af 5. december 2024 (udlændingebekendtgørelsen), skal luftfartsselskaber forud for luftfartøjets ankomst til politiet levere oplysninger om de ombordværende passagerers og besætningsmedlemmers fulde navn, fødselsdato, køn, nationalitet, rejselegitimation (type, nummer, udstedende myndighed og udløbsdato), grænseovergangssted i Danmark, luftfartøjets transportkode og afgang- og ankomsttidspunkt samt oplysninger om passagerers oprindelige ombordstigningssted, rejserute og bookingkode. Oplysningerne afgives elektronisk eller på en anden af Rigspolitiet fastsat måde. Politiet sletter modtagne personhenførbare oplysninger senest 24 timer efter, at passagererne er indrejst, medmindre oplysningerne senere er nødvendige til varetagelsen af politiets øvrige opgaver. Bekendtgørelsen er bl.a. udstedt i medfør af udlændingelovens § 38, stk. 4, hvorefter udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om ind- og udrejskontrol.

Efter udlændingelovens § 60, stk. 2, kan der i forskrifter, der udstedes i medfør af bl.a. lovens § 38, stk. 4, fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne. Det følger af udlændingebehandlingens § 40, stk. 2, at den der overtræder § 12, stk. 1-5, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

2.5.1.1. API-forordningen

Europa-Parlamentet og Rådet vedtog den 19. december 2024 forordning (EU) 2025/12 om indsamling og overførsel af forhåndsoplysninger om passagerer med henblik på at forbedre og lette ind- og udrejsekontrollen ved de ydre grænser, om ændring af forordning (EU) 2018/1726 og (EU) 2019/817 og om ophævelse af Rådets direktiv 2004/82/EF (API-forordningen).

Forordningen indeholder regler om luftfartsselskabers forpligtelse til at indsende API-oplysninger om passagerer til en central router, der skal fungere som ét forbindelsespunkt mellem medlemslandene og luftfartsselskaberne, og erstatter det nugældende API-direktiv.

EU-agenturet for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) er ansvarlig for udformning, udvikling, hosting og teknisk forvaltning af routeren. Luftfartsselskaberne skal videregive API-oplysninger til routeren, som herefter vil sende oplysningerne til de relevante myndigheder i medlemslandene. Forordningen forenkler således videregivelsen af API-oplysninger for luftfartsselskaberne, der går fra at skulle sende API-oplysninger til hver enkelt medlemsstat til at skulle sende alle oplysninger til ét kontaktpunkt.

Forordningen trådte i kraft den 28. januar 2025, men routeren forventes først at blive taget i brug i 2029. Idet forordningen i medfør af artikel 46, stk. 2, først finder anvendelse to år efter datoen for routerens idriftsættelse, forudsættes det, at forordningen tidligst vil kunne finde anvendelse i 2031.

I det følgende gennemgås forordningens bestemmelser i det væsentligste. Bestemmelser af rent teknisk karakter gennemgås ikke.

Forordningens kapitel 1 (artikel 1-3) indeholder generelle bestemmelser om forordningens formål og anvendelsesområde samt en liste over definitioner på anvendte begreber i forordningen (artikel 3).

Forordningens formål er at fastsætte regler for indsamling og overførsel af API-oplysninger med henblik på at øge effektiviteten af ind- og udrejsekontrollen ved de ydre grænser samt bekæmpe ulovlig indvandring, jf. forordningens artikel 1. Det følger af forordningens artikel 2, at alle luftfartsselskaber, der foretager flyvninger til Unionen, er forpligtede af forordningen. Forordningen gælder modsætningsvis ikke for flyvninger ud af Unionen.

Kapitel 2 (artikel 4-10) indeholder bestemmelser om luftfartsselskabers pligt til indsamling, overførsel, opbevaring og sletning af API-oplysninger.

Forordningens artikel 4 oplister de API-oplysninger, som luftfartsselskaberne skal indsamle. I bestemmelsen opdeles API-oplysninger i oplysninger om den rejsende på den ene side, herunder navn, fødselsdato, køn, nationalitet, og på den anden side flyoplysninger, herunder flyets afgang- og ankomsttidspunkt og koden for henholdsvis afgang- og ankomstlufthavnen. Ud over de oplysninger, som allerede indsamles i medfør af de gældende regler i API-direktivet, skal luftfartsselskaber indsamle oplysninger om bl.a. nummer til identifikation af passagerlisteoplysninger (PNR-nummer), oplysninger om flysæde, bagagemærkenummer og antal indtjekket bagage og deres vægt samt en kode, der angiver den metode, der anvendes til at indsamle og validere de oplysninger, som passageren har indtastet ved booking.

Artikel 5 vedrører de metoder, som luftfartsselskaberne skal bruge til indsamling af API-oplysninger.

Efter artikel 6 skal luftfartsselskaberne overføre API-oplysninger elektronisk til routeren ved indtjekning og umiddelbart efter lukning af flyvningen.

Ifølge artikel 7 må de kompetente grænsemyndigheder udelukkende behandle API-oplysninger med henblik på grænsekontrol ved de ydre grænser og bekæmpe ulovlig indvandring.

Efter artikel 8 skal luftfartsselskaberne opbevare API-oplysninger i en periode på 48 timer fra det tidspunkt, hvor routeren modtager API-oplysningerne. Den kompetente grænsemyndighed skal ligeledes opbevare API-oplysninger i en periode på 48 timer fra tidspunktet for modtagelsen af oplysningerne. Luftfartsselskaberne og den kompetente grænsemyndighed skal omgående og permanent slette oplysningerne efter periodens udløb. Efter artikel 8, stk. 2, må de kompetente grænsemyndigheder i ekstraordinære tilfælde opbevare API-oplysninger i en yderligere periode på op til 48 timer, men kun for så vidt angår API-oplysninger, som vedrører passagerer, der ikke indfandt sig ved et grænseovergangssted i den første periode på 48 timer.

Med artikel 9 fastsættes regler om luftfartsselskabernes forpligtelser til rettelse, fuldstændiggørelse og ajourføring af API-oplysninger. Det indebærer bl.a. en forpligtelse til at slette ulovligt indsamlede API-oplysninger eller oplysninger, som ikke udgør API-oplysninger. Tilsvarende gælder for de kompetente grænsemyndigheder, at hvis de bliver opmærksom på, at oplysningerne er unøjagtige, ufuldstændige eller ikke længere er ajourførte, skal de omgående slette disse oplysninger, medmindre de er nødvendige for at sikre overholdelse af de forpligtelser, der er fastsat i forordningen.

Ifølge artikel 10 må luftfartsselskabers og kompetente myndigheders indsamling og behandling af personoplysninger ikke føre til forskelsbehandling af personer af de grunde, der er anført i artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om

grundlæggende rettigheder. Det drejer sig bl.a. om forbud mod forskelsbehandling på grund af køn, race, farve, etnisk eller social oprindelse mv. Efter artikel 10, stk. 3, skal der tages særligt hensyn til børn, ældre, personer med handicap og sårbare personer.

Kapitel 3 (artikel 11-16) indeholder bestemmelser om overførsel af API-oplysninger gennem routeren, herunder routerens karakteristika, regler for brugen af routeren, proceduren for overførsel af API-oplysninger fra routeren til de kompetente grænsemyndigheder, sletning af API-oplysninger fra routeren, opbevaring af logfiler og procedurerne i tilfælde af, at det er helt eller delvist teknisk umuligt at anvende routeren.

Det følger af artikel 14, stk. 2, at medlemsstaterne skal udpege de kompetente grænsemyndigheder, der er bemyndiget til at modtage de API-oplysninger, der transmitteres til dem fra routeren. Derudover følger det af forordningens artikel 14, stk. 4, at medlemsstaterne sikrer, at kun behørigt bemyndigede og uddannede medarbejdere hos deres kompetente grænsemyndigheder har adgang til API-oplysninger, der transmitteres til dem via routeren. Medlemsstaterne skal herefter fastsætte regler med henblik på at sikre dette. Det forudsættes, at ansvaret efter forordningens artikel 14, stk. 2, placeres hos den danske Passenger Information Unit (PIU), der hører under Københavns Politi.

Kapitel 4 (artikel 17-22) indeholder en række særlige bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger, herunder regler om databeskyttelsesansvar, oplysninger til passagererne, egenkontrol og revisioner for så vidt angår beskyttelse af personoplysninger.

Efter artikel 18, stk. 1, er luftfartsselskaberne dataansvarlige for behandling af API-oplysninger, der udgør personoplysninger, i forbindelse med indsamling og overførsel af sådanne til routeren. Derudover skal medlemsstaterne efter bestemmelsens stk. 2 udpege en kompetent myndighed som dataansvarlig. EU-agenturet eu-LISA er databehandler. Europa-Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger de fælles dataansvarliges respektive ansvarsområder og de respektive forpligtelser mellem de dataansvarlige og databehandleren.

Det forudsættes, at ansvaret efter forordningens artikel 18, stk. 2, placeres hos den danske Passenger Information Unit (PIU), der hører under Københavns Politi.

Efter artikel 22 skal medlemsstaternes uafhængige tilsynsmyndigheder, der er beskrevet i artikel 51 i forordning (EU) 2016/679, som i Danmark er Datatilsynet, mindst hvert fjerde år foretage en revision af behandlingsaktiviteter for så vidt angår API-oplysninger, der udgør personoplysninger, som foretages af de kompetente grænsemyndigheder efter forordningen.

Kapitel 5 (artikel 23-27) regulerer visse specifikke forhold ved routeren. Artikel 23 og 24 stiller krav om, at medlemsstaternes kompetente grænsemyndigheder og luftfartsselska-

bernes systemer er integreret med routeren. Artikel 25-27 fastsætter eu-LISA's opgaver i forbindelse med udformning, udvikling, hosting og teknisk forvaltning af routeren samt andre støtteopgaver forbundet dertil.

Kapitel 6 (artikel 28-35) vedrører bestemmelser om forvaltning af routeren, herunder nedsættelse af specifikke grupper med forskellige ansvarsområder, om erstatningsansvar for skader, der forvoldes routeren, om routerens idriftsættelse og om luftfartsselskabers mulighed for frivilligt at benytte routeren på visse betingelser. Kapitlet indeholder desuden bestemmelser om de omkostninger, som eu-LISA og medlemsstaterne skal afholde i henhold til forordningen.

Det følger af artikel 32, at medlemsstaternes omkostninger for så vidt angår medlemsstaternes forbindelser til og integration med routeren støttes af Unionens almindelige budget. De omkostninger, som de uafhængige nationale tilsynsmyndigheder pådrager sig i forbindelse med de opgaver, de har fået pålagt i henhold til forordningen, afholdes af medlemsstaterne.

Efter artikel 34 fastsætter Europa-Kommissionen datoen for routerens idriftsættelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt, når eu-LISA har meddelt, at udviklingsfasen er afsluttet, og en omfattende test af routeren er gennemført.

Ifølge artikel 35 kan routeren anvendes frivilligt, når routeren starter med at operere, hvilket forventes at være to år før idriftsættelsen af routeren. Luftfartsselskaberne kan i denne periode anvende routeren til at overføre API-oplysninger i overensstemmelse med API-direktivet, forudsat at den ansvarlige myndighed i det pågældende medlemsland har givet samtykke hertil.

Kapitel 7 (artikel 36-39) indeholder bestemmelser om tilsyn, sanktioner over for luftfartsselskaber for manglende overholdelse af deres forpligtelser, eu-LISA's statistiske rapportering og Europa-Kommissionens udarbejdelse af en praktisk håndbog.

Efter artikel 36, stk. 1, skal medlemslandene udpege en eller flere nationale tilsynsmyndigheder, der er ansvarlige for at føre tilsyn med, at luftfartsselskaberne overholder bestemmelserne i forordningen. Det forudsættes, at den danske Passenger Information Unit (PIU), der hører under Københavns Politi, udpeges i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1.

Efter artikel 37 skal medlemsstaterne fastsætte regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af bestemmelserne i forordningen. Bestemmelsen oplister derudover en række forhold, som kan indgå ved sanktionsvurderingen, herunder overtrædelsens art, grovhed og varighed, graden af luftfartsselskabets fejl og luftfartsselskabets tidligere overtrædelser. Derudover fastslår bestemmelsen, at medlemsstaterne skal sikre, at gentagende undladelse af at overføre API-oplysninger i overensstemmelse med forordningens artikel 6, stk. 1, medfører forholdsmæssige økonomiske sanktioner på op til 2 pct. af luftfartsselskabets globale omsætning for det forudgående regnskabsår.

Kapitel 8 (artikel 40-42) regulerer virkningerne for andre EU-retsakter, herunder ophævelse af API-direktivet og konsekvensændringer af eksisterende instrumenter, herunder forordning (EU) 2018/1726, der regulerer eu-LISA, og forordning (EU) 2019/817 om interoperabilitet mellem EU-informationssystemer vedrørende grænser og visum.

Det følger af artikel 40, at API-direktivet ophæves med virkning fra forordningens anvendelsesdato, der efter forordningens artikel 46, stk. 2 er to år efter routerens idriftsættelse. Direktivet regulerer indsamlingen og anvendelsen af API-oplysninger. Da forordningen fastsætter nye regler for indsamling og overførsel af API-oplysninger, ophæves direktivet.

Kapitel 9 (artikel 43-46) indeholder de afsluttende bestemmelser, herunder om Europa-Kommissionens beføjelser til at vedtage delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter samt bestemmelser om overvågning og evaluering af forordningen og dens ikrafttræden og anvendelse.

Efter artikel 46 træder forordningen i kraft på tyvendagedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende. Den finder imidlertid først anvendelse fra datoen to år efter den dato, hvor routeren idriftsættes, som fastsat af Europa-Kommissionen i overensstemmelse med artikel 34 i forordningen.

2.5.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

API-forordningen indeholder regler, som har til formål at forenkle processen med indsamling og overførsel af API-oplysninger.

Justitsministeriet finder, at der i forbindelse med indførelsen af de nye regler for udveksling af API-oplysninger er fundet en passende balance mellem på den ene side hensynet til at forbedre og lette ind- og udrejsekontrollen ved de ydre grænser og på den anden side hensynet til, at ændringer i det nuværende system sker inden for betryggende rammer, herunder i relation til hensynet til privatlivet og databeskyttelsesretlige aspekter.

Det er Justitsministeriets vurdering, at det er afgørende for opretholdelsen af en effektiv grænsekontrol, at Danmark fortsat kan modtage og behandle API-oplysninger. Ved at gennemføre API-forordningen i dansk ret vil politiet kunne modtage API-oplysninger til brug for grænsekontrol via den centrale router. Routeren vil automatisk overføre de API-oplysninger, som er indsamlet fra luftfartsselskaberne, til de relevante kompetente grænsemyndigheder. På denne måde er der alene ét forbindelsespunkt mellem luftfartsselskaberne og medlemslandene, hvilket vil effektivisere arbejdsgangene mellem luftfartsselskaberne og medlemslandene, idet de undgår at skulle etablere og opretholde flere forbindelser til medlemsstaternes kompetente grænsemyndigheder med henblik på overførsel af API-oplysninger.

Justitsministeriet finder dermed, at Danmark bør tilslutte sig API-forordningen.

Lovforslaget indeholder på den baggrund de nødvendige ændringer af udlændingeloven.

Det foreslås, at forordningen gennemføres i dansk ret, og at udlændinge- og integrationsministeren efter forhandling med justitsministeren bemyndiges til at fastsætte supplerende regler om gennemførelse af forordningens bestemmelser. Det foreslås endvidere, at der i den forbindelse vil kunne fastsættes regler om, at luftfartsselskaber kan pålægges sanktioner i form af bøde, hvis de ikke opfylder deres forpligtelser i medfør af API-forordningen.

Det bemærkes, at det fremgår af forordningens artikel 37, at medlemsstaterne skal fastsætte regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af bestemmelserne i forordningen samt træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at sanktionerne har en afskrækkende virkning, er effektive og står i rimeligt forhold til overtrædelsen. Det fremgår derudover, at medlemsstaterne skal sikre, at gentagne tilfælde af manglende overførsel af API-oplysninger medfører forholdsmæssige økonomiske sanktioner på op til 2 % af luftfartsselskabets globale omsætning for det forudgående regnskabsår.

Vedtagelsen af lovforslaget vil desuden indebære, at Folketinget samtidig giver sit samtykke efter grundlovens § 19, stk. 1, 2. pkt., til, at regeringen kan meddele Rådet og Europa-Kommissionen, at Danmark vil gennemføre forordningen i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen om Danmarks stilling.

Hvis lovforslaget vedtages, vil regeringen meddele Rådet og Europa-Kommissionen, at Danmark vil gennemføre forordningen i sin nationale lovgivning. Herved skabes der en mellemstatslig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige medlemsstater og associerede Schengenlande, der er bundet af forordningen.

3. Ligestillingsmæssige konsekvenser

Forslaget om at udvide persongruppen, der er omfattet af udlændingelovens § 19, stk. 7, har til formål at understøtte, at udlændinge, hvis opholdsgrundlag er betinget af samliv med en ægtefælle eller partner, ikke fastholdes i et voldeligt forhold på grund af frygt for at miste en opholdstilladelse.

Mænd og kvinder, der har været udsat for vold mv., omfattes under samme betingelser af den foreslåede udvidelse af udlændingelovens § 19, stk. 7.

Udvidelsen kan medvirke til at give udlændinge, der er omfattet af målgruppen for udvidelsen, og som udsættes for vold mv., et styrket incitament til at gå fra deres voldelige partnere. Dermed kan antallet af udlændinge, der bliver i voldelige forhold af frygt for, at de mister deres opholdsgrundlag i Danmark, falde. Erfaringsmæssigt udsæt-

tes kvinder imidlertid i højere grad end mænd for vold i parforholdet, hvorfor denne del af lovforslaget skønnes at have positive ligestillingsmæssige konsekvenser.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslagets pkt. 2.1 om ændring af reglerne om bevarelse af opholdstilladelse som følge af partnervold eller partnerens død vurderes med betydelig usikkerhed at medføre sagsbehandling af yderligere ca. 100 sager årligt i Styrelsen for International Rekruttering og Integration. Dette vurderes at medføre merudgifter i Styrelsen for International Rekruttering på 0,2 mio. kr. i 2025 og 0,8 mio. kr. årligt fra 2026 og frem. Størstedelen af merudgifterne kan gebyrfinansieres.

Lovforslagets pkt. 2.2 om, at statsudsendte og medfølgende familie undtages fra bortfaldsreglerne, vurderes at være forbundet med begrænsede mindreudgifter i Udlændingestyrelsen. Det skyldes, at forslaget betyder, at de pågældende ikke længere vil skulle søge om dispensation fra bortfald af opholdstilladelse.

Lovforslagets pkt. 2.3 om familiesammenføring i henhold til artikel 20 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsområde (TEUF) vurderes ikke at have økonomiske eller implementeringskonsekvenser.

De samlede økonomiske konsekvenser såvel som årsværksmæssige konsekvenser for pkt. 2.1-2.3 håndteres inden for Udlændinge- og Integrationsministeriets eksisterende rammer.

Den del af lovforslaget der omhandler den gradvise idriftsættelse af EES-forordningen skønnes på det foreliggende grundlag at medføre merudgifter for politiet på i alt ca. 7 mio. kr. i 2025-2026. Udgifterne kan henføres til sagsbehandling og yderligere opgaver i grænsekontrollen i en overgangsperiode frem til samtlige lande i fuldt omfang har ibrugtaget EES. Det bemærkes, at de estimerede økonomiske konsekvenser er behæftet med betydelig usikkerhed. De økonomiske konsekvenser håndteres inden for politiets økonomiske rammer.

De økonomiske konsekvenser forbundet med gennemførelse af API-forordningen, skønnes på det foreliggende grundlag at medføre merudgifter for politiet til it-tilpasninger mv. for i alt ca. 20 mio. kr. fra 2026 og frem. Det er på det foreliggende grundlag endvidere vurderingen, at der forventes varige driftsomkostninger på i størrelsesordenen 3 mio. kr. årligt. Det bemærkes, at udgifterne er forbundet med en vis usikkerhed. Det vurderes på nuværende tidspunkt derfor ikke muligt at foretage en nærmere periodisering af udgifterne. De økonomiske konsekvenser håndteres inden for politiets økonomiske rammer.

Det bemærkes, at det følger af forordningens artikel 32, at medlemsstaternes omkostninger for så vidt angår medlemsstaternes forbindelser til og integration med routeren støttes

af Unionens almindelige budget. Det følger endvidere af bestemmelsen, at de omkostninger, som de uafhængige nationale tilsynsmyndigheder pådrager sig i forbindelse med de opgaver, de har fået pålagt i henhold til forordningen, afholdes af medlemsstaterne.

Det vurderes, at lovforslaget i relevant omfang lever op til principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Erhvervsstyrelsens område for bedre regulering (OBR) vurderer, at gennemførelsen af forordning (EU) 2025/12 om indsamling og overførsel af forhåndsplysninger om passagerer med henblik på at forbedre og lette ind- og udrejsekontrollen ved de ydre grænser, jf. pkt. 2.5, medfører administrative konsekvenser for dansk erhvervsliv.

OBR bemærker, at Trafikstyrelsen har oplyst, at kun 2-3 danske luftfartsselskaber forventes at blive omfattet af forordningens krav. Derudover bemærker OBR, at luftfartsselskaber i forvejen er forpligtet til at indsamle API-oplysninger ved gældende lovgivning, jf. Rådets direktiv 2004/82/EF (API-direktivet).

På den baggrund forventes der ikke væsentlige administrative konsekvenser. OBR kan dog ikke vurdere, om konsekvenserne overstiger bagatelgrænsen for kvantificering. Det skyldes, at Europa-Kommissionen vil vedtage delegerede retsakter, der fastsætter de nødvendige detaljerede regler for de fælles protokoller og understøttede dataformater, der skal anvendes til overførsel af API-oplysninger. Omfanget af disse regler påvirker IT-løsningen, og hermed de administrative konsekvenser, som de virksomhederne forventes at skulle implementere. De administrative konsekvenser, som de delegerede retsakter forventes at medføre, vil blive vurderet, når Europa-Kommissionen har udstedt retsakterne i overensstemmelse med bemyndigelsesbestemmelserne i forordningen.

Det bemærkes dog, at API-forordningen har til formål at forenkle processen med indsamling og overførsel af API-oplysninger, hvorfor det som udgangspunkt må forventes at medføre positive konsekvenser for erhvervslivet.

Det bemærkes desuden, at lovforslaget i relevant omfang overholder principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

Lovforslaget har ikke i øvrigt økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget om, at statsudsendte, familiesammenførte eller medfølgende familie til statsudsendte og medfølgende familie til hjemvendende udlandsdanskere, der udsendes af staten, undtages fra bortfaldsreglerne i udlændingelovens § 17, stk. 1, indebærer positive administrative konsekvenser

for borgerne. Forslaget vil således betyde, at de pågældende ikke vil behøve at ansøge om dispensation fra bortfald af deres opholdstilladelse i forbindelse med statsudsendelsen. Det vil følge af loven, at deres opholdstilladelse ikke bortfalder, selvom de opgiver deres bopæl i Danmark eller opholder sig i længere tid uden for Danmark. Der henvises til pkt. 2.2.

Forslaget om gennemførelse af EES-forordningen forventes ikke i sig selv at have administrative konsekvenser for borgerne, hvorimod forordningen har administrative konsekvenser for visse tredjelandstatsborgere. Der henvises til pkt. 2.4.

Lovforslaget har ikke i øvrigt administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljø- eller naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Pkt. 2.1 indeholder ikke EU-retlige aspekter. Der henvises til § 1, nr. 27 og 29.

Lovforslagets § 1, nr. 7, indebærer, at EU-Domstolens retspraksis vedrørende de situationer, hvor Danmark er EU-retligt forpligtet til at meddele opholdstilladelse til tredjelandsfamiliemedlemmer til danske statsborgere i henhold til TEUF artikel 20, kodificeres i en ny bestemmelse i udlændingeloven. Opholdstilladelse til udlændinge i henhold til TEUF artikel 20 meddeles i dag efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, og den foreslåede nye bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 4, viderefører alene gældende ret. Der henvises til pkt. 2.3 for en nærmere beskrivelse heraf.

Pkt. 2.4 handler om gennemførelse af forordningen om gradvis idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet, som har til formål at gennemføre Europa-Kommissionens forslag til forordning om midlertidig fravigelse af visse bestemmelser i forordning (EU) 2017/2226 og forordning (EU) 2016/399 for så vidt angår den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet (EES), i dansk ret.

Forordningsforslaget er omfattet af Danmarks forbehold vedrørende retlige og indre anliggender (retsforbeholdet), men forordningen udgør en udbygning af Schengenreglerne, hvorfor Danmark i henhold til artikel 4, stk. 1, 1. pkt., i protokol nr. 22 om Danmarks stilling (protokollen) inden 6 måneder efter forslagens vedtagelse skal meddele Rådet og Europa-Kommissionen, hvorvidt Danmark vil gennemføre forordningerne i dansk ret.

Danmarks deltagelse i Schengensamarbejdet taler for, at Danmark gennemfører den foreslåede forordning i dansk ret.

Med vedtagelsen af lovforslaget vil Folketinget give sit samtykke efter grundlovens § 19, stk. 1, 2. pkt., til, at forordning om midlertidig fravigelse af visse bestemmelser i forordning (EU) 2017/2226 og forordning (EU) 2016/399 for så vidt angår den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet (EES), gennemføres i dansk ret.

Hvis lovforslaget vedtages, vil regeringen herefter meddele Rådet og Europa-Kommissionen, at Danmark har gennemført forordningen i sin nationale lovgivning.

Derved vil der blive skabt en mellemstatslig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige medlemsstater og associerede Schengenlande, der er bundet af forordningen.

Pkt. 2.5 har til formål at gennemføre forordning (EU) 2025/12 om indsamling og overførsel af forhåndsoplysninger om passagerer med henblik på at forbedre og lette ind- og udrejsekontrollen ved de ydre grænser, om ændring af forordning (EU) 2018/1726 og (EU) 2019/817 og om ophævelse af Rådets direktiv 2004/82/EF (API-forordningen) med senere ændringer i dansk ret.

API-forordningen blev vedtaget den 19. december 2024 og trådte i kraft den 28. januar 2025. Forordningen er vedtaget med hjemmel i artikel 77, stk. 2, litra b og d, samt artikel 79, stk. 2, litra c, i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) og er omfattet af Danmarks forbehold vedrørende retlige og indre anliggender (retsforbeholdet). Danmark deltog derfor ikke i Rådets vedtagelse af forordningen, ligesom forordningen ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark, jf. artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling.

Det følger imidlertid af præambelbetragtning 53 til API-forordningen, at denne udgør en udbygning af Schengenreglerne. Danmark skal således i henhold til artikel 4 i protokollen om Danmarks stilling inden seks måneder efter Rådets vedtagelse af forordningen træffe afgørelse om, hvorvidt Danmark vil gennemføre forordningen i dansk ret (Schengenteknikaliteten). Med vedtagelsen af lovforslaget vil Folketinget give sit samtykke efter grundlovens § 19, stk. 1, 2. pkt., til, at API-forordningen gennemføres i dansk ret. Hvis lovforslaget vedtages, vil regeringen herefter meddele Rådet, at Danmark har gennemført forordningen i sin nationale lovgivning. Derved vil der blive skabt en mellemstatslig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige medlemsstater og associerede Schengenlande, der er bundet af forordningen.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

De dele af lovforslaget, der vedrører ændring af reglerne om bevarelse af opholdstilladelse som følge af partnervold eller partnerens død, statsudsendte og TEUF artikel 20 har i perioden fra den 20. januar 2025 til den 17. februar 2025

(28 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet (Advokatsamfundet), AC Akademikerne, Amnesty NU, Amnesty International, Asylret, Barnets Tarv Nu, Bedsteforældre for Asyl, Beskæftigelsesrådet, Bryd Tavsheden, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet, Børns Vilkår, Centralorganisationernes Fællesudvalg CFU, Danes Worldwide, Danmarks Biblioteksforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Danner, DA – Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Danske Rederier, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, DFUNK – Dansk Flygtningehjælp Ungdom, Dansk Kvindesamfund, Dansk Landbrug, Dansk Metal, Dansk PEN, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Advokater, Danske Regioner, Danske Universiteter, Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder, Den Katolske Kirke i Danmark, Det Nationale Integrationsråd, DI – Dansk Industri, DIGNITY – Dansk Institut Mod Tortur, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Exitcirklen, FH – Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Folkehøjskolernes Forening i Danmark, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Færøernes Landsstyre, GLS-A, Naalakkersuisut (Grønlands Selvstyre), HK/Danmark, HK/Kommunal, HK/Privat, Håndværksrådet, Indvandrermedicinsk klinik, Odense Universitetshospital, Indvandreradgivningen, Institut for Menneskerettigheder, International Community/Erhverv Aarhus, Kirkernes Integrationstjeneste, KL (Kommunernes Landsforening), Knud Vilby (på vegne af Fredsfonden), Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Kvindernes Internationale Liga for Fred og Frihed (Kvindefredsligaen), Kvinderådet, Kvininfo, Københavns Byret, Landbrug og Fødevarer, Landsforeningen Adoption & Samfund, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen for Voldsramte Kvinder og børn, Landsorganisation af kvindekrisecentre (LOKK), Ledernes Hovedorganisation, Mellempfolkeligt Samvirke, Mødrehjælpen, Plums Fond for fred, økologi og bæredygtighed (tidl. Fredsfonden), PROSA – Forbundet af It-professionelle, PRO-Vest, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, Red Barnet, RED Rådgivning, Refugees Welcome, Retspolitisk Forening, Røde Kors, Sex & Samfund, SOS Racisme, Søstre mod vold og kontrol, Trykkekafrihedsselskabet, Udlændingenævnet, United Nations Women, Work-live-stay southern Denmark, Ældresagen, Ægteskab uden grænser og 3F.

Den del af lovforslaget, der vedrører gennemførelse af EES-forordningen om gradvis idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet, blev den 14. marts 2025 sendt i høring hos nedenstående myndigheder og organisationer. Høringsfristen udløber den 11. april 2025 (28 dage).

Advokatrådet (Advokatsamfundet), Akademikernes Centralorganisation, Amnesty International, AOF Danmark, Asylret, BARID – Board of Airline Representatives in Denmark, Bedsteforældre for Asyl, Beredskabsstyrelsen, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet, Centralorganisationernes Fællesudvalg CFU, Danes Worldwide, Danish Biometrics, Danmarks Biblioteksforening, Danmarks Rejsebureau For-

ening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, Danske Rederier, DFUNK – Dansk Flygtningehjælp Ungdom, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Advokater, Danske Havne, Danske Regioner, Danske Shipping- og Havnevirksomheder (tidligere Danmarks Skibsmæglerforening), Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Den Danske Europa-bevægelse, Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder, Den Katolske Kirke i Danmark, DI (Dansk Industri), DIGNITY – Dansk Institut Mod Tortur, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, EU-ROFISH, European Communications Office (ECO), European Environment Agency, European Investment Bank, Fagbevægelsens Hovedorganisation – FH (tidl. LO), Finans Danmark (tidligere Finansrådet), Folkehøjskolernes Forening i Danmark, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Færøernes landsstyre, GLS-A, Naalakkersuisut (Grønlands landsstyre), HK/Danmark, HK/Kommunal, HK/Privat HORESTA, Håndværksrådet, ICORN, Indvandrermedicinsk klinik, Odense Universitetshospital, Indvandreradgivningen, Institut for Menneskerettigheder, International Council for the Exploration of the Sea (ICES), Kirkernes Integrationstjeneste, KL – Kommunernes Landsforening, Knud Vilby (på vegne af Fredsfonden), Kvindernes Internationale Liga for Fred og Frihed (Kvindefredsligaen), København Malmø Havn, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen Adoption & Samfund, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsorganisation af kvindekrisecentre (LOKK), Landsforeningen KRIM, Ledernes Hovedorganisation, LGBT Asylum, Mellempfolkeligt Samvirke, Plums Fond for fred, økologi og bæredygtighed (Tidl. Fredsfonden), Politiforbundet i Danmark, PROSA – Forbundet af It-professionelle, PRO-Vest, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, Refugees Welcome, Retspolitisk Forening, Rigsadvokaten, Røde Kors, Samtlige byretter, SAS head Office, SOS Racisme, Sø- og Handelsretten, Trafikselskabet Movia, UNHCR (Regional Representation for Northern Europe), Ældresagen, Ægteskab uden grænser og 3F.

Den del af lovforslaget, der vedrører gennemførelse af API-forordningen har i perioden fra den 12. marts 2025 til den 9. april 2025 (28 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Aalborg Lufthavn Amba, Aalborg Universitet (Juridisk Institut), Aarhus Airport A/S, Aarhus Universitet (Juridisk Institut og Retsmedicinsk Institut), Advokatrådet, Advokatsamfundet, Amnesty International, Bevismiddeltilsynet, Billund Lufthavn A/S, samtlige byretter, Copenhagen Business School (Juridisk Institut), Danmarks Rejsebureau Forening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Danske Advokater, Dataetisk Råd, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Foreningen af Offentlige Anklagere, Færøernes Landsstyre, Institut for Menneskerettigheder, International Transport Danmark (ITD), Justitia, Københavns Lufthavne A/S, Københavns Universitet (Juridisk Fakultet), Landsforeningen af

Forsvarsadvokater, Naalakkersuisut (Grønlands selvstyre),
 Politiforbundet, Syddansk Universitet (Juridisk Institut),
 Vestre Landsret og Østre Landsret.

11. Sammenfattende skema		
	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	<p>Pkt. 2.2 om, at statsudsendte og medfølgende familie undtages fra bortfaldsreglerne, vurderes at have meget begrænsede positive økonomiske konsekvenser i Udlændingestyrelsen. Det skyldes, at forslaget betyder, at de pågældende ikke længere vil skulle søge om dispensation fra bortfald af opholdstilladelse.</p>	<p>Pkt. 2.1 om ændring af reglerne om bevarelse af opholdstilladelse som følge af partnervold eller partnerens død vurderes at medføre merudgifter i Styrelsen for International Rekruttering på 0,2 mio. kr. i 2025 og 0,8 mio. kr. årligt fra 2026 og frem, hvoraf størstedelen af merudgifterne kan gebyrfinansieres.</p> <p>De økonomiske konsekvenser for den gradvise idriftsættelse af EES, jf. pkt. 2.4, skønnes på det foreliggende grundlag at medføre merudgifter for politiet på ca. 7 mio. kr. fra 2025-2026. Det bemærkes, at de estimerede økonomiske konsekvenser er behæftet med betydelig usikkerhed.</p> <p>Pkt. 2.5 om gennemførelse af API-forordningen skønnes på det foreliggende grundlag at medføre merudgifter for politiet til it-tilpasninger mv. for i alt ca. 20 mio. kr. fra 2026 og frem. Det er på det foreliggende grundlag endvidere vurderingen, at der forventes varige driftsomkostninger på i størrelsesordenen 3 mio. kr. årligt. Det bemærkes, at udgifterne er forbundet med en vis usikkerhed. De økonomiske konsekvenser håndteres inden for politiets økonomiske rammer.</p> <p>Det bemærkes, at det følger af API-forordningens artikel 32, at medlemsstaternes omkostninger for så vidt angår medlemsstaternes forbindelser til og integration med routeren støttes af Unionens almindelige budget. Det følger endvidere af bestemmelsen, at de omkostninger, som de uafhængige nationale tilsynsmyndigheder pådrager sig i forbindelse med de opgaver, de har fået pålagt i henhold til forordningen, skal afholdes af medlemsstaterne.</p>

Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Pkt. 2.5 om gennemførelse af API-forordningen forventes at forenkle processen med udveksling af API-oplysninger mellem luftfartsselskaber og politiet.	Pkt. 2.5 om gennemførelse af API-forordningen forventes at medføre IT-mæssige konsekvenser for politiet, ligesom den på sigt forventes at medføre implementeringsmæssige konsekvenser i form af uddannelse af medarbejdere.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Pkt. 2.5 om gennemførelse af API-forordningen forventes at forenkle processen med udveksling af API-oplysninger mellem luftfartsselskaber og politiet.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	<p>Pkt. 2.2 om, at statsudsendte og medfølgende familie undtages fra bortfaldsreglerne, vurderes at indebære positive administrative konsekvenser for borgerne, da de pågældende ikke vil behøve at ansøge om dispensation fra bortfald af deres opholdstilladelse i forbindelse med statsudsendelsen.</p> <p>Forslaget om gennemførelse af EES-forordningen forventes ikke i sig selv at have administrative konsekvenser for borgerne, hvorimod forordningen har administrative konsekvenser for visse tredjelandsstatsborgere. Der henvises til pkt. 2.4.</p>	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Pkt. 2.3 indebærer, at EU-Domstolens retspraksis vedrørende de situationer, hvor Danmark er EU-retligt forpligtet til at meddele opholdstilladelse til tredjelandsfamiliemedlemmer til danske statsborgere i henhold til TEUF artikel 20, kodificeres i en ny bestemmelse i udlændingeloven.</p> <p>Pkt. 2.4 handler om gennemførelse af forordningen om gradvis idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet, som har til formål at gennemføre Europa-Kommisionens forslag til forordning om midlertidig fravigelse af visse bestemmelser i forordning (EU) 2017/2226 og forordning (EU) 2016/399 for så vidt angår den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet (EES), i dansk ret.</p> <p>Pkt. 2.5 indebærer, at forordning om indsamling og overførsel af forhåndsoplysninger om passagerer med henblik på at forbedre og lette ind- og udrejsekontrollen ved de ydre grænser (API-forordningen) gennemføres i dansk ret.</p>	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ik-	Ja	Nej X

ke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	
--	--

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Udlændingelovens § 2 a, stk. 11, der endnu ikke er sat i kraft, vedrører anvendelse af forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandsstatsborgere, der passerer Den Europæiske Unions medlemsstaters ydre grænser, og om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål (EES-forordningen) i dansk ret. Der eksisterer ikke på nuværende tidspunkt et idriftsat ind- og udrejsesystem.

Det bemærkes, at der således for så vidt angår det foreslåede 1. pkt. om EES-forordningen, jf. nedenfor, er tale om en lovteknisk ændring, idet § 1, nr. 1, i lov nr. 1575 af 12. december 2023 om ændring af udlændingeloven, lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, og hjemrejseloven, hvorved § 2 a, stk. 11, senest blev indsat i udlændingeloven, endnu ikke er sat i kraft, jf. ikrafttrædelsesbestemmelserne i lovens § 7. Der er således tale om en gengivelse af de specielle bemærkninger til § 1, nr. 1, i lov nr. 1575 af 12. december 2023 for så vidt angår EES-forordningen.

Det foreslås, at der i udlændingelovens § 2 a indsættes som *stk. 11*: Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandsstatsborgere, der passerer Den Europæiske Unions medlemsstaters ydre grænser, og om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål (EES-forordningen) med senere ændringer gælder her i landet. Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om midlertidig fravigelse af visse bestemmelser i EES-forordningen og Schengengrænsekodeksen for så vidt angår den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet med senere ændringer gælder her i landet.

Det foreslåede 1. pkt. vil indebære, at den gældende EES-forordning, som blev vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet den 30. november 2017, og som finder anvendelse fra den dato, der fastsættes af Europa-Kommissionen, vil gælde i Danmark. Der henvises til lovforslagets § 4 om lovforslagets ikrafttræden.

Det vil endvidere indebære, at også fremtidige ændringer af EES-forordningen – i det omfang, at sådanne ændringer

ikke kræver ændring af andre regler i udlændingeloven – vil gælde i Danmark.

Fremtidige ændringer af forordningen eller vedtagelse af yderligere gennemførelsesforanstaltninger, som ikke kræver ændring af udlændingelovens regler, vil således gælde her i landet, og udlændinge- og integrationsministeren vil kunne fastsætte nærmere bestemmelser om gennemførelsen heraf. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til § 58 d, stk. 1, 1. pkt., som affattet ved l § 1, nr. 21, i lov nr. 721 af 27. april 2021 om ændring af udlændingeloven og lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen.

Der henvises til Folketingstidende 2021-22, tillæg A, L 185 som fremsat, pkt. 3.2.2 for en nærmere beskrivelse af EES-forordningen.

Det bemærkes, at EES-forordningen er omfattet af det danske retsforbehold, men idet forordningen udgør en udbygning af Schengenreglerne, har Danmark i henhold til artikel 4 i protokollen om Danmarks stilling truffet afgørelse om at gennemføre forordningen i dansk ret på mellemstatsligt grundlag.

Der henvises til pkt. 8 i lovforslagets bemærkninger for en nærmere beskrivelse af Danmarks forbehold på området for retlige og indre anliggender (retsforbeholdet), herunder om retsakter der udbygger Schengenreglerne.

Det bemærkes endvidere, at Folketingets Europaudvalg efter de gældende retningslinjer for den danske EU-beslutningsprocedure vil blive forelagt væsentlige forslag til ændringer af EES-forordningen forud for den generelle indstilling i Rådet. For så vidt angår forslag af større rækkevidde forelægges sager for Folketingets Europaudvalg med henblik på forhandlingsoplæg. I den formulering ligger, at regeringen for så vidt angår foranstaltninger af større rækkevidde forud for den generelle indstilling i Rådet skal sikre sig, at regeringen ikke har et flertal imod sig. Hvis der måtte blive tale om ændringer af en sådan karakter, at Danmark ved en tiltrædelse må anses at blive undergivet forpligtelser af større betydning, kræves endvidere Folketingets forudgående samtykke efter grundlovens § 19, stk. 1, 2. pkt.

Det bemærkes endelig, at en række af de løbende ændringer, der måtte ske af EES-forordningen, forventes at ville være af mere teknisk karakter og dermed vil kunne gennemføres administrativt.

Det foreslåede 2. pkt. vil indebære, at forordningen om gradvis idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet, som finder anvendelse fra den dato, fra hvilken EES skal idriftsættes, som fastsat af Kommissionen i henhold til artikel 66, stk. 1, i EES-forordningen, dog således at artikel 3 i forordningen om gradvis idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet finder anvendelse fra datoen for forordningens ikrafttræden, vil

gælde i Danmark. Der henvises til lovforslagets § 6 om lovforslagets ikrafttræden.

Der henvises til pkt. 8 i de almindelige bemærkninger for en nærmere beskrivelse af Danmarks forbehold på området for retlige og indre anliggender (retsforbeholdet), herunder om retsakter der udbygger Schengenreglerne.

Det bemærkes endvidere, at Folketingets Europaudvalg efter de gældende retningslinjer for den danske EU-beslutnings-procedure vil blive forelagt væsentlige forslag til ændringer af forordningen om gradvis idriftsættelse af ind- og udrejse-systemet forud for den generelle indstilling i Rådet. For så vidt angår forslag af større rækkevidde forelægges sager for Folketingets Europaudvalg med henblik på forhandlingsoplæg. I den formulering ligger, at regeringen for så vidt angår foranstaltninger af større rækkevidde forud for den generelle indstilling i Rådet skal sikre sig, at regeringen ikke har et flertal imod sig. Dette vil eksempelvis kunne være tilfældet, såfremt forordningen om gradvis idriftsættelse af ind- og udrejse-systemet udvides til også at fravige eller suspendere bestemmelser i andre retsakter. Hvis der måtte blive tale om ændringer af en sådan karakter, at Danmark ved en tiltrædelse må anses at blive undergivet forpligtelser af større betydning, kræves endvidere Folketingets forudgående samtykke efter grundlovens § 19.

Det bemærkes endelig, at en række af de løbende ændringer, der måtte ske af forordningen om gradvis idriftsættelse af ind- og udrejse-systemet, forventes at ville være af mere teknisk karakter og dermed vil kunne gennemføres administrativt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4.2.1 i lovforslagets bemærkninger.

Til nr. 2

Udlændingelovens § 2 a, stk. 12, der endnu ikke er sat i kraft, vedrører anvendelse af forordning om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS-forordningen) i dansk ret. Der eksisterer ikke på nuværende tidspunkt et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse.

Det bemærkes, at der således alene er tale om en lovteknisk ændring, idet § 1, nr. 2, i lov nr. 1575 af 12. december 2023 om ændring af udlændingeloven, lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, og hjemrejseloven, hvorved § 2 a, stk. 12, senest blev indsat i udlændingeloven, endnu ikke er sat i kraft, jf. ikrafttrædelsesbestemmelserne i lovens § 7. Der er således tale om en gengivelse af de specielle bemærkninger til § 1, nr. 2, i lov nr. 1575 af 12. december 2023.

Det foreslås, at der i § 2 a indsættes som *stk. 12*: Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS-forordningen) med senere ændringer gælder her i landet.

Det vil dels betyde, at den gældende ETIAS-forordning, som blev vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet den 12. september 2018, og som finder anvendelse fra den dato, der fastsættes af Europa-Kommissionen, gælder i Danmark. Der henvises til lovforslagets § 6 om lovforslagets ikrafttræden.

Det vil endvidere betyde, at også fremtidige ændringer af ETIAS-forordningen – i det omfang, at sådanne ændringer ikke kræver ændring af andre regler i udlændingeloven – vil gælde i Danmark.

Fremtidige ændringer af forordningen eller vedtagelse af yderligere gennemførelsesforanstaltninger, som ikke kræver ændring af udlændingelovens regler, vil således kunne gennemføres ved udlændinge- og integrationsministerens fastsættelse af nærmere bestemmelse herom. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til § 58 d, stk. 1, 1. pkt., som affattet ved § 1, nr. 22, i lov nr. 721 af 27. april 2021 om ændring af udlændingeloven og lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen.

Der henvises til Folketingstidende 2021-22, tillæg A, L 185 som fremsat, pkt. 3.1.2 for en nærmere beskrivelse af ETIAS-forordningen.

Det bemærkes, at ETIAS-forordningen er omfattet af det danske forbehold på området for retlige og indre anliggender (retsforbeholdet), men idet forordningerne udgør en udbygning af Schengenreglerne, har Danmark i henhold til artikel 4 i protokollen om Danmarks stilling truffet afgørelse om at gennemføre forordningerne i dansk ret på mellemstatsligt grundlag.

Der henvises til pkt. 8 i lovforslagets bemærkninger for en nærmere beskrivelse af Danmarks forbehold på området for retlige og indre anliggender (retsforbeholdet), herunder om retsakter, der udbygger Schengenreglerne.

Det bemærkes endvidere, at Folketingets Europaudvalg efter de gældende retningslinjer for den danske EU-beslutnings-procedure vil blive forelagt væsentlige forslag til ændringer af ETIAS-forordningen forud for den generelle indstilling i Rådet. For så vidt angår forslag af større rækkevidde forelægges sager for Folketingets Europaudvalg med henblik på forhandlingsoplæg. Det betyder, at regeringen for så vidt angår foranstaltninger af større rækkevidde forud for den generelle indstilling i Rådet skal sikre sig, at regeringen ikke har et flertal imod sig. Hvis der måtte blive tale om ændringer af en sådan karakter, at Danmark ved en tiltrædelse må anses at blive undergivet forpligtelser af større betydning, kræves endvidere Folketingets forudgående samtykke efter grundlovens § 19, stk. 1, 2. pkt.

Det bemærkes endelig, at en række af de løbende ændringer, der måtte ske af ETIAS-forordningen, forventes at ville være af mere teknisk karakter og dermed vil kunne gennemføres administrativt.

Til nr. 3

Udlændingelovens § 2 a, stk. 13, der endnu ikke er sat i kraft, vedrører anvendelse af forordninger om interoperabilitetskomponenter vedrørende de eksisterende og kommende EU-informationssystemer for sikkerhed og grænse- og migrationsforvaltning i dansk ret. Der eksisterer på nuværende tidspunkt ikke interoperabilitetskomponenter vedrørende de eksisterende og kommende EU-informationssystemer for sikkerhed og grænse- og migrationsforvaltning.

Det bemærkes, at der alene er tale om en lovteknisk ændring, idet § 1, nr. 3, i lov nr. 1575 af 12. december 2023 om ændring af udlændingeloven, lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, og hjemrejseloven, hvorved § 2 a, stk. 13, blev indsat i udlændingeloven endnu ikke er sat i kraft, jf. ikrafttrædelsesbestemmelserne i lovens § 7. Der er således tale om en gengivelse af de specielle bemærkninger til § 1, nr. 3, i lov nr. 1575 af 12. december 2023.

Det foreslås, at der i § 2 a indsættes som *stk. 13*: Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/817 af 20. maj 2019 om fastsættelse af en ramme for interoperabilitet mellem EU-informationssystemer vedrørende grænser og visum og de dele, som vedrører SIS, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/818 af 20. maj 2019 om fastsættelse af en ramme for interoperabilitet mellem EU-informationssystemer vedrørende politisamarbejde og retligt samarbejde, asyl og migration (interoperabilitetsforordningerne) med senere ændringer gælder her i landet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at interoperabilitetsforordningerne, som blev vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet den 20. maj 2019, og som finder anvendelse fra den dato, der fastsættes af Europa-Kommissionen, gælder i Danmark.

Endvidere vil indsættelsen betyde, at også fremtidige ændringer af interoperabilitetsforordningerne – i det omfang, at sådanne ændringer ikke kræver ændring af andre regler i udlændingeloven – vil gælde i Danmark. Der tages således højde for eventuelle fremtidige ændringer af forordningerne i det omfang, sådanne ændringer ikke kræver ændring af andre bestemmelser i udlændingeloven.

Fremtidige ændringer af forordningerne eller vedtagelse af yderligere gennemførelsesforanstaltninger, som ikke kræver ændring af udlændingelovens øvrige regler, vil endvidere kunne gennemføres ved udlændinge- og integrationsministerens fastsættelse af nærmere bestemmelse herom, jf. § 1, nr. 14, i lov nr. 1575 af 12. december 2023 om ændring af udlændingeloven, lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, og hjemrejseloven.

Der henvises til Folketingstidende 2023-24, tillæg A, L 40 som fremsat, pkt. 2.7 for en nærmere beskrivelse af interoperabilitetsforordningerne.

Det bemærkes endvidere, at Folketingets Europaudvalg efter de gældende retningslinjer for den danske EU-beslutnings-

procedure vil blive forelagt væsentlige forslag til ændringer af interoperabilitetsforordningerne forud for, at der opnås enighed herom i Rådet. For så vidt angår forslag af større rækkevidde forelægges et forhandlingsoplæg for Folketingets Europaudvalg, som udvalget skal tage stilling til. Det betyder, at regeringen for så vidt angår foranstaltninger af større rækkevidde forud for, at der opnås enighed om et forslag i Rådet, skal sikre sig, at regeringen ikke har et flertal imod sig. Hvis der måtte blive tale om ændringer af en sådan karakter, at Danmark ved en tiltrædelse må anses at blive undergivet forpligtelser af større betydning, kræves endvidere Folketingets forudgående samtykke efter grundlovens § 19, stk. 1, 2. pkt.

Det bemærkes endelig, at en række af de løbende ændringer, der måtte ske af interoperabilitetsforordningerne, forventes at ville være af mere teknisk karakter og dermed vil kunne gennemføres administrativt.

Til nr. 4

Luftfartsselskaber skal forud for luftfartøjets ankomst til politiet levere oplysninger om de ombordværende passagerers og besætningsmedlemmers fulde navn, fødselsdato, køn, nationalitet, rejselegitimation (type, nummer, udstedende myndighed og udløbsdato), grænseovergangssted i Danmark, luftfartøjets transportkode og afgang- og ankomsttidspunkt samt oplysninger om passagerers oprindelige ombordstigningssted, rejserute og bookingkode (API-oplysninger), jf. § 12, stk. 5 i bekendtgørelse nr. 1532 af 5. december 2024 (udlændingebekendtgørelsen). Oplysningerne, som politiet modtager fra luftfartsselskaberne, benyttes i forbindelse med politiets grænsekontrol i lufthavnene. Oplysningerne afgives elektronisk eller på anden af Rigspolitiet fastsat måde. Politiet sletter modtagne personhenførbare oplysninger senest 24 timer efter, at passagererne er indrejst, medmindre oplysningerne senere er nødvendige til varetagelsen af politiets øvrige opgaver. Bekendtgørelsen er bl.a. udstedt i medfør af udlændingelovens § 38, stk. 4, hvorefter udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om ind- og udrejsekontrol.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i udlændingelovens § 2 a, *stk. 14*, hvorefter bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2025/12 om indsamling og overførsel af forhåndsoplysninger om passagerer med henblik på at forbedre og lette ind- og udrejsekontrollen ved de ydre grænser (API-forordningen) med senere ændringer gælder her i landet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at API-forordningen vil gælde i Danmark. Det betyder også, at fremtidige ændringer af API-forordningen vil gælde i Danmark, i det omfang sådanne ændringer ikke kræver ændring af andre regler i f.eks. udlændingeloven. Ved eventuelle ændringer af forordningen vil der dermed skulle foretages en ny vurdering efter grundlovens § 19, da det ikke på forhånd kan udelukkes, at ændringerne vil kræve Folketingets medvirken eller i øvrigt være af større betydning.

Gennemførelse af API-forordningen i dansk ret vil medføre, at politiet vil kunne modtage API-oplysninger til brug for grænsekontrol via den centrale router. Routeren vil automatisk overføre de API-oplysninger, som er indsamlet fra luftfartsselskaberne, til de relevante kompetente grænsemyndigheder. På denne måde er der alene ét forbindelsespunkt mellem luftfartsselskaberne og medlemslandene, hvilket vil effektivisere arbejdsgangene mellem luftfartsselskaberne og medlemslandene, idet de undgår at skulle etablere og opretholde flere forbindelser til medlemsstaternes kompetente grænsemyndigheder med henblik på overførsel af API-oplysninger.

Det bemærkes, at API-forordningen erstatter API-direktivet, jf. forordningens artikel 40.

Det forventes, at den foreslåede gennemførelse af API-forordningen vil medføre ændring af udlændingebekendtgørelsen.

Til nr. 5

Efter § 4 c, stk. 3, nr. 3, i udlændingeloven kan en udlænding ikke få visum efter § 4, stk. 1, i 5 år, hvis udlændingen efter indrejsen indgiver ansøgning om opholdstilladelse på andet grundlag, jf. dog stk. 4. Dette gælder bl.a. for udlændinge, der indgiver ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, i henhold til TEUF artikel 20.

Det følger af § 4 c, stk. 4, nr. 1, at stk. 3, nr. 3, ikke finder anvendelse, hvis udlændingen ansøger om opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 1 eller 2.

Det foreslås i § 4 c, stk. 4, nr. 1, at ændre: »nr. 1 eller 2« til: »nr. 1, 2 eller 4«.

Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 4, hvorefter der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, der er familiemedlem til en dansk statsborger, hvis der mellem udlændingen og den danske statsborger består et afhængighedsforhold, der i henhold til artikel 20 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde vurderes at være af en sådan karakter, at den danske statsborger reelt vil være nødsaget til at forlade den Europæiske Unions område sammen med udlændingen, hvis denne ikke gives opholdstilladelse.

Den foreslåede ændring af § 4 c, stk. 4, nr. 1, indebærer, at reglen om, at en udlænding ikke kan få visum i 5 år, hvis udlændingen efter indrejsen indgiver ansøgning om opholdstilladelse på andet grundlag, jf. herved § 4 c, stk. 3, nr. 3, ikke vil finde anvendelse for udlændinge, der indgiver ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, i henhold til TEUF artikel 20.

Til nr. 6

Det fremgår af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 3, litra e, at der efter ansøgning kan gives opholdstilladelse til en

mindreårig udlænding med henblik på ophold hos en anden i Danmark fastboende person end forældremyndighedens indehaver, når opholdstilladelsen gives med henblik på adoption, ophold som led i et plejeforhold eller, hvis særlige grunde taler derfor, ophold hos barnets nærmeste familie, og når den i Danmark fastboende person har tidsubegrænset opholdstilladelse eller opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold.

Det foreslås i § 9, stk. 1, nr. 3, litra e, at ændre: »ophold.« til: »ophold,«.

Der er alene tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 3, hvori der foreslås indsat et nyt nummer i udlændingelovens § 9, stk. 1.

Til nr. 7

Det følger af EU-Domstolens retspraksis, at det i visse særlige situationer vil være i strid med TEUF artikel 20 at nægte opholdsret til en tredjelandstatsborger, der er familiemedlem til en unionsborger, der opholder sig i sin egen medlemsstat. Det er kendetegnende for de situationer, som er omfattet af TEUF artikel 20, at de kun har betydning for statiske danske statsborgere, der opholder sig i Danmark, dvs. at de pågældende ikke udøver (eller har udøvet) retten til fri bevægelighed i en anden medlemsstat. Udlændingeloven indeholder ikke i dag en særskilt bestemmelse, der giver hjemmel til at meddele opholdstilladelse i en situation omfattet af TEUF artikel 20.

Opholdstilladelse i henhold til TEUF artikel 20 meddeles derfor i dag efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, hvorefter der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed og, hvis udlændingen er under 18 år, hensynet til barnets tarv, taler herfor.

Udlændingelovens § 9 c, stk. 1, tager navnlig sigte på tilfælde, hvor det efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om retten til respekt for privatliv og familieliv er nødvendigt at tillade familiesammenføring.

For en nærmere gennemgang af praksis henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.3.1.1.

Med § 9, stk. 1, nr. 4, foreslås det, at der efter ansøgning skal kunne gives opholdstilladelse til en udlænding, der er familiemedlem til en dansk statsborger, i situationer omfattet af artikel 20 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde.

Med forslaget videreføres gældende ret. Der er tale om en kodificering af den praksis, der i dag gælder for meddelelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, under henvisning til EU-Domstolens retspraksis om afledt opholdsret efter TEUF artikel 20.

Forslaget indebærer således, at myndighederne fremover vil skulle meddele opholdstilladelse efter den foreslåede

bestemmelse til en udlænding, der er familiemedlem til en dansk statsborger, hvis der mellem udlændingen og den danske statsborger består et afhængighedsforhold, der i henhold til EU-Domstolens retspraksis om afledt opholdsret efter artikel 20 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) vurderes at være af en sådan karakter, at den danske statsborger reelt vil være nødsaget til at forlade den Europæiske Unions område som helhed sammen med udlændingen, hvis opholdstilladelse nægtes. Forslaget indebærer også, at myndighederne fremover vil skulle meddele opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i tilfælde, hvor der består et sådant afhængighedsforhold mellem et dansk barn, som opholder sig i et tredjeland, og dets tredjelandsforælder, når et afslag på sidstnævntes ophold i barnets oprindelsesmedlemsstat forhindrer barnet i at opholde sig eller færdes på Unionens område som helhed, idet barnet vil være nødsaget til at forblive i tredjelandet hos denne forælder, jf. herved pkt. 2.3.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

For at en opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse kan meddeles, skal myndighederne i overensstemmelse med EU-Domstolens retspraksis foretage en konkret og individuel vurdering af, om der foreligger et afhængighedsforhold mellem tredjelandsstatsborgeren og en dansk statsborger, som er af en sådan karakter, at den danske statsborger reelt vil være nødsaget til at forlade Unionens område sammen med tredjelandsstatsborgeren, hvis en opholdsret nægtes.

EU-Domstolens praksis om afledt opholdsret efter TEUF artikel 20 kan både have betydning, hvor et tredjelandsfamiliemedlem ansøger om ret til ophold, herunder visum med henblik på indrejse og ophold her i landet, og hvor der opstår spørgsmål om ophør af den pågældendes opholdsret. TEUF artikel 20 er dermed ikke kun relevant i tilfælde, hvor der indgives en ansøgning om familiesammenføring, men også i sager om f.eks. (afslag på) forlængelse af en opholdstilladelse, inddragelse eller bortfald eller i sager om udvisning.

TEUF artikel 20 vil endvidere kunne være relevant i forbindelse med processuelle afgørelser. EU-Domstolen har således i RH, (C-836/18), fastslået, at processuelle regler i medlemsstaterne ikke må bringe den effektive virkning af TEUF artikel 20 i fare, f.eks. ved at tredjelandsstatsborgeren eller den danske statsborger forhindres i at fremlægge de forhold, som gør det muligt at bedømme, om der består et afhængighedsforhold mellem dem.

Selvom det i princippet påhviler tredjelandsstatsforælderen at fremlægge de forhold, som kan påvise, at den pågældende kan aflede en opholdsret af TEUF artikel 20, navnlig de forhold, som i tilfælde af et afslag på opholdstilladelse godtgør, jf. herved også udlændingelovens § 40, at barnet ville blive nødsaget til at forlade Unionens område, skal de nationale myndigheder imidlertid inden for rammerne af bedømmelsen af de betingelser, der er nødvendige for, at tredjelandsstatsborgeren kan få tildelt en sådan ret til ophold, sørge for, at anvendelsen af en national lovgivning

vedrørende bevisbyrde ikke fører til en krænkelse af TEUF artikel 20, jf. Chavez-Vilchez, (C-133/15).

Hvis der i en sag foreligger oplysninger, som med en vis styrke kan indikere tilstedeværelsen af et særligt afhængighedsforhold mellem en dansk statsborger og en tredjelandsstatsborger, vil myndighederne efter omstændighederne i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige principper skulle oplyse sagen yderligere ved at foretage eventuelle nødvendige undersøgelser på grundlag af de forhold, som parterne har fremlagt. I sager om børn vil der eksempelvis kunne være behov for at indhente oplysninger fra offentlige myndigheder vedrørende barnets familiemæssige situation.

Det følger endvidere af EU-Domstolens retspraksis, at en tredjelandsstatsborger har ret til at indgive en ansøgning om opholdstilladelse eller forlængelse af en opholdstilladelse efter TEUF artikel 20, selvom tredjelandsstatsborgeren ikke har lovligt ophold her i landet, har fået fastsat en udrejsefrist eller har en anden ansøgning om opholdstilladelse under behandling, og uanset om vedkommende opholder sig i eller uden for landet, jf. herved K. A., (C-82/16).

Indgivelse af en ansøgning om opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse er som hidtil ikke forbundet med et gebyr, jf. udlændingelovens § 9 h, stk. 1, hvoraf det fremgår, at der ikke betales gebyr for indgivelse af ansøgning, hvis Danmarks internationale forpligtelser eller EU-reglerne tilsiger det.

Anvendelsesområdet for den foreslåede bestemmelse er primært tilfælde, hvor en tredjelandsforælder ansøger om at få anerkendt en afledt opholdsret efter TEUF artikel 20 under henvisning til sit mindreårige barn, som er dansk statsborger. Det kan dog ikke udelukkes, at der i ganske særlige tilfælde vil skulle meddeles opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse til en myndig tredjelandsstatsborger, som er familiemedlem til en myndig dansk statsborger. Det er relevant i særlige tilfælde, hvor den myndige danske statsborger ikke på nogen måde vil kunne være adskilt fra det familiemedlem, som den pågældende er afhængig af, idet en voksen person – i modsætning til et lille barn – i princippet er i stand til at føre en tilværelse uafhængigt af sine familiemedlemmer, jf. herved K. A., (C-82/16), og RH, (C-836/18).

I lyset af det af EU-domstolen anførte om afhængighedsforhold mellem myndige personer, jf. ovenfor nævnte dom, vil der eksempelvis kunne være behov for at foretage en vurdering af, om der i henhold til TEUF artikel 20 skal meddeles opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse, selvom begge parter er myndige, i situationer, hvor ganske særlige omstændigheder af humanitær karakter gør sig gældende, f.eks. alvorlig fysisk eller psykisk sygdom eller handicap hos den danske statsborger, som samtidig befinder sig i et kvalificeret følelsesmæssigt eller praktisk afhængighedsforhold til tredjelandsfamiliemedlemmet, f.eks. fordi familie-

medlemmet varetager en essentiel forsørgelses-, pleje- eller omsorgsfunktion i forhold til den danske statsborger.

I situationer, hvor et afslag på opholdstilladelse vurderes at være i strid med f.eks. EMRK artikel 8 eller andre internationale forpligtelser, meddeles opholdstilladelse med henvisning hertil, jf. § 9 c, stk. 1, og ikke med henvisning til TEUF artikel 20, jf. den subsidiære karakter af opholdsretten efter TEUF artikel 20. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.3.1.3, og nærmere herom nedenfor.

Herudover vil der i ganske særlige tilfælde skulle meddeles opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse til en mindreårig tredjelandstatsborger, der er i familie med en mindreårig dansk statsborger, jf. XU og QP, (C-451/19 og C-532/19). Det er tilfældet, hvis et afslag på opholdstilladelse til den mindreårige tredjelandstatsborger indebærer, at tredjelandsbarnets mindreårige familiemedlem, der er dansk statsborger (f.eks. en halvsøskende), reelt tvinges til at forlade Unionen, fordi begge børn er afhængige af den samme tredjelandstatsborger (f.eks. en fælles forælder), som vil være nødsaget til at ledsage tredjelandsbarnet ved dennes udrejse, og som følge heraf må tage det danske barn med sig.

Ved vurderingen af, om der består et afhængighedsforhold, som giver ret til ophold efter TEUF artikel 20, skal myndighederne tage hensyn til situationen, således som den foreligger på det tidspunkt, hvor de skal træffe afgørelse. Samtidig påhviler det den relevante klageinstans at tage hensyn til de faktiske omstændigheder, der er indtrådt efter myndighedernes afgørelse, jf. herved S. J. V., (C-459/20).

I vurderingen udgør graden af økonomisk, retlig og følelsesmæssig forsørgelse et centralt element, jf. EU-Domstolens dom i O. og S., (C-356/11 og C-357/11).

Det er imidlertid ikke i sig selv tilstrækkeligt for at kunne aflede en opholdsret efter TEUF artikel 20, at det af økonomiske årsager eller for at bevare familieenheden på Unionens område forekommer ønskværdigt, at familiemedlemmet kan opholde sig sammen med den danske statsborger i medlemsstaten, jf. EU-Domstolens dom i sag Dereci, (C-256/11).

Det er ikke en betingelse, at der består en biologisk eller retlig forbindelse mellem den danske statsborger og tredjelandstatsborgeren. Omvendt er det heller ikke i sig selv tilstrækkeligt, at der består en sådan forbindelse, hvis ikke der foreligger et afhængighedsforhold, jf. herved S. J. V., (C-459/20). TEUF artikel 20 vil derfor også kunne finde anvendelse i situationer, hvor den danske statsborger f.eks. er tredjelandstatsborgerens stedbarn eller på anden måde står i ikke-biologisk relation til tredjelandstatsborgeren, hvis der består et afhængighedsforhold mellem dem.

I tilfælde, hvor den danske statsborger er et mindreårigt barn, skal bedømmelsen af, om der skal meddeles opholdstilladelse i medfør af TEUF artikel 20, foretages under hensyn til bl.a. barnets tarv, herunder barnets alder, barnets

fysiske og følelsesmæssige udvikling, graden af den følelsesmæssige tilknytning til såvel den forælder, der er unionsborger, som til den forælder, der er tredjelandstatsborger, og den risiko som adskillelsen fra sidstnævnte indebærer for barnets ligevægt, jf. EU-Domstolens dom i Chavez-Vilchez, (C-133/15). Det er ikke afgørende, om forældrene til det mindreårige danske barn er skilt, gift eller samlevende. Det fremgår af dommen, at det forhold, at den anden forælder, der er unionsborger, reelt er i stand til og ønsker at påtage sig det daglige og faktiske ansvar for barnet alene, herunder den fulde forsørgelse, er et relevant forhold, men at det ikke i sig selv er tilstrækkeligt til at konstatere, at der ikke består et afhængighedsforhold mellem den forælder, som er tredjelandstatsborger, og barnet.

Det er desuden ikke afgørende, at den forælder, der er tredjelandstatsborger, i en given periode ikke har påtaget sig den daglige omsorg for det pågældende barn, og at der som følge heraf ikke bestod et afhængighedsforhold mellem barnet og tredjelandstatsforælderen i denne periode, da tredjelandstatsforælderen på det tidspunkt, hvor myndighederne skal træffe afgørelse, kan have påtaget sig ansvaret og omsorgen for barnet på en måde, der indebærer, at det nødvendige afhængighedsforhold består på afgørelsestidspunktet, jf. EU-Domstolens dom i S. J. V., (C-459/20).

I en familiesituation, hvor et mindreårigt dansk barn bor sammen med begge sine forældre, og hvor begge forældre i det daglige er fælles om at tage sig af barnet, gælder der en afkræftelig formodning for, at der er et afhængighedsforhold mellem barnet og dennes tredjelandstatsforælder. Det indebærer, at der i sådanne situationer som udgangspunkt skal meddeles opholdstilladelse til tredjelandstatsforælderen i medfør af den foreslåede bestemmelse, jf. herved EU-Domstolens dom i XU og QP, (C-451/19 og C-532/19). Denne formodningsregel kan dog afkræftes, hvis der konkret er forhold, der taler imod, at der består et afhængighedsforhold mellem tredjelandstatsforælderen og barnet.

Det er vurderingen, at det er afgørende for, om der kan formodes at være et afhængighedsforhold, at der er tale om faktisk udøvelse af et reelt og stabilt familieliv.

I vurderingen heraf skal varigheden af familielivet, herunder navnlig den periode, hvor tredjelandstatsforælderen har boet sammen med barnet og barnets anden forælder, indgå med betydelig vægt. Et helt kortvarigt samliv vil som udgangspunkt ikke være tilstrækkeligt til at skabe en formodning for, at der foreligger et afhængighedsforhold af en karakter, som kan danne grundlag for meddelelse af en opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse. Det vil dog i alle tilfælde bero på en konkret og samlet vurdering af omstændighederne i hver enkelt sag, om det er tilfældet. Det forhold, at der eksempelvis er tale om et nyfødt barn, og at familielivet med det nyfødte barn som følge heraf faktisk har været kortvarigt, eller at den ene forælder arbejder i et andet land og derfor pendler, eller at størstedelen af familielivet er udøvet i et land uden for Unionens område, kan ikke føre til, at

opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse nægtes, hvis der i øvrigt er tale om et reelt og stabilt familieliv.

Bevisbyrden for, at der består en ret til ophold efter TEUF artikel 20, påhviler i almindelighed den, som ønsker at påberåbe sig en sådan ret, jf. bl.a. EU-Domstolens dom i Chavez-Vilchez, (C-133/15).

Når der er tale om en familiesituation, hvor et mindreårigt dansk barn bor sammen med begge sine forældre, vil det imidlertid være myndighederne, der i praksis skal afkræfte formodningen for, at der foreligger et afhængighedsforhold, som giver ret til ophold efter den foreslåede bestemmelse.

Retten til ophold efter den foreslåede bestemmelse gælder som udgangspunkt så længe, afhængighedsforholdet mellem tredjelandsstatsborgeren og den danske statsborger består. I tilfælde, hvor der er tale om et mindreårigt dansk barn, vil afhængighedsforholdet, og dermed retten til ophold efter den foreslåede bestemmelse, som det klare udgangspunkt ophøre, når barnet når myndighedsalderen, medmindre det godtgøres, at omstændighederne, der begrundet afhængighedsforholdet i den konkrete situation, fortsat består. Dette skal ses i sammenhæng med, at et afhængighedsforhold mellem voksne i henhold til TEUF artikel 20 alene anerkendes i særlige situationer. Det må derfor antages, at et afhængighedsforhold i henhold til TEUF artikel 20 ud over myndighedsalderen har undtagelsens karakter.

Ud over eksistensen af et afhængighedsforhold er det en betingelse for, at der kan meddeles opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse, at den danske statsborger reelt ikke har andet valg end at forlade Unionen og udrejse sammen med tredjelandsstatsborgeren, hvis opholdstilladelse nægtes.

På baggrund af dommen i M. D., (C-528/21), og EU-Domstolens retspraksis i øvrigt, vil det ikke være i strid med TEUF artikel 20 at meddele afslag på opholdstilladelse, hvis det kan konstateres, at tredjelandsstatsborgeren allerede har en gyldig opholdstilladelse i en anden medlemsstat, og det vurderes, at unionsborgeren kan tage ophold der sammen med tredjelandsstatsborgeren. Der vil i vurderingen bl.a. skulle tages højde for hensynet til barnets tarv, samt foretages en afvejning af den danske statsborgers og tredjelandsstatsborgerens tilknytning til Danmark over for en eventuel tilknytning til den anden medlemsstat, hvor tredjelandsstatsborgeren har ret til ophold. I den konkrete situation lagde EU-Domstolen til grund, at tredjelandsforælderen havde en gyldig opholdstilladelse i en anden medlemsstat end den, der var søgt om ophold i.

Det følger endvidere af retspraksis, at en afledt opholdsret efter TEUF artikel 20 er subsidiær, og således principielt først bliver relevant, hvis tredjelandsfamiliemedlemmet ikke opfylder de betingelser, der følger af andre regler og navnlig af nationale regler om familiesammenføring, for at opnå en opholdsret i den medlemsstat, hvor unionsborgeren er statsborger.

Hvis en tredjelandsstatsborger således allerede har en gyl-

dig opholdstilladelse eller opholdsret som f.eks. familiesammenført eller på andet grundlag i Danmark (eller i en anden medlemsstat, jf. ovenfor), er betingelserne for meddelelse af opholdstilladelse i medfør af TEUF artikel 20 ikke opfyldt, idet tredjelandsstatsborgeren i den situation ikke vil blive pålagt at udrejse af Unionen, og dermed tvinges den danske statsborger, der er i et afhængighedsforhold til tredjelandsstatsborgeren, ikke ud af Unionen.

Det forhold, at tredjelandsstatsborgeren eventuelt ville kunne opnå en opholdsret, hvis den pågældende tog ophold i en anden medlemsstat sammen med den danske statsborger, kan imidlertid ikke begrunde et afslag på opholdsret i Danmark, når betingelserne for en afledt opholdsret efter TEUF artikel 20 i øvrigt er opfyldt. Den danske statsborger vil således ikke kunne henvises til at skulle gøre brug af sin ret til fri bevægelighed i en anden medlemsstat med henblik på der at skabe et opholdsgrundlag for familiemedlemmet efter reglerne i direktiv 2004/38/EF (opholdsdirektivet).

Det er vurderingen, at det af EU-retspraksis følger, at der i princippet også kan meddeles afslag på opholdstilladelse efter TEUF artikel 20, uden at det er i strid med EU-retten, hvis tredjelandsstatsborgeren har mulighed for at opfylde betingelserne for ophold på andet grundlag, f.eks. efter nationale regler om familiesammenføring.

Et krav om, at det først skal konstateres, om familiesammenføringsbetingelserne i udlændingeloven er opfyldt, vil ud fra tids- og ressourcemæssige betragtninger ikke være hensigtsmæssigt, hvis det står klart, at et afslag på opholdstilladelse, såfremt en af familiesammenføringsbetingelserne ikke er opfyldt, under alle omstændigheder vil være i strid med TEUF artikel 20.

Betingelserne for familiesammenføring administreres derfor som hidtil sådan, at myndighederne indledningsvist foretager en prøvelse af, om betingelserne for familiesammenføring skal fraviges af hensyn til Danmarks internationale eller EU-retlige forpligtelser. Hvis det således står klart, at et afslag på opholdstilladelse under alle omstændigheder vil være i strid med EMRK eller øvrige internationale forpligtelser eller TEUF artikel 20, vil udlændingelovens betingelser for familiesammenføring ikke blive stillet.

Det bemærkes i forlængelse heraf, at der i en situation, hvor en tredjelandsstatsborger, der er familiemedlem til en dansk statsborger, og som opfylder betingelserne for at opnå en afledt opholdsret efter TEUF artikel 20, har en anden opholdstilladelse, f.eks. som familiesammenført efter udlændingelovens § 9, men på et tidspunkt ikke længere opfylder betingelserne herfor, f.eks. forsørgelseskravet i § 9, stk. 5, vil den pågældende fortsat have ret til ophold i Danmark, hvis den danske statsborger ellers reelt vil være nødsaget til at forlade Unionens område. I en sådan situation er der ikke behov for at foretage en vurdering af, om de almindelige familiesammenføringsbetingelser måtte være opfyldt.

Det bemærkes hertil, at der i en situation, hvor et afslag på

opholdstilladelse vurderes at være i strid med EMRK artikel 8 eller øvrige internationale forpligtelser, meddeles opholdstilladelse med henvisning hertil og ikke med henvisning til TEUF artikel 20.

Betingelsen om, at unionsborgeren skal være nødsaget til at forlade Unionen som helhed, kan være opfyldt, selvom den danske statsborger ikke opholder sig i Danmark på ansøgningstidspunktet, forudsat at det godtgøres, at den pågældende vil indrejse og opholde sig sammen med tredjelandsforælderen i Danmark. EU-Domstolen har i S. J. V., (C-459/20), udtalt, at i tilfælde, hvor der er et afhængighedsforhold mellem et unionsborgerbarn, som opholder sig i et tredjeland, og dets tredjelandsforælder, kan et afslag på sidstnævntes ophold i barnets oprindelsesmedlemsstat forhindre barnet i at opholde sig eller færdes på Unionens område som helhed, idet barnet vil være nødsaget til at forblive i tredjelandet hos denne forælder. Denne konsekvens kan ifølge EU-Domstolen sidestilles med konsekvenserne af at være nødsaget til at forlade Unionens område som helhed.

Det er på baggrund af dommen Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at der skal være tale om en faktisk og reel forestående indrejse med henblik på at tage ophold i Danmark sammen med det danske barn, og at dette kan godtgøres. Om end det i en sådan situation vil være naturligt, at barnet og tredjelandsstatsborgeren indrejser sammen, kan der ikke stilles et absolut krav herom.

Afgørelser efter den foreslåede bestemmelse træffes af Udlændingestyrelsen med klageadgang til Udlændingenævnet, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 1. Der vil ikke skulle betales gebyr for at klage, jf. udlændingelovens § 9 h, stk. 5, 2. pkt., da Udlændingenævnet vil skulle påse, om det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder EU-retten, at nægte opholdstilladelse. Det fremgår af § 46 a, stk. 3, 1. pkt., at klage til Udlændingenævnet skal være indgivet inden 8 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen.

Der henvises til pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Det følger af udlændingelovens § 9 m, stk. 3, 1. pkt., at opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem til en udenlandsk arbejdstager betinges af, at det medfølgende familiemedlem ikke uden arbejdstilladelse samtidig arbejder for samme virksomhed som den udenlandske arbejdstager eller for en virksomhed, der har tæt sammenhæng til denne virksomhed. Arbejder det medfølgende familiemedlem i strid med denne betingelse, kan vedkommendes opholdstilladelse inddrages, jf. herved udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 18.

Det følger af udlændingelovens § 9 a, stk. 4, 2. pkt., at en opholdstilladelse som udenlandsk arbejdstager skal betinges af, at personer, der meddeles opholdstilladelse som følge af familiemæssig tilknytning til udlændingen, ikke mere end en

gang får opholdstilladelsen inddraget efter § 19, stk. 1, nr. 18.

Med ændringen af § 9 a, stk. 4, 2. pkt., foreslås det at ændre henvisningen til »nr. 18« til »nr. 19«.

Der er tale om en konsekvensændring. Forslaget skal således ses i sammenhæng med forslaget om at indsætte et nyt nr. 18 i udlændingelovens § 19, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 24, hvorefter § 19, stk. 1, nr. 18, bliver § 19, stk. 1, nr. 19.

Til nr. 9-11

Efter udlændingelovens § 9 h, stk. 6, tilbagebetales gebyr efter stk. 5, 1. pkt., hvis ansøgningen om genoptagelse imødekommes. Gebyr efter stk. 5, 2. pkt., tilbagebetales, hvis klageren får helt eller delvis medhold i klagen. Gebyr efter stk. 5, 3. pkt., tilbagebetales, hvis ansøgningen om genoptagelse imødekommes.

Efter udlændingelovens § 9 h, stk. 9, afvises ansøgningen om genoptagelse, hvis betingelsen i stk. 5, 1. pkt., ikke er opfyldt. Klagen afvises, hvis betingelsen i stk. 5, 2. pkt., ikke er opfyldt. Ansøgningen om genoptagelse af klagesagen afvises, hvis betingelsen i stk. 5, 3. pkt., ikke er opfyldt.

Efter udlændingelovens § 9 h, stk. 11, tilbagebetales gebyr efter stk. 10, 1. pkt., hvis ansøgningen om genoptagelse imødekommes. Gebyr efter stk. 10, 2. pkt., tilbagebetales, hvis klageren får helt eller delvis medhold i klagen. Gebyr efter stk. 10, 3. pkt., tilbagebetales, hvis ansøgningen om genoptagelse imødekommes.

Efter udlændingelovens § 9 h, stk. 12, afvises ansøgningen om genoptagelse, hvis betingelsen i stk. 10, 1. pkt., ikke er opfyldt. Klagen afvises, hvis betingelsen i stk. 10, 2. pkt., ikke er opfyldt. Ansøgningen om genoptagelse af klagesagen afvises, hvis betingelsen i stk. 10, 3. pkt., ikke er opfyldt.

Det foreslås, at § 9 h, stk. 6, 9, 11 og 12, ophæves.

Der er alene tale om lovtekniske ændringer, idet det samtidig foreslås at indsætte indholdet af § 9 h, stk. 6 og 11, i udlændingelovens § 9 h, stk. 15, der bliver stk. 11 og ligesom stk. 6 og det gældende stk. 11 vedrører tilbagebetaling af gebyr, og at indsætte indholdet af § 9 h, stk. 9 og 12, i udlændingelovens § 9 h, stk. 16, der bliver stk. 12 og ligesom stk. 9 og det gældende stk. 12 vedrører afvisning af en ansøgning om genoptagelse, en klage og genoptagelse af en klagesag. Der henvises herved til lovforslagets § 1, nr. 13 og 14.

Til nr. 12

Efter udlændingelovens § 9 h, stk. 14, 1. og 2. pkt., skal udlændingen for indgivelse af ansøgning om genoptagelse af en sag, hvor Styrelsen for International Rekruttering og Integration har truffet afgørelse på baggrund af en ansøgning omfattet af stk. 13, senest samtidig med indgivelsen

af ansøgningen om genoptagelse betale et gebyr på 930 kr., medmindre andet følger af EU-reglerne. For indgivelse af klage over en afgørelse truffet af Styrelsen for International Rekruttering og Integration på baggrund af en ansøgning omfattet af stk. 13 skal klageren senest samtidig med indgivelsen af klagen betale et gebyr på 930 kr., medmindre andet følger af EU-reglerne. Beløbene reguleres fra og med 2024 en gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten og afrundes til det nærmeste beløb, som er deleligt med 5 kr., jf. § 9 h, stk. 17, 3. og 4. pkt., og udgør derfor i 2025 995 kr., jf. § 5, stk. 14 og 15, i bekendtgørelse nr. 1570 af 9. december 2024 om indbetaling og tilbagebetaling af gebyrer for at indgive ansøgninger og klager på studie- og erhvervsområdet m.v.

Det foreslås at ændre »stk. 13« til »stk. 9« i § 9 h, stk. 14, 1. og 2. pkt., der bliver stk. 10, 1. og 2. pkt.

Der er alene tale om en konsekvensændring som følge af forslagene om at ophæve § 9 h, stk. 6, 9, 11 og 12, jf. lovforslagets § 1, nr. 9-11.

Til nr. 13

Efter udlændingelovens § 9 h, stk. 15, tilbagebetales gebyr efter stk. 14, 1. pkt., hvis ansøgningen om genoptagelse imødekommes. Gebyr efter stk. 14, 2. pkt., tilbagebetales, hvis klageren får helt eller delvist medhold i klagen. Gebyr efter stk. 14, 3. pkt., tilbagebetales, hvis ansøgningen om genoptagelse imødekommes.

Med ændringerne af § 9 h, stk. 15, 1. pkt., der bliver stk. 11, 1. pkt., foreslås det at ændre »stk. 14, 1. pkt.« til »stk. 5, 1. pkt., stk. 8, 1. pkt., og stk. 10, 1. pkt.«, i stk. 15, 2. pkt., der bliver stk. 11, 2. pkt., at ændre »stk. 14, 2. pkt.« til »stk. 5, 2. pkt., stk. 8, 2. pkt., og stk. 10, 2. pkt.« og i stk. 15, 3. pkt., der bliver stk. 11, 3. pkt., at ændre »stk. 14, 3. pkt.« til »stk. 5, 3. pkt., stk. 8, 3. pkt., og stk. 10, 3. pkt.«.

Der er alene tale om en lovteknisk ændring, idet det samtidig foreslås at ophæve § 9 h, stk. 6 og 11, om tilbagebetaling af gebyr efter hhv. stk. 5, 1.-3. pkt., og stk. 10, 1.-3. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 9 og 11, og med forslaget til ændringerne af § 9 h, stk. 15, 1.-3. pkt., at indsætte indholdet af § 9 h, stk. 6 og 11, i § 9, stk. 15. Samtidig foreslås henvisningerne til stk. 10, 1.-3. pkt., ændret til henvisninger til stk. 8, 1.-3. pkt., som følge af forslaget om at ophæve stk. 6 og 9, og henvisningerne til stk. 14, 1.-3. pkt., foreslås ændret til henvisninger til stk. 10, 1.-3. pkt., som følge af forslagene om at ophæve stk. 6, 9, 11 og 12, jf. lovforslagets § 1, nr. 9-11.

Til nr. 14

Efter udlændingelovens § 9 h, stk. 16, afvises ansøgningen om genoptagelse, hvis betingelsen i stk. 14, 1. pkt., ikke er opfyldt. Klagen afvises, hvis betingelsen i stk. 14, 2. pkt., ikke er opfyldt. Ansøgningen om genoptagelse af klagesagen afvises, hvis betingelsen i stk. 14, 3. pkt., ikke er opfyldt.

Med ændringerne af § 9 h, stk. 16, 1. pkt., der bliver stk. 12, 1. pkt., foreslås det at ændre »stk. 14, 1. pkt.« til »stk. 5, 1. pkt., stk. 8, 1. pkt., eller stk. 10, 1. pkt.«, i stk. 16, 2. pkt., der bliver stk. 12, 2. pkt., at ændre »stk. 14, 2. pkt.« til »stk. 5, 2. pkt., stk. 8, 2. pkt., eller stk. 10, 2. pkt.« og i stk. 16, 3. pkt., der bliver stk. 12, 3. pkt., at ændre »stk. 14, 3. pkt.« til »stk. 5, 3. pkt., stk. 8, 3. pkt., eller stk. 10, 3. pkt.«.

Der er alene tale om en lovteknisk ændring, idet det samtidig foreslås at ophæve § 9 h, stk. 9 og 12, om afvisning af en ansøgning om genoptagelse, en klage og genoptagelse af en klagesag, hvis betingelserne i hhv. stk. 5, 1.-3. pkt., og stk. 10, 1.-3. pkt., ikke er opfyldt, jf. lovforslagets § 1, nr. 10 og 11, og med forslaget til ændringerne af § 9 h, stk. 16, 1.-3. pkt., at indsætte indholdet af § 9 h, stk. 9 og 12, i § 9, stk. 16. Samtidig foreslås henvisningerne til stk. 10, 1.-3. pkt., ændret til henvisninger til stk. 8, 1.-3. pkt., som følge af forslaget om at ophæve stk. 6 og 9, og henvisningerne til stk. 14, 1.-3. pkt., foreslås ændret til henvisninger til stk. 10, 1.-3. pkt., som følge af forslagene om at ophæve stk. 6, 9, 11 og 12, jf. lovforslagets § 1, nr. 9-11.

Til nr. 15

Efter udlændingelovens § 9 h, stk. 17, reguleres de beløb, der er angivet i stk. 5 og 7, fra og med 2012 en gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De beløb, der er angivet i stk. 8, 1. pkt., og stk. 10, reguleres fra og med 2016 en gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De beløb, der er angivet i stk. 13 og 14, reguleres fra og med 2024 en gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De regulerede beløb afrundes dog til det nærmeste beløb, som er deleligt med 5 kr.

Med ændringerne af § 9 h, stk. 17, 1. pkt., der bliver stk. 13, 1. pkt., foreslås det at ændre »stk. 5 og 7« til »stk. 5 og 6«, i stk. 17, 2. pkt., der bliver stk. 13, 2. pkt., at ændre »stk. 8, 1. pkt., og stk. 10« til »stk. 7, 1. pkt., og stk. 8« og i stk. 17, 3. pkt., der bliver stk. 13, 3. pkt., at ændre »stk. 13 og 14« til »stk. 9 og 10«.

Der er alene tale om konsekvensændringer som følge af forslagene om at ophæve § 9 h, stk. 6, 9, 11 og 12, jf. lovforslagets § 1, nr. 9-11.

Til nr. 16

Det følger af udlændingelovens § 9 h, stk. 18, at hvis udlændingen eller virksomheden betaler et beløb, der overstiger det gebyr, der skal betales efter stk. 1, 3, 5, 10, 13 eller 14, tilbagebetales det overskydende beløb ikke, hvis dette beløb udgør 30 kr. eller derunder.

Det foreslås i § 9 h, stk. 18, der bliver stk. 14, at ændre »stk. 1, 3, 5, 10, 13 eller 14« til »stk. 1, 3, 5, 8, 9 eller 10«.

Der er alene tale om en konsekvensændring som følge af

forslagene om at ophæve § 9 h, stk. 6, 9, 11 og 12, jf. lovforslagets § 1, nr. 9-11.

Til nr. 17

Efter udlændingelovens § 9 h, stk. 19, fastsætter udlændinge- og integrationsministeren regler om indbetaling af gebyrer fastsat efter stk. 1 og 3 og stk. 5, jf. stk. 1 og 3, og stk. 10, 13 og 14, og om tilbagebetaling af sådanne gebyrer, herunder om tilbagebetaling efter stk. 6, jf. stk. 5, jf. stk. 1 og 3, og stk. 7, 8, 11 og 15.

Ved lov nr. 102 af 3. februar 2016 om ændring af udlændingeloven (Udskydelse af retten til familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus, skærpelse af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse, skærpelse af reglerne om inddragelse af flygtninges opholdstilladelse m.v.) blev udlændingelovens dagældende § 9 h, stk. 8, ophævet og indholdet af bestemmelsen indsat i § 9 h, stk. 7, der med nærværende lovforslag bliver § 9 h, stk. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 9. Der blev ikke i den forbindelse foretaget en konsekvensændring af henvisningen til stk. 8 i § 9 h, stk. 19.

Det foreslås i § 9 h, stk. 19, der bliver stk. 15, at ændre »stk. 10, 13 og 14« til »stk. 8-10« og »stk. 6, jf. stk. 5, jf. stk. 1 og 3, og stk. 7, 8, 11 og 15« til »stk. 6 og 11«.

Der er tale om konsekvensændringer som følge af forslagene om at ophæve § 9 h, stk. 6, 9, 11 og 12, jf. lovforslagets § 1, nr. 9-11, og forslaget om at indsætte indholdet af § 9 h, stk. 6 og 11, i § 9 h, stk. 15, der bliver stk. 11, jf. lovforslagets § 1, nr. 13. Endvidere rettes der op på den manglende konsekvensændring af henvisningen i § 9 h, stk. 19. Det bemærkes, at den manglende konsekvensændring ikke har haft betydning i praksis.

Til nr. 18-20

Der kan efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1, 1. pkt., meddeles opholdstilladelse til et medfølgende familiemedlem til en udenlandsk arbejdstager. Det følger af § 9 m, stk. 1, 2. pkt., at opholdstilladelsen skal betinges af, at udlændingen og den, som udlændingen har familiemæssig tilknytning til, ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik. Det er endvidere en betingelse, at familien bor på fælles bopæl i Danmark, jf. Folketingstidende 2023-24, tillæg A, L 157, som fremsat side 9.

Der kan efter udlændingelovens § 9 m, stk. 2, 1. pkt., meddeles opholdstilladelse til et medfølgende familiemedlem til en udlandsdanser. Det følger af § 9 m, stk. 2, 2. pkt., at opholdstilladelsen skal betinges af, at den danske statsborger og udlændingen ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik. Det er endvidere en betingelse, at familien bor på fælles bopæl i Danmark, jf. Folketingstidende 2023-24, tillæg A, L 157, som fremsat side 10. Der er administreret i overensstemmelse hermed.

Der kan efter udlændingelovens § 9 n, stk. 1, meddeles

opholdstilladelse til et medfølgende familiemedlem til en udenlandsk studerende. Det er en betingelse, at familien bor på fælles bopæl. Dette følger af studiebekendtgørelsens § 10, stk. 1, nr. 1.

Det foreslås at ændre § 9 m, stk. 1, 2. pkt., således at der efter »tilknytning til,« indsættes »bor på fælles bopæl og«, at ændre § 9 m, stk. 2, 2. pkt., således at der efter »og udlændingen« indsættes »bor på fælles bopæl og«, og at indsætte et § 9 n, stk. 1, 2. pkt., hvorefter opholdstilladelse efter § 9 n, stk. 1, 1. pkt., skal betinges af, at udlændingen og den, som udlændingen har familiemæssig tilknytning til, bor på fælles bopæl.

De foreslåede ændringer af § 9 m, stk. 1, 2. pkt., og § 9 m, stk. 2, 2. pkt., og den foreslåede bestemmelse i § 9 n, stk. 1, 2. pkt., indebærer, at det kommer til at fremgå af udlændingeloven, at opholdstilladelse som medfølgende familie til en udenlandsk arbejdstager, en udlandsdanser eller en udenlandsk studerende skal betinges af, at familien bor på fælles bopæl.

Der er alene tale om en præcisering af, hvad der allerede gælder i dag.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 21

Efter udlændingelovens § 17, stk. 1, bortfalder en opholdstilladelse, når udlændingen opgiver sin bopæl i Danmark. Tilladelsen bortfalder endvidere, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end 6 på hinanden følgende måneder. Er udlændingen meddelt opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold, og har udlændingen lovligt boet mere end 2 år her i landet, eller er udlændingen meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse, bortfalder opholdstilladelsen dog først, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end 12 på hinanden følgende måneder. I de nævnte tidsrum medregnes ikke fravær på grund af værnepligt eller tjeneste, der træder i stedet herfor.

Det kan efter ansøgning bestemmes, at en opholdstilladelse ikke skal anses for at være bortfaldet, jf. udlændingelovens § 17, stk. 2. En sådan dispensation kan gives både før og efter udrejsen af Danmark.

Det er en betingelse for at få dispensation fra bortfald, at udlandsopholdet har et velbegrunnet formål, og at dette er dokumenteret. Et velbegrunnet formål kan f.eks. være ansøgerens eller ansøgerens ægtefælles eller faste samlevers udstationering eller udsendelse for en dansk myndighed eller for en organisation, forening eller virksomhed.

Hvis det kan lægges til grund, at udlandsopholdet har et velbegrunnet formål, og dette er dokumenteret, foretager Udlændingestyrelsen eller Styrelsen for International Rekruttering og Integration en konkret vurdering af, om der kan meddeles dispensation fra bortfald og i givet fald den tids-

mæssige udstrækning heraf. I denne vurdering indgår bl.a. varigheden af udlandsopholdet og oplysninger om udlændingens tilknytning til Danmark, herunder længden af det hidtidige ophold her i landet.

Der gælder en særlig dispensationspraksis for familiesammenførte til statsudsendte. Uanset varigheden af udlændingens hidtidige ophold i Danmark og tilknytning til Danmark i øvrigt får en udlænding, hvis ægtefælle udsendes for den danske stat, således dispensation for hele den ansøgte og dokumenterede periode. Dispensationsperioden fastsættes, så den udløber 1 måned efter udsendelsesperiodens ophør, og kan forlænges, så længe statsudsendelsen varer og kan dokumenteres.

Familiesammenførte til alle statsansatte, der udsendes til at skulle varetage en stilling i udlandet på den danske stats vegne, er omfattet af den særlige dispensationspraksis. Det drejer sig blandt andre om familiesammenførte til ansatte i Udenrigsministeriet, der udsendes til de danske repræsentationer i udlandet, personer, der udsendes via Udenrigsministeriets specialattacheordning, DANIDA-rådgivere, der udsendes til udlandet og er ansat af Udenrigsministeriet eller andre dele af staten, og statsansatte, der har fået en sekundær stilling i en EU-institution og fortsat har ansættelseskontrakt med det ministerium, de er ansat i.

Med den foreslåede bestemmelse i § 17, stk. 6, 1. pkt., foreslås det, at stk. 1 ikke finder anvendelse for udlændinge, der har opholdt sig uden for landet som statsudsendte, eller for udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, eller efter § 9 c, stk. 1, eller § 9 m, stk. 1 eller 2, på baggrund af familiemæssig tilknytning til en herboende person, og som har opholdt sig uden for landet i forbindelse med, at den herboende person har været statsudsendt.

Forslaget omfatter alle statsansatte, der udsendes til at skulle varetage en stilling i udlandet på den danske stats vegne, og familiesammenførte eller medfølgende familie til denne gruppe, der har opholdt sig uden for landet i forbindelse med, at den herboende person har været udsendt af staten. Med statsudsendte sigtes således til den samme gruppe, som i dag er omfattet af den særlige dispensationspraksis i Udlændingestyrelsen, jf. ovenfor. Endvidere vil statsansatte, der har fået tjenestefri i forbindelse med, at den pågældende har fået en sekundær stilling i en international organisation, også skulle anses for at være statsudsendte og er derfor omfattet af forslaget. Statsansatte, der har fået tjenestefri i forbindelse med, at den pågældende er ansat direkte ved en international organisation i en stilling, der ikke er sekundær, kan derimod ikke betragtes som statsudsendte og vil ikke være omfattet af den foreslåede undtagelse fra bortfaldsreglerne.

Den foreslåede bestemmelse vil for det første betyde, at en opholdstilladelse meddelt en udlænding, der har opholdt sig i udlandet som statsudsendt, ikke vil bortfalde efter udlændingelovens § 17, stk. 1, uanset at udlændingen har opgivet sin bopæl i Danmark eller har opholdt sig i længere tid

uden for landet. Det vil gælde uanset udlændingens opholdsgrundlag.

Den foreslåede bestemmelse vil for det andet betyde, at en opholdstilladelse meddelt efter § 9, stk. 1, eller efter § 9 c, stk. 1, på baggrund af familiemæssig tilknytning til en herboende person ikke vil bortfalde efter udlændingelovens § 17, stk. 1, selvom udlændingen har opgivet sin bopæl i Danmark eller har opholdt sig i længere tid uden for landet, forudsat at udlændingen har opholdt sig i udlandet i forbindelse med, at den person, som udlændingen er familiesammenført til, har været statsudsendt. Denne gruppe omfatter udlændinge, der efter § 9, stk. 1, eller § 9 c, stk. 1, er familiesammenført til danske statsborgere eller udlændinge, dvs. udlændingelovens almindelige regler om familiesammenføring.

Den foreslåede bestemmelse vil for det tredje betyde, at en opholdstilladelse meddelt efter § 9 m, stk. 1, på baggrund af familiemæssig tilknytning til en udlænding, der har opholdstilladelse efter en af erhvervsordningerne mv., jf. § 9 a, stk. 2, nr. 1-3 og 5-13, og § 9 p, stk. 1, 1. pkt., ikke vil bortfalde efter udlændingelovens § 17, stk. 1, selvom udlændingen har opgivet sin bopæl i Danmark eller har opholdt sig i længere tid uden for landet, forudsat at udlændingen har opholdt sig uden for landet i forbindelse med, at den person, som udlændingens opholdstilladelse er afledt af, har været statsudsendt. Dette vil have betydning i de tilfælde, hvor den person, som opholdstilladelsen efter § 9 m, stk. 1, er afledt af, har opholdstilladelse efter § 9 a m.v., jf. ovenfor, på baggrund af ansættelse for staten og i den forbindelse udsendes. Det bemærkes, at udlændinge med opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1, på baggrund af familiemæssig tilknytning til en udlænding, der har opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 4 eller 14, eller tidsubegrænset opholdstilladelse i forlængelse af en sådan opholdstilladelse, allerede i dag er undtaget fra bortfaldsreglerne i medfør af § 17, stk. 5.

Den foreslåede bestemmelse vil for det fjerde betyde, at en opholdstilladelse meddelt efter § 9 m, stk. 2, til medfølgende familie til visse hjemvendte udlandsdanskere ikke vil bortfalde efter udlændingelovens § 17, stk. 1, selvom udlændingen har opgivet sin bopæl i Danmark eller har opholdt sig i længere tid uden for landet, forudsat at udlændingen har opholdt sig uden for landet i forbindelse med, at den hjemvendte udlandsdanske har været statsudsendt.

Forslaget indebærer således, at en opholdstilladelse meddelt til de nævnte grupper af udlændinge ikke vil bortfalde, uanset at de opgiver bopælen i Danmark eller opholder sig uden for landet i en længere periode i forbindelse med, at de eller den person, som deres opholdstilladelse som familiesammenført eller medfølgende familie er afledt af, udsendes af staten. Dette vil følge af loven, hvorfor de pågældende ikke vil behøve at søge om dispensation fra bortfald af opholdstilladelse i forbindelse med statsudsendelsen.

Det foreslås i § 17, stk. 6, 2. pkt., at 1. pkt. dog kun skal gælde, hvis udlændingen indrejser i Danmark senest 1 måned

efter statsudsendelsens ophør eller, hvis denne frist er udsat efter ansøgning herom, inden udløbet af denne frist.

Det betyder, at de pågældende udlændinge vil skulle indrejse i Danmark senest 1 måned efter statsudsendelsens ophør eller, hvis denne frist er udsat efter ansøgning herom, inden udløbet af denne frist, for ikke at være omfattet af bortfaldsreglerne i udlændingelovens § 17, stk. 1. Herved vil de pågældende blive stillet som i dag, hvor der meddeles dispensation fra bortfald af opholdstilladelsen i 1 måned ud over udsendelsesperioden. Endvidere vil indrejsefristen som i dag efter ansøgning kunne udsættes efter en konkret vurdering.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 22

Det følger af udlændingelovens § 9 a, stk. 4, 1. pkt., at opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2 og 3, som udenlandsk arbejdstager skal betinges af, at arbejdstageren og personer, der meddeles opholdstilladelse som følge af familiemæssig tilknytning til arbejdstageren, ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik. Af § 9 i, stk. 11, 2. pkt., følger det, at opholdstilladelse efter § 9 i, stk. 2, nr. 1, som lønnet ph.d.-studerende skal betinges af, at den ph.d.-studerende og personer, der meddeles opholdstilladelse som følge af familiemæssig tilknytning til den ph.d.-studerende, ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik. Modtager den udenlandske arbejdstager eller den lønede ph.d.-studerende eller disses eventuelle medfølgende familiemedlemmer hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, kan den udenlandske arbejdstagers eller den lønede ph.d.-studerendes samt disses eventuelle medfølgende familiemedlemmers opholdstilladelse inddrages. Det følger af § 19, stk. 1, nr. 11.

Det foreslås at indsætte følgende i et nyt § 19, stk. 1, nr. 11, 2. pkt.: »Er personens opholdstilladelse undladt inddraget efter stk. 7, 1. pkt., eller stk. 8, 1. pkt., eller forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., kan personens opholdstilladelse dog ikke inddrages, medmindre der er forløbet mindst 5 år fra afgørelsen herom, jf. stk. 7, 3. pkt. og stk. 8, 3. pkt.«

Forslaget indebærer, at et medfølgende familiemedlem til en udenlandsk arbejdstager eller ph.d.-studerende, der har bevaret opholdstilladelsen pga. vold m.v. eller i forbindelse med den herboende ægtefælle eller samlevers død, og som modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik (bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse) ikke vil kunne få sin opholdstilladelse inddraget under henvisning til, at den pågældende har modtaget hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, medmindre der er forløbet mindst 5 år fra afgørelsen om bevarelse af opholdstilladelse pga. vold m.v. eller i forbindelse med den herboende ægtefælle eller samlevers død.

Forslaget indebærer endvidere, at et medfølgende familiemedlem til en udenlandsk arbejdstager eller ph.d.-studerende,

der har bevaret opholdstilladelsen pga. vold m.v., ikke vil kunne få sin opholdstilladelse inddraget under henvisning til, at den udenlandske arbejdstager eller ph.d.-studerende har modtaget hjælp efter lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås at indsætte følgende i et nyt § 19, stk. 1, nr. 11, 3. pkt.: »Udlændingens opholdstilladelse kan ikke inddrages, uanset om personen efter samlivsophør modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, hvis personens opholdstilladelse er undladt inddraget efter stk. 7, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 4, eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller § 19 a, stk. 5.«

Forslaget indebærer, at en udenlandsk arbejdstager eller en ph.d.-studerende ikke vil kunne få opholdstilladelsen inddraget som følge af, at et medfølgende familiemedlem, der har bevaret opholdstilladelsen pga. vold m.v., modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik.

Det gælder både, når det medfølgende familiemedlems opholdstilladelse er undladt inddraget efter udlændingelovens § 19, stk. 7, 1. pkt., eller er forlænget efter udlændingelovens § 19 a, stk. 2, 3. pkt., jf. de foreslåede ændringer ved lovforslagets § 1, nr. 26 og 31, og når det medfølgende familiemedlems opholdstilladelse er undladt inddraget eller er forlænget, selvom den pågældende har modtaget ydelser efter lov om aktiv social politik 5 år eller senere regnet fra afgørelsen om at undlade at inddrage opholdstilladelsen eller om at forlænge opholdstilladelsen efter disse bestemmelser, jf. de foreslåede bestemmelser i § 19 a, stk. 4 og 5.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 23

Det følger af udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 12, at en opholdstilladelse kan inddrages, når opholdstilladelsen er betinget af, at personer, der meddeles opholdstilladelse som følge af familiemæssig tilknytning til udlændingen, ikke mere end en gang får opholdstilladelsen inddraget efter § 19, stk. 1, nr. 18, jf. § 9 a, stk. 4, 2. pkt., og personer, der meddeles opholdstilladelse som følge af familiemæssig tilknytning til udlændingen, mere end en gang får opholdstilladelsen inddraget efter § 19, stk. 1, nr. 18.

Med ændringen af § 19, stk. 1, nr. 12, foreslås det to steder at ændre henvisningen til »nr. 18« til »nr. 19«.

Der er tale om konsekvensændringer, idet forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om at indsætte et nyt nr. 18 i udlændingelovens § 19, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 24, hvorefter § 19, stk. 1, nr. 18, bliver § 19, stk. 1, nr. 19.

Til nr. 24

Der kan efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1, 1. pkt., meddeles opholdstilladelse til et medfølgende familiemedlem til en udenlandsk arbejdstager, og efter udlændingelovens § 9 m, stk. 2, 1. pkt., kan der meddeles opholdstilladelse til et

medfølgende familiemedlem til en udlandsdansker. Det er en betingelse, at familien bor på fælles bopæl i Danmark, jf. Folketingstidende 2023-24, tillæg A, L 157, som fremsat side 9 og 10. Endvidere kan der efter udlændingelovens § 9 n, stk. 1, meddeles opholdstilladelse til et medfølgende familiemedlem til en udenlandsk studerende. Det er en betingelse, at familien bor på fælles bopæl, jf. studiebekendtgørelsens § 10, stk. 1, nr. 1.

Er betingelsen om samliv på fælles bopæl ikke opfyldt, kan opholdstilladelsen efter § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, inddrages, jf. § 19, stk. 1, nr. 1.

Med bestemmelsen i § 19, stk. 1, nr. 18, 1. pkt., foreslås det, at en opholdstilladelse skal kunne inddrages, når opholdstilladelsen er betinget af, at udlændingen og den, som udlændingen har familiemæssig tilknytning til, bor på fælles bopæl, jf. § 9 m, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 2. pkt., og § 9 n, stk. 1, 2. pkt., og de pågældende ikke bor på fælles bopæl.

Forslaget skal ses i sammenhæng med de foreslåede ændringer af § 9 m, stk. 1, 2. pkt., og § 9 m, stk. 2, 2. pkt., og den foreslåede bestemmelse i § 9 n, stk. 1, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 18-20, som indebærer, at det kommer til at fremgå af udlændingeloven, at opholdstilladelse som medfølgende familie til en udenlandsk arbejdstager, en udenlandsk studerende eller en udlandsdansker skal betinges af, at udlændingen og den, som udlændingen har familiemæssig tilknytning til, bor på fælles bopæl.

Den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 1, nr. 18, 1. pkt., indebærer, at hjemlen til at inddrage en opholdstilladelse som følge af manglende samliv på fælles bopæl, fremover vil være den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 1, nr. 18, 1. pkt., i stedet for § 19, stk. 1, nr. 1. Bestemmelsen indebærer således ingen materielle ændringer.

Med bestemmelsen i § 19, stk. 1, nr. 18, 2. pkt., foreslås det, at en opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem dog ikke skal kunne inddrages, hvis familiemedlemmet bor sammen med et andet familiemedlem, hvis opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, er undladt inddraget efter § 19, stk. 7, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 4, eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller § 19 a, stk. 5.

Forslaget indebærer, at en opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem til en udenlandsk arbejdstager, en udenlandsk studerende eller en udlandsdansker ikke vil kunne inddrages, hvis familiemedlemmet (f.eks. et medfølgende barn) bor sammen med et andet familiemedlem, hvis opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem er undladt inddraget eller er forlænget efter udlændingelovens § 19, stk. 7, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 2, 3. pkt. (om bevarelse af opholdstilladelse pga. vold m.v.), eller § 19 a, stk. 4 eller 5 (om bevarelse af opholdstilladelse, uanset at udlændingen 5 år eller senere regnet fra afgørelsen om bevarelse af opholdstilladelsen efter udlændingelovens § 19, stk. 7, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 2, 3. pkt., har modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik bortset fra hjælp i form af

enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse).

Hermed sikres det, at eksempelvis et medfølgende barn, der ikke selv har været udsat for vold, og som derfor ikke selvstændigt kan bevare opholdstilladelsen efter § 19, stk. 7, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 2, 3. pkt., ikke som følge af kravet om samliv på fælles bopæl med den, som barnet har familiemæssig tilknytning til, dvs. den udenlandske arbejdstager, udenlandske studerende eller udlandsdansker, er nødt til at blive boende hos denne for at bevare opholdsretten i tilfælde, hvor den pågældende har udøvet vold m.v. mod et andet familiemedlem (f.eks. en medfølgende ægtefælle, der er mor til barnet), men kan bo sammen med det andet familiemedlem.

Endelig sikres det, at eksempelvis et medfølgende barn kan bevare opholdstilladelsen, hvis det andet familiemedlem, som barnet bor hos, har bevaret opholdstilladelsen pga. vold m.v., og også har bevaret opholdstilladelsen, selvom vedkommende 5 år efter afgørelsen herom har modtaget ydelser efter lov om aktiv socialpolitik.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 25

Det følger af udlændingelovens § 9 m, stk. 3, at opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1, som medfølgende familiemedlem til en udenlandsk arbejdstager, medmindre EU-reglerne kan tilsige andet, skal betinges af, at udlændingen ikke uden arbejdstilladelse samtidig arbejder for samme virksomhed som den udenlandske arbejdstager eller for en virksomhed, der har tæt sammenhæng til denne virksomhed.

Opholdstilladelsen som medfølgende familiemedlem kan inddrages, hvis den pågældende i sådanne tilfælde arbejder uden arbejdstilladelse. Det følger af udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 18, 1. pkt., der bliver nr. 19, 1. pkt.

Med § 19, stk. 1, nr. 18, 2. pkt., der bliver nr. 19, 2. pkt., foreslås det, at nr. 18, 1. pkt., der bliver nr. 19, 1. pkt., ikke skal finde anvendelse, hvis opholdstilladelsen er undladt inddraget efter § 19, stk. 7, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 4, eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller § 19, stk. 5.

Forslaget skal ses i sammenhæng med de foreslåede ændringer af § 19, stk. 7, og § 19 a, stk. 2, 3. pkt., hvorefter bl.a. medfølgende familiemedlemmer til udenlandske arbejdstagere omfattes af bestemmelserne om bevarelse af opholdstilladelse pga. vold m.v.

Forslaget indebærer, at en udenlandsk arbejdstagers medfølgende familiemedlem, der har bevaret opholdstilladelsen pga. vold m.v., og som herefter uden arbejdstilladelse samtidig arbejder for den samme virksomhed som den udenlandske arbejdstager eller for en virksomhed, der har tæt sammenhæng til denne virksomhed, ikke vil kunne få opholdstilladelsen inddraget under henvisning hertil.

Dette udelukker ikke, at det medfølgende familiemedlem og familiemedlemmets arbejdsgiver kan ifalde straf efter udlændingelovens § 59, hvis familiemedlemmet forud for bevarelsen af opholdstilladelsen pga. vold m.v. har arbejdet uden fornøden arbejdstilladelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 26

Det følger af udlændingelovens § 19, stk. 7, 1. pkt., at der ved afgørelsen om inddragelse af en opholdstilladelse meddelt efter § 9, stk. 1, nr. 1, § 9 c, stk. 1, eller § 9 q, stk. 2, skal tages særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede som følge af samlivsophør, der skyldes, at udlændingen eller udlændingens barn har været udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast m.v. her i landet.

Bestemmelsen omfatter udlændinge, der er er familiesammenført med en ægtefælle eller fast samlever efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, eller § 9 c, stk. 1, og udlændinge, der er familiesammenført med en ægtefælle eller fast samlever efter udlændingelovens § 9 q, stk. 2, dvs. familiesammenføring med pensionerede udlændinge, som har haft ansættelse ved en herværende international organisation, EU-institution el.lign. Opholdstilladelse efter disse bestemmelser er betinget af, at de pågældende samlever på fælles bopæl.

Udlændinge med opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1 (medfølgende familie til udenlandske arbejdstagere), § 9 m, stk. 2 (medfølgende familie til udlandsdanskere) og § 9 n, stk. 1 (medfølgende familie til udenlandske studerende m.fl.) er således ikke i dag omfattet af bestemmelsen i § 19, stk. 7.

Det foreslås i § 19, stk. 7, 1. pkt., at ændre »eller § 9 q, stk. 2,« til »§ 9 m, stk. 1 eller 2, § 9 n, stk. 1, eller § 9 q, stk. 2,« og at ændre »anden overlast m.v.« til »anden overlast m.v., herunder negativ social kontrol,«.

Forslaget om at indsætte en henvisning til § 9 m, stk. 1 og 2, samt § 9 n, stk. 1, i § 19, stk. 7, 1. pkt., indebærer, at der ved afgørelsen af, om en opholdstilladelse som medfølgende familie til en udenlandsk arbejdstager, studerende eller udlandsdanser skal inddrages, vil skulle tage særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede, fordi samlivet er ophævet som følge af, at udlændingen selv eller udlændingens barn har været udsat for fysisk eller psykisk vold, herunder negativ social kontrol, og at dette vil skulle gælde uanset varigheden af udlændingens ophold her i landet.

Det er udlændingen med opholdstilladelse som medfølgende familie efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, der vil skulle godtgøre, at der har været tale om voldsudøvelse m.v. Hvis ægtefællen eksempelvis er dømt for fysisk eller psykisk vold, herunder psykisk vold i form af negativ social kontrol, jf. herved straffelovens §§ 243-245, eller andre overgreb mod udlændingen eller udlændingens

barn, vil det umiddelbart kunne lægges til grund, at betingelsen om voldsudøvelse m.v. er opfyldt. Det er imidlertid ikke et krav, at der foreligger en domfældelse, eller at volden m.v. er meldt til politiet. Volden vil eksempelvis også kunne godtgøres ved skadestuerapporter eller lægeerklæringer, erklæringer fra krisecentre og samtaler med socialrådgivere m.v.

Udover dokumentation, der stammer fra den pågældendes kontakt med politi, kommune eller andre offentlige myndigheder, krisecentre eller lign., vil kopi af SMS-beskeder eller beskeder på sociale medier m.v., der underbygger forklaringen om vold m.v., kunne indgå i vurderingen af, om volden kan anses for godtgjort. Der vil være tale om en konkret og individuel vurdering.

Det svarer til, hvad der i dag gælder for udlændinge, der er ægtefællesammenført efter de almindelige regler herom. Der henvises til pkt. 2.1.1.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det skal, som det også gælder for de udlændinge, der i dag er omfattet af udlændingelovens § 19, stk. 7, være volden m.v., der er årsag til samlivsophævelsen. Ved vurderingen heraf vil der fremover skulle gælde en formodning for, at det er overgreb, misbrug eller anden overlast m.v., herunder negativ social kontrol, der er årsag til samlivsophævelsen, når først volden m.v. er godtgjort. Dette vil også gælde, selvom der er gået længere tid mellem volden m.v. og samlivsophævelsen. Kun hvis konkrete holdepunkter i sagen peger i retning af, at samlivsophævelsen skyldes noget andet end vold m.v., vil udlændingemyndighederne skulle foretage en nærmere vurdering af kravet om årsagssammenhæng. Det kan f.eks. være, hvis udlændingen oplyser at have forelsket sig i en anden, som vedkommende ønsker at bosætte sig med. Dette vil gælde, uanset om udlændingen har opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 1, § 9 c, stk. 1, § 9 m, stk. 1 eller 2, § 9 n eller § 9 q, stk. 2.

Ved vurderingen af, om en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, kan bevare opholdstilladelse med henvisning til udlændingelovens § 19, stk. 7, 1. pkt., vil der, som det gælder for de grupper, der i dag er omfattet af § 19, stk. 7, også skulle lægges vægt på, om udlændingen har udvist vilje og evne til at lade sig integrere i det danske samfund. Det vil gælde, uanset hvor længe den pågældende har opholdt sig her i landet. Det vil skulle indgå i vurderingen bl.a., hvis udlændingens integration har været vanskeliggjort af ægtefællens eller samleverens forbud herimod, indespærring i hjemmet eller lignende.

Der vil være en formodning for, at den pågældende har udvist vilje og evne til integration, hvis den pågældende har opholdt sig i mindst 2 år i Danmark frem til samlivsophævelsen, og den pågældende er eller har været i job, er eller har været jobsøgende eller har modtaget danskundervisning.

Opholdstilladelsen vil dog også kunne bevares efter udlæn-

dingelovens § 19, stk. 7, 1. pkt., selvom den pågældende har opholdt sig i mindre end 2 år i Danmark frem til samlivsophøret, men den pågældende vil i så fald i højere grad skulle have vist vilje og evne til integration i det danske samfund, f.eks. ved at den pågældende har arbejdet eller er begyndt på en uddannelse her i landet, eller ved at den pågældende har været aktivt jobsøgende, deltaget i danskuddannelse eller taget aktivt del i foreningsliv eller lokalsamfundet m.v.

Det vil endvidere indgå i vurderingen, hvis den pågældendes integration har været vanskeliggjort af ægtefællen eller samleveren, f.eks. hvis ægtefællen/samleveren som led i volden m.v. har begrænset den pågældendes bevægelsesfrihed, nægtet den pågældende at søge arbejde, isoleret den pågældende fra adgangen til uddannelse eller taget kontrol over den pågældendes dagligdag ved at beslutte, hvilke sociale sammenhænge den pågældende må indgå i.

Det svarer til, hvad der gælder i dag. Der henvises til pkt. 2.1.1.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Inddrages en opholdstilladelse, er der klageadgang til Udlændingenævnet, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 1. Der skal ikke betales gebyr herfor. En klage skal indgives senest 8 uger efter modtagelsen af afgørelsen, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 3, da klagen ellers kan afvises.

En udlænding, der bevarer sin opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, med henvisning til § 19, stk. 7, 1. pkt., vil fortsat være fritaget for krav om arbejdstilladelse, jf. § 14, stk. 1, nr. 7.

Forslaget om at nævne negativ social kontrol som eksempel på anvendelsesområdet for § 19, stk. 7, 1. pkt., er alene en præcisering af lovtæksten, hvorfor forslaget ikke har betydning for bestemmelsens anvendelsesområde.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 27

Det følger af udlændingelovens § 19, stk. 7, at der ved afgørelse om inddragelse af en opholdstilladelse meddelt efter § 9, stk. 1, nr. 1, § 9 c, stk. 1, eller § 9 q, stk. 2, skal tages særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede som følge af samlivsophør, der skyldes, at udlændingen eller udlændingens barn har været udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast m.v. her i landet. Det gælder uanset varigheden af udlændingens ophold her i landet.

Af § 19 a, stk. 2, 3. pkt., følger det, at bl.a. § 19, stk. 7, finder anvendelse ved afgørelse om forlængelse af en opholdstilladelse meddelt med mulighed for varigt ophold og forlængelse af en opholdstilladelse meddelt efter § 9, stk. 1, nr. 1, eller § 9 c, stk. 1, som følge af familiemæssig tilknytning til en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2.

Der stilles ikke krav om selvforsørgelse over for udlændin-

ge, der i dag bevarer opholdstilladelsen under henvisning til udlændingelovens § 19, stk. 7.

Med § 19, stk. 7, 3. pkt., foreslås det, at en tidsbegrænset opholdstilladelse, der er undladt inddraget efter § 19, stk. 7, 1. pkt., eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., skal inddrages, hvis udlændingen 5 år eller senere regnet fra tidspunktet for denne afgørelse modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, jf. dog den foreslåede bestemmelse i § 19 a, stk. 4.

Forslaget indebærer, at en opholdstilladelse, der er undladt inddraget efter § 19, stk. 7, 1. pkt., eller som er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., pga. vold m.v., vil skulle inddrages, hvis udlændingen 5 år eller senere regnet fra afgørelsen om bevarelse af opholdstilladelsen modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik (f.eks. kontanthjælp) bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, jf. dog den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 19 a, stk. 4, der fastlægger, hvilken vurdering der skal foretages ved afgørelsen af, om en opholdstilladelse på trods af modtagelse af hjælp efter lov om aktiv socialpolitik kan undlades inddraget, jf. lovforslagets § 1, nr. 32.

Hjælp i form af ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse kan f.eks. være økonomisk hjælp fra kommunen i forbindelse med behov for sygebehandling eller ved flytning.

Modtagelsen af ydelser efter anden lovgivning, f.eks. SU, boligsikring eller børne- og ungeydelse, vil ikke have betydning for opholdsretten.

Med § 19, stk. 7, 4. pkt., foreslås det, at den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 7, 3. pkt., skal finde tilsvarende anvendelse for en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, efter ophør af opholdsret efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 29, stk. 1, jf. § 17, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 3.

Med § 19, stk. 7, 5. pkt., foreslås det, at fristen i den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 7, 3. pkt., skal beregnes fra afgørelsen om meddelelse af opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1.

De foreslåede bestemmelser indebærer, at en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, der er meddelt efter ophør af opholdsret, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 29, stk. 1, som følge af samlivsophævelse der skyldes, at udlændingen har været udsat for vold m.v., uden at udlændingen opfyldte selvforsørgelseskravet, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 17, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 3, eller der skyldes, at udlændingen efter at have bevaret opholdsretten efter EU-opholdsbekendtgørelsen § 17, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 3, ikke længere opfylder selvforsørgelseskravet, vil skulle inddrages, hvis udlændingen 5 år eller senere regnet fra afgørelsen om meddelelse af opholdstilladelse efter § 9 c,

stk. 1, modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik (f.eks. kontanthjælp) bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, jf. dog den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 19 a, stk. 4, der fastlægger, hvilken vurdering der skal foretages ved afgørelsen af, om en opholdstilladelse på trods af modtagelse af hjælp efter lov om aktiv socialpolitik kan undlades inddraget, jf. lovforslagets § 1, nr. 32. Der henvises til pkt. 2.1.1.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Kravet om selvforsørgelse i den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 7, 3. pkt., vil gælde, indtil udlændingen med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, måtte opnå tidsbegrænset opholdstilladelse.

Inddrages en opholdstilladelse, er der klageadgang til Udlændingenævnet, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 1. Der skal ikke betales gebyr herfor. En klage skal indgives senest 8 uger efter modtagelsen af afgørelsen, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 3, da klagen ellers kan afvises.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 28

Det følger af udlændingelovens § 19, stk. 8, at der ved afgørelsen om inddragelse af en opholdstilladelse meddelt efter § 9, stk. 1, nr. 1, § 9 c, stk. 1 eller § 9 q, stk. 2, skal tages særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede som følge af samlivsophør, der skyldes, at den i Danmark fastboende person er afgået ved døden. Det gælder uanset varigheden af udlændingens ophold her i landet.

Udlændinge med opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1 (medfølgende familie til udenlandske arbejdstagere), § 9 m, stk. 2 (medfølgende familie til udlændingsansøgere) og § 9 n, stk. 1 (medfølgende familie til udenlandske studerende) er ikke i dag omfattet af bestemmelsen i § 19, stk. 8.

Med den foreslåede ændring af § 19, stk. 8, 1. pkt., foreslås det at ændre »§ 9 c, stk. 1 eller § 9 q, stk. 2,« til »§ 9 c, stk. 1, § 9 m, stk. 1 eller 2, § 9 n, stk. 1, eller § 9 q, stk. 2,«.

Forslaget om at indsætte en henvisning til § 9 m, stk. 1 og 2, samt § 9 n, stk. 1, i § 19, stk. 8, 1. pkt., indebærer, at der ved afgørelsen af, om en opholdstilladelse som medfølgende familie til en udenlandsk arbejdstager eller studerende eller udlændingsansøger skal inddrages, vil skulle tage særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede, fordi den herboende ægtefælle eller samlever, som udlændingen har opholdstilladelse på baggrund af, afgår ved døden, og at dette vil skulle gælde uanset varigheden af udlændingens ophold her i landet.

Ved Styrelsen for International Rekruttering og Integrations vurdering af, om en udlænding med opholdstilladelse som medfølgende familie efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, skal bevare opholdstilladelsen

med henvisning til bestemmelsen i § 19, stk. 8, 1. pkt., vil der, som det gælder for de grupper, der i dag er omfattet af bestemmelsen, skulle lægges vægt på, om udlændingen har udvist vilje og evne til at lade sig integrere i det danske samfund.

Der vil være en formodning for, at den pågældende har udvist vilje og evne til integration, hvis den pågældende har opholdt sig i mindst 2 år i Danmark på det tidspunkt, hvor ægtefællen/samleveren afgår ved døden, og den pågældende er eller har været i job, er eller har været jobsøgende eller har modtaget danskundervisning.

Opholdstilladelsen vil også kunne bevares med henvisning til udlændingelovens § 19, stk. 8, 1. pkt., uanset at den pågældende har opholdt sig i mindre end 2 år i Danmark på det tidspunkt, hvor ægtefællen/samleveren afgår ved døden, men den pågældende vil i højere grad skulle have vist vilje og evne til integration i det danske samfund, f.eks. ved at den pågældende har arbejdet eller er begyndt på en uddannelse her i landet, eller ved at den pågældende har været aktivt jobsøgende, deltaget i danskuddannelse eller taget aktivt del i foreningsliv eller lokalsamfundet m.v.

Det svarer til, hvad der gælder for de udlændinge, der i dag er omfattet af udlændingelovens § 19, stk. 8. Der henvises til pkt. 2.1.1.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Inddrages en opholdstilladelse, er der klageadgang til Udlændingenævnet, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 1. Der skal ikke betales gebyr herfor. En klage skal indgives senest 8 uger efter modtagelsen af afgørelsen, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 3, da klagen ellers kan afvises.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 29

Det følger af udlændingelovens § 19, stk. 8, at der ved afgørelse om inddragelse af en opholdstilladelse meddelt efter § 9, stk. 1, nr. 1, § 9 c, stk. 1 eller § 9 q, stk. 2, skal tages særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede som følge af samlivsophør, der skyldes, at den i Danmark fastboende person er afgået ved døden. Det gælder uanset varigheden af udlændingens ophold her i landet.

Af § 19 a, stk. 2, 3. pkt., følger det, at bl.a. § 19, stk. 8, finder anvendelse ved afgørelse om forlængelse af en opholdstilladelse meddelt med mulighed for varigt ophold og forlængelse af en opholdstilladelse meddelt efter § 9, stk. 1, nr. 1, eller § 9 c, stk. 1, som følge af familiemæssig tilknytning til en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2.

Der stilles ikke krav om selvforsørgelse for udlændinge, der i dag bevarer opholdstilladelsen under henvisning til udlændingelovens § 19, stk. 8.

Med forslaget til § 19, stk. 8, 3. pkt., foreslås det, at en tids-

begrænset opholdstilladelse, der er undladt inddraget efter § 19, stk. 8, 1. pkt., eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., vil skulle inddrages, hvis udlændingen 5 år eller senere regnet fra tidspunktet for denne afgørelse modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, jf. dog den foreslåede bestemmelse i § 19 a, stk. 4.

Forslaget indebærer, at en opholdstilladelse, der er undladt inddraget efter § 19, stk. 8, 1. pkt., eller som er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., fordi manglende samliv på fælles bopæl skyldes, at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden, vil skulle inddrages, hvis udlændingen 5 år eller senere regnet fra afgørelsen om bevarelse af opholdstilladelsen modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik (f.eks. kontanthjælp) bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, jf. dog den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 19 a, stk. 4, der fastlægger, hvilken vurdering der skal foretages ved afgørelsen af, om en opholdstilladelse på trods af modtagelse af hjælp efter lov om aktiv socialpolitik kan undlades inddraget, jf. lovforslagets § 1, nr. 32.

Hjælp i form af ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse kan f.eks. være økonomisk hjælp fra kommunen i forbindelse med behov for sygebehandling eller ved flytning.

Modtagelsen af ydelser efter anden lovgivning, f.eks. SU, boligsikring eller børne- og ungeydelse, vil ikke have betydning for opholdsretten.

Med forslaget til § 19, stk. 8, 4. pkt., foreslås det, at den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 8, 3. pkt., skal finde tilsvarende anvendelse for en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, efter ophør af opholdsret efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 29, stk. 1, jf. § 16, stk. 2.

Med forslaget til § 19, stk. 8, 5. pkt., foreslås det, at fristen i den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 8, 3. pkt., skal beregnes fra afgørelsen om meddelelse af opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1.

De foreslåede bestemmelser indebærer, at en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, der er meddelt efter ophør af opholdsret som følge af, at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden, uden at udlændingen har opfyldt selvforsørgelseskravet, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 16, stk. 2, vil skulle inddrages, hvis udlændingen 5 år eller senere regnet fra afgørelsen om meddelelse af opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik (f.eks. kontanthjælp) bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, jf. dog den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 19 a, stk. 4, der fastlægger, hvilken vurdering der skal foreta-

ges ved afgørelsen af, om en opholdstilladelse på trods af modtagelse af hjælp efter lov om aktiv socialpolitik kan undlades inddraget, jf. lovforslagets § 1, nr. 32.

Kravet om selvforsørgelse i den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 8, 3. pkt., vil gælde, indtil udlændingen med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, måtte opnå tidsbegrænset opholdstilladelse.

Inddrages en opholdstilladelse, er der klageadgang til Udlændingenævnet, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 1. Der skal ikke betales gebyr herfor. En klage skal indgives senest 8 uger efter modtagelsen af afgørelsen, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 3, da klagen ellers kan afvises.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 30

En udlænding, der bevarer opholdstilladelsen under henvisning til udlændingelovens § 19, stk. 7, og som genoptager samlivet med sin ægtefælle eller faste samlever, skal ikke i dag (på ny) opfylde de betingelser, der blev stillet ved meddelelse af udlændingens opholdstilladelse.

Med § 19, stk. 9, foreslås det, at de betingelser, der blev stillet ved meddelelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, § 9 c, stk. 1, § 9 m, stk. 1 eller 2, § 9 n, stk. 1, eller § 9 q, stk. 2, som er undladt inddraget efter § 19, stk. 7, eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller § 19 c, stk. 1, 1. pkt., vil skulle gælde, hvis samlivet på fælles bopæl genoptages, medmindre ganske særlige grunde taler derimod.

Forslaget indebærer, at en udlænding, der har bevaret opholdstilladelsen pga. vold m.v., og som efterfølgende genoptager samlivet med sin ægtefælle eller samlever, alene vil kunne få opholdstilladelsen forlænget, hvis vedkommende på ny opfylder de betingelser, der blev stillet, da udlændingen blev meddelt opholdstilladelse.

Forslaget indebærer endvidere, at dette dog ikke vil gælde, hvis særlige grunde taler derimod. Det kan f.eks. være, hvis der siden meddelelsen af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1 (familiesammenføring), er opstået sådanne omstændigheder, som ville betyde, at kravet ville blive fraveget, hvis opholdstilladelsen skulle meddeles på ny. Det kan eksempelvis være, hvis den herboende ægtefælle er blevet alvorligt syg og ikke kan henvises til at udøve familielivet med udlændingen i et andet land, og opholdstilladelsen efter § 9, stk. 1, nr. 1, oprindeligt var betinget af, at parret ikke modtog hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, jf. udlændingelovens § 9, stk. 5, eller boligkravet, jf. § 9, stk. 6.

Udlændingen vil blive vejledt herom i forbindelse med afgørelsen om bevarelse af opholdstilladelsen pga. vold m.v.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 31

Det følger af udlændingelovens § 19 a, stk. 2, 3. pkt., at § 19, stk. 7 og 8, finder anvendelse ved afgørelsen af, om en opholdstilladelse meddelt efter § 9, stk. 1, nr. 1 (ægtefællesammenføring), eller § 9 c, stk. 1, som følge af familiemæssig tilknytning til en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2 (flygtninge), skal forlænges.

Det foreslås at ændre § 19 a, stk. 2, 3. pkt., således at der efter »eller 2,« indsættes »§ 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1,«.

Forslaget indebærer, at Styrelsen for International Rekruttering og Integration ved vurderingen af, om en opholdstilladelse som medfølgende familie til en udenlandsk arbejdstager eller studerende eller til en udlandsdanske skal afslås forlænget under henvisning til, at de pågældende ikke bor på fælles bopæl, vil skulle tage særligt hensyn til, om samlivet er ophævet som følge af, at udlændingen selv eller udlændingens barn er blevet udsat for fysisk eller psykisk vold, herunder negativ social kontrol, eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever, som udlændingen har opholdstilladelse på baggrund af, er afgået ved døden.

Det svarer til, hvad der vil gælde ved Styrelsen for International Rekruttering og Integrations vurdering af, om en opholdstilladelse meddelt til de nævnte persongrupper skal inddrages eller ej i forbindelse med samlivsophævelse som følge af vold m.v., eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever, som udlændingen har opholdstilladelse på baggrund af, er afgået ved døden. Der henvises herved til bemærkningerne til § 1, nr. 26 og 28, og pkt. 2.1.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Der kan klages til Udlændingenævnet over et afslag på forlængelse af opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 1. En klage over nægtelse af forlængelse er gebyrpålagt, jf. udlændingelovens § 9 h, stk. 5, 2. pkt., og skal være indgivet senest 8 uger efter modtagelse af afgørelsen, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 3, da klagen ellers kan afvises.

Til nr. 32

Efter udlændingeloven § 19 a, stk. 1, skal opholdstilladelser meddelt efter § 7 eller § 8, stk. 1 og 2, dvs. til flygtninge, eller til familiesammenførte til flygtninge inddrages eller nægtes forlænget, hvis betingelserne i § 19, stk. 1-5, er opfyldt, medmindre dette vil stride imod Danmarks internationale forpligtelser. Det kan bl.a. være, når grundlaget for tilladelsen ikke længere er til stede, jf. § 19, stk. 1, nr. 1. § 19, stk. 7 (om bevarelse af opholdstilladelse pga. vold m.v.) og § 19, stk. 8 (om bevarelse af opholdstilladelse i forbindelse med den herboende ægtefælle eller samlevers død) finder dog anvendelse ved afgørelsen af, om en opholdstilladelse til en familiesammenført til en flygtning skal inddrages eller

nægtes forlænget, jf. § 19 a, stk. 1, 2. pkt., og § 19 a, stk. 2, 3. pkt.

Det følger af udlændingelovens § 19 a, stk. 2, 1. og 2. pkt., at § 26, stk. 1, finder anvendelse ved afgørelse om inddragelse af øvrige opholdstilladelser, jf. dog § 19 b, og ved afgørelser om forlængelse af opholdstilladelser meddelt med mulighed for varigt ophold. I disse tilfælde skal der således tages hensyn til udlændingens og dennes eventuelle families tilknytning til Danmark m.v.

Det fremgår endvidere af § 19 a, stk. 2, 3. pkt., at § 19, stk. 7 og 8, ligeledes finder anvendelse ved afgørelsen af, om en opholdstilladelse meddelt med mulighed for varigt ophold skal forlænges.

Det følger af udlændingelovens § 19 b, stk. 1, at en opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem til bl.a. en udlænding med opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 11 eller 12, eller stk. 24 (arbejdsmarkedstilknytningsordningen, opholdstilladelse på baggrund af jobskifte og jobsøgningsophold for udlændinge med ophold efter arbejdsmarkedstilknytningsordningen) skal inddrages, medmindre dette vil stride imod Danmarks internationale forpligtelser. Dette gælder dog, jf. udlændingelovens § 19 b, stk. 2, ikke, hvis det medfølgende familiemedlems opholdstilladelse blev meddelt til en udlænding med opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 11 eller 12, eller stk. 24, der er meddelt efter, at denne udlænding har haft opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1. I sådanne sager skal der tages hensyn til udlændingens og dennes eventuelle families tilknytning til Danmark m.v., jf. § 26, stk. 1.

Med § 19 a, stk. 4, 1. pkt., foreslås det, at § 26, stk. 1, skal finde anvendelse ved afgørelse om inddragelse af en opholdstilladelse efter de foreslåede bestemmelser i § 19, stk. 7, 3. eller 4. pkt., eller § 19, stk. 8, 3. eller 4. pkt., medmindre udlændingen har opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, eller § 9 c, som følge af familiemæssig tilknytning til en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, eller udlændingen har opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1, som følge af familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 11 eller 12, eller stk. 24, der er meddelt efter, at den pågældende har haft opholdstilladelse efter andre bestemmelser end § 9 m, stk. 1.

Med § 19 a, stk. 4, 2. pkt., foreslås det, at opholdstilladelsen i sådanne tilfælde skal inddrages, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Forslagene skal ses i sammenhæng med de foreslåede bestemmelser i § 19, stk. 7, 3. og 4. pkt., og § 19, stk. 8, 3. og 4. pkt., hvorefter udgangspunktet er, at en opholdstilladelse 5 år efter, at den er bevaret eller meddelt (hvis udlændingen er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, efter ophør af opholdsret efter EU-reglerne) pga. overgreb, misbrug eller anden overlast m.v., herunder negativ social kontrol, eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever

er afgået ved døden, vil skulle nægtes forlænget eller inddrages, hvis udlændingen modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik (f.eks. kontanthjælp) bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse.

De foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 19 a, stk. 4, 1. og 2. pkt., regulerer, hvornår en opholdstilladelse på trods af modtagelse af hjælp efter lov om aktiv socialpolitik alligevel skal undlades inddraget.

Den foreslåede bestemmelse i § 19 a, stk. 4, 1. pkt., indebærer således, at § 26 om hensyntagen til udlændingens tilknytning til det danske samfund m.v. i forbindelse med en afgørelse om inddragelse som udgangspunkt vil skulle finde anvendelse, hvis udlændingen 5 år eller senere efter en afgørelse om, at opholdstilladelsen er bevaret eller meddelt (hvis udlændingen er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, efter ophør af opholdsret efter EU-reglerne) som følge af vold m.v., eller i forbindelse med, at den pågældendes ægtefælle eller samlever er afgået ved døden, modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik (bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse). Dette vil dog ikke gælde, hvis udlændingen har opholdstilladelse efter § 9, stk. 1 (ægtefællesammenføring), eller § 9 c, som følge af familiemæssig tilknytning til en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2 (flygtninge), eller hvis udlændingen har opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1, som følge af familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 11 eller 12, eller stk. 24, der er meddelt efter, at den pågældende har haft opholdstilladelse efter andre bestemmelser end § 9 m, stk. 1. I sådanne tilfælde vil opholdstilladelsen skulle inddrages, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Dette svarer til den vurdering, der ville skulle foretages i forbindelse med vurderingen af, om den pågældende type opholdstilladelse skulle inddrages, hvis opholdstilladelsen ikke var blevet bevaret som følge af vold m.v., eller i forbindelse med, at den pågældendes ægtefælle eller samlever afgik ved døden.

Inddrages en opholdstilladelse, er der klageadgang til Udlændingenævnet, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 1. Der skal ikke betales gebyr herfor. En klage skal indgives senest 8 uger efter modtagelsen af afgørelsen, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 3, da klagen ellers kan afvises.

Med § 19 a, stk. 5, 1. pkt., foreslås det, at en opholdstilladelse vil skulle nægtes forlænget efter den foreslåede bestemmelse i § 19 c, stk. 1, 1. pkt., medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. dog de foreslåede bestemmelser i § 19 a, stk. 5, 2. og 3. pkt.

Med § 19 a, stk. 5, 2. pkt., foreslås det, at § 26, stk. 1, endvidere skal finde anvendelse, hvis udlændingen har opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, eller § 9 c, stk. 1, som følge

af familiemæssig tilknytning til andre end en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, eller er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, efter ophør af opholdsret efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 29, stk. 1, jf. § 16, stk. 2, eller § 17, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 3, eller efter § 9 q, stk. 2.

De foreslåede bestemmelser i § 19 a, stk. 5, 1. og 2. pkt., skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 19 c, stk. 1, hvorefter udgangspunktet er, at en tidsbegrænset opholdstilladelse, der er undladt inddraget efter § 19, stk. 7, 1. pkt., eller § 19, stk. 8, 1. pkt., eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., vil skulle nægtes forlænget, hvis udlændingen efter 5 år fra afgørelsen om bevarelse af opholdstilladelsen som følge af vold m.v., eller i forbindelse med, at den pågældendes ægtefælle eller samlever afgik ved døden, modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse.

De foreslåede bestemmelser i § 19 a, stk. 5, 1. og 2. pkt., indebærer, at der i forbindelse med afgørelsen af, om opholdstilladelsen i sådanne tilfælde skal nægtes forlænget, skal tages hensyn til Danmarks internationale forpligtelser, og – hvis udlændingen har opholdstilladelse efter § 9, stk. 1 (ægtefællesammenføring), eller § 9 c, stk. 1, som følge af familiemæssig tilknytning til andre end en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2 (flygtninge), efter § 9 c, stk. 1, efter ophør af opholdsret efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 29, stk. 1, jf. § 16, stk. 2, eller § 17, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 3, eller efter § 9 q, stk. 2 (familiesammenføring med pensionerede udlændinge, som har haft ansættelse ved en herværende international organisation, EU-institution el.lign.) – at § 26 ligeledes vil skulle finde anvendelse.

De foreslåede bestemmelser i § 19 a, stk. 5, 1. og 2. pkt., indebærer således, at en udlænding, der modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik (bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse) 5 år efter, at udlændingen bevarede sin opholdstilladelse pga. vold m.v., eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever afgik ved døden, vil få vurderet spørgsmålet om bevarelse af opholdstilladelsen, trods modtagelse af ydelser efter lov om aktiv socialpolitik, efter de regler, som ville have fundet anvendelse for udlændingen, hvis ikke opholdstilladelsen var bevaret pga. vold m.v., eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever afgik ved døden.

Med § 19 a, stk. 5, 3. pkt., foreslås det, at har udlændingen opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 2, vil opholdstilladelsen skulle nægtes forlænget efter den foreslåede bestemmelse i § 19 c, stk. 1, 1. pkt., uden at der herved tages stilling til Danmarks internationale forpligtelser, jf. den foreslåede bestemmelse i § 46, stk. 8.

Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 46, stk. 8, hvorefter Udlændingestyrelsen

vil skulle træffe afgørelser om opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, hvis Styrelsen for International Rekruttering og Integration har truffet afgørelse om nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse efter § 19 a, stk. 5, og samtidig har vurderet, at omstændigheder i sagen kan begrunde, at det kan være i strid med Danmarks internationale forpligtelser at nægte ret til fortsat ophold i Danmark.

Forslaget indebærer, at Styrelsen for International Rekruttering og Integration vil skulle behandle sager om nægtelse af forlængelse af en opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, som er bevaret pga. vold m.v. eller i forbindelse med at den herboende ægtefælle eller samlever afgår ved døden, efter samme praksis som andre sager om nægtelse af forlængelse. I sager, hvor Styrelsen for International Rekruttering og Integration i dag afslår at forlænge en opholdstilladelse, og hvor styrelsen efter en umiddelbar vurdering finder, at udlændingen eventuelt kan have ret til fortsat ophold som følge af internationale forpligtelser, sender Styrelsen for International Rekruttering og Integration således i dag sagen til Udlændingestyrelsen som en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1 (om ganske særlige grunde), med henblik på, at Udlændingestyrelsen kan tage stilling til, om Danmarks internationale forpligtelser kan begrunde opholdstilladelse. Det kan f.eks. være, hvis udlændingen har et mindreårigt barn, der kan have opnået selvstændig tilknytning til Danmark.

Der kan klages til Udlændingenævnet over et afslag på forlængelse af opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 1. En klage over nægtelse af forlængelse er gebyrpålagt, jf. udlændingelovens § 9 h, stk. 5, 2. pkt., og skal være indgivet senest 8 uger efter modtagelse af afgørelsen, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 3, da klagen ellers kan afvises.

Til nr. 33

Det følger af udlændingelovens § 19 b, stk. 1, 2. pkt., at en opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem til en udlænding med opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 11 eller 12, eller stk. 24 (arbejdsmarkedstilknytningsordningen samt opholdstilladelse på baggrund af jobskifte og jobsøgningsophold for udlændinge med ophold efter arbejdsmarkedstilknytningsordningen) skal inddrages, medmindre dette vil stride imod Danmarks internationale forpligtelser. Dette gælder dog, jf. udlændingelovens § 19 b, stk. 2, 2. pkt., ikke, hvis det medfølgende familiemedlems opholdstilladelse blev meddelt til en udlænding med opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 11 eller 12, eller stk. 24, der er meddelt efter, at denne udlænding har haft opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1. I sådanne sager skal der tages hensyn til udlændingens og dennes eventuelle families tilknytning til Danmark m.v., jf. § 26, stk. 1.

Med ændringen af § 19 b, stk. 1, 2. pkt., foreslås det efter »jf. dog stk. 2, 2. pkt.« at indsætte », og § 19 stk. 7 og 8«.

Forslaget skal ses i sammenhæng med de foreslåede ændringer af § 19, stk. 7, 1. pkt., og § 19, stk. 8, 1. pkt.,

hvorefter der også i forhold til spørgsmålet om bevarelse af en opholdstilladelse som medfølgende familie til en udenlandsk arbejdstager vil skulle tages særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede, fordi samlivet er ophævet som følge af, at udlændingen selv eller udlændingens barn er blevet udsat for fysisk eller psykisk vold, herunder negativ social kontrol, eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever, som udlændingen har opholdstilladelse på baggrund af, afgår ved døden.

Den foreslåede ændring af § 19 b, stk. 1, 2. pkt., indebærer således, at der ved vurderingen af, om en opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1, som medfølgende familiemedlem til en udenlandsk arbejdstager med opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 11 eller 12, eller stk. 24 (arbejdsmarkedstilknytningsordningen samt opholdstilladelse på baggrund af jobskifte og jobsøgningsophold for udlændinge med ophold efter arbejdsmarkedstilknytningsordningen) skal inddrages, vil skulle tages særligt hensyn til, om samlivet er ophævet som følge af vold m.v., eller som følge af, at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden.

Inddrages en opholdstilladelse, er der klageadgang til Udlændingenævnet, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 1. Der skal ikke betales gebyr herfor. En klage skal indgives senest 8 uger efter modtagelsen af afgørelsen, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 3, da klagen ellers kan afvises.

Til nr. 34

En udlænding, der efter de nugældende regler i udlændingelovens § 19, stk. 7 og 8, bevarer sin opholdstilladelse pga. overgreb, misbrug eller anden overlast m.v., herunder negativ social kontrol, eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden, får ikke knyttet andre betingelser til sit fortsatte ophold end krav om gyldigt pas eller anden rejseselegitimation.

Med § 19 c, stk. 1, 1. pkt., foreslås det, at en tidsbegrænset opholdstilladelse, der er undladt inddraget efter § 19, stk. 7, 1. pkt., eller § 19, stk. 8, 1. pkt., eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., skal kunne forlænges, medmindre udlændingen 5 år eller senere regnet fra tidspunktet for denne afgørelse modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse.

Den foreslåede bestemmelse i § 19 c, stk. 1, 1. pkt., indebærer, at en udlænding, der har bevaret opholdstilladelsen pga. overgreb, misbrug eller anden overlast m.v., herunder negativ social kontrol, eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden, vil kunne få opholdstilladelsen forlænget, medmindre udlændingen 5 år eller senere regnet fra afgørelsen om bevarelse modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse. Det vil

f.eks. kunne være økonomisk hjælp fra kommunen i forbindelse med behov for sygebehandling eller ved flytning.

Det bemærkes, at det med den foreslåede bestemmelse således vil være uden betydning for udlændingens opholdsgrundlag, om en udenlandsk arbejdstager eller ph.d.-studerende efter, at udlændingen har bevaret opholdstilladelsen pga. vold m.v., modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik.

Med § 19 c, stk. 1, 2. pkt., foreslås det, at i sådanne tilfælde vil opholdstilladelsen skulle nægtes forlænget, jf. dog den foreslåede bestemmelse i § 19 a, stk. 5.

Den foreslåede bestemmelse i § 19 c, stk. 1, 2. pkt., indebærer, at opholdstilladelsen i sådanne tilfælde vil skulle nægtes forlænget, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. den foreslåede bestemmelse i § 19 a, stk. 5. Der henvises herved til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 32.

Med § 19 c, stk. 1, 3. pkt., foreslås det, at de foreslåede bestemmelser i § 19 c, stk. 1, 1. og 2. pkt., skal finde tilsvarende anvendelse for en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, efter ophør af opholdsret efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 29, stk. 1, jf. § 16, stk. 2, eller § 17, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 3.

Med § 19 c, stk. 1, 4. pkt., foreslås det, at i sådanne tilfælde vil fristen i den foreslåede bestemmelse i § 19 c, stk. 1, 1. pkt., skulle beregnes fra afgørelsen om meddelelse af opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1.

De foreslåede bestemmelser indebærer, at en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, der er meddelt efter ophør af opholdsret som følge af, at udlændingen har været udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast m.v. i hjemmet, mens ægteskabet eller samlivet bestod, uden at udlændingen har opfyldt selvforsørgelseskravet, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 17, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 3, eller som følge af, at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden, uden at udlændingen har opfyldt selvforsørgelseskravet, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 16, stk. 2, vil kunne forlænges, medmindre udlændingen 5 år eller senere regnet fra afgørelsen om meddelelse af opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik (f.eks. kontanthjælp) bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, jf. dog den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 19 a, stk. 5, der fastlægger, hvilken vurdering der skal foretages ved afgørelsen af, om en opholdstilladelse på trods af modtagelse af hjælp efter lov om aktiv socialpolitik kan forlænges, jf. lovforslagets § 1, nr. 32.

Kravet om selvforsørgelse i de foreslåede bestemmelser i § 19, stk. 7, 3. pkt., og § 19, stk. 8, 3. pkt., vil gælde, indtil udlændingen med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, måtte opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Der kan klages til Udlændingenævnet over et afslag på forlængelse af opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 1. En klage over nægtelse af forlængelse er gebyrpålagt, jf. udlændingelovens § 9 h, stk. 5, 2. pkt., og skal være indgivet senest 8 uger efter modtagelse af afgørelsen, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 3, da klagen ellers kan afvises.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Der kan efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1, 1. pkt., meddeles opholdstilladelse til et medfølgende familiemedlem til en udenlandsk arbejdstager, og efter udlændingelovens § 9 m, stk. 2, 1. pkt., kan der meddeles opholdstilladelse til et medfølgende familiemedlem til en udlandsdanske. Det er en betingelse, at familien bor på fælles bopæl i Danmark, jf. herved Folketingstidende 2023-24, tillæg A, L 157, som fremsat side 9 og 10.

Der kan efter udlændingelovens § 9 n, stk. 1, meddeles opholdstilladelse til et medfølgende familiemedlem til en udenlandsk studerende. Det er en betingelse, at familien bor på fælles bopæl. Dette følger af studiebekendtgørelsens § 10, stk. 1, nr. 1.

Er betingelsen om samliv på fælles bopæl ikke opfyldt, kan opholdstilladelsen efter § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, inddrages eller nægtes forlænget.

Der henvises i den forbindelse også til lovforslagets § 1, nr. 18-20 og 24.

Med § 19 c, stk. 2, foreslås det, at en opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, ikke skal kunne nægtes forlænget, uanset at personen ikke bor på fælles bopæl med den danske statsborger eller udlændingen med opholdstilladelse efter §§ 9 a, 9 i, 9 k eller 9 p, hvis personen bor sammen med et andet familiemedlem, hvis opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, er undladt inddraget efter § 19, stk. 7, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 4, eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller § 19 a, stk. 5.

Forslaget indebærer, at en opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem (f.eks. et mindreårigt barn) til en udenlandsk arbejdstager, en udenlandsk studerende eller en udlandsdanske ikke skal kunne nægtes forlænget, selvom om kravet om fælles bopæl ikke er opfyldt, hvis det medfølgende familiemedlem bor sammen med et andet familiemedlem, hvis opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem er undladt inddraget eller forlænget efter udlændingelovens § 19, stk. 7, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 2, 3. pkt. (om bevarelse af opholdstilladelse pga. vold m.v.), eller er undladt inddraget eller forlænget efter § 19 a, stk. 4 eller 5 (om bevarelse af opholdstilladelse, uanset at udlændingen 5 år eller senere regnet fra afgørelsen om bevarelse af opholdstilladelsen vold m.v., modtager offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse).

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det følger af udlændingelovens § 9 a, stk. 4, 1. pkt., at opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2 og 3, som udenlandsk arbejdstager skal betinges af, at arbejdstageren og personer, der meddeles opholdstilladelse som følge af familiemæssig tilknytning til arbejdstageren, ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik. Af § 9 i, stk. 11, 2. pkt., følger det, at opholdstilladelse efter § 9 i, stk. 2, nr. 1, som lønnet ph.d.-studerende skal betinges af, at den ph.d.-studerende og personer, der meddeles opholdstilladelse som følge af familiemæssig tilknytning til den ph.d.-studerende, ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik. Modtager den udenlandske arbejdstager eller den lønnede ph.d.-studerende eller disses eventuelle medfølgende familiemedlemmer hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, kan både den udenlandske arbejdstagers og den lønnede ph.d.-studerendes samt disses eventuelle medfølgende familiemedlemmers opholdstilladelse inddrages eller nægtes forlænget, jf. § 19, stk. 1, nr. 11.

Med § 19 c, stk. 3, foreslås det, at en opholdstilladelse efter § 9 a eller § 9 i, stk. 2, nr. 1, ikke skal kunne nægtes forlænget, uanset at udlændingen med opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1, eller § 9 n, stk. 1, efter samlivsophør modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, hvis opholdstilladelsen efter § 9 m, stk. 1, eller § 9 n, stk. 1, er undladt inddraget efter § 19, stk. 7, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 4, eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller § 19 a, stk. 5.

Forslaget indebærer, at en udenlandsk arbejdstager eller en ph.d.-studerende ikke vil kunne få opholdstilladelsen nægtet forlænget, selvom det medfølgende familiemedlem modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, forudsat at det medfølgende familiemedlem har bevaret opholdstilladelsen pga. vold m.v.

Det gælder uanset, om det medfølgende familiemedlems opholdstilladelse er undladt inddraget efter udlændingelovens § 19, stk. 7, 1. pkt., eller er forlænget efter udlændingelovens § 19 a, stk. 2, 3. pkt., jf. de foreslåede ændringer ved lovforslagets § 1, nr. 26 og 31, eller om det medfølgende familiemedlems opholdstilladelse er undladt inddraget eller er forlænget, selvom den pågældende har modtaget ydelser efter lov om aktiv social politik 5 år eller senere regnet fra afgørelsen om at undlade at inddrage opholdstilladelsen eller afgørelsen om at forlænge opholdstilladelsen efter disse bestemmelser, jf. de foreslåede bestemmelser i § 19 a, stk. 4 og 5.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det følger af udlændingelovens § 9 m, stk. 3, at opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1, som medfølgende familiemedlem til en udenlandsk arbejdstager, medmindre EU-reglerne kan tilsige andet, skal betinges af, at udlændingen ikke uden arbejdstilladelse samtidig arbejder for samme virksomhed

som den udenlandske arbejdstager eller for en virksomhed, der har tæt sammenhæng til denne virksomhed. Opholdstilladelsen som medfølgende familiemedlem kan inddrages eller nægtes forlænget, hvis den pågældende arbejder uden arbejdstilladelse.

Med § 19 c, stk. 4, foreslås det, at en opholdstilladelse efter § 9 a eller § 9 m, stk. 1, ikke skal kunne nægtes forlænget, uanset at udlændingen med opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1, arbejder uden arbejdstilladelse, jf. § 9 m, stk. 3, 1. pkt., hvis opholdstilladelsen efter § 9 m, stk. 1, er undladt inddraget efter § 19, stk. 7, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 4, eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller § 19 a, stk. 5.

Forslaget indebærer, at en opholdstilladelse som udenlandsk arbejdstager eller som medfølgende familiemedlem til en udenlandsk arbejdstager ikke vil kunne blive nægtet forlænget, selvom det medfølgende familiemedlem, der har bevaret opholdstilladelsen pga. vold m.v., samtidig arbejder for den samme virksomhed som den udenlandske arbejdstager eller for en virksomhed, der har tæt sammenhæng til denne virksomhed.

Det gælder uanset, om det medfølgende familiemedlems opholdstilladelse er undladt inddraget efter udlændingelovens § 19, stk. 7, 1. pkt., eller er forlænget efter udlændingelovens § 19 a, stk. 2, 3. pkt., jf. de foreslåede ændringer ved lovforslagets § 1, nr. 26 og 31, eller om det medfølgende familiemedlems opholdstilladelse er undladt inddraget eller er forlænget, selvom den pågældende har modtaget ydelser efter lov om aktiv social politik 5 år eller senere regnet fra afgørelsen om at undlade at inddrage opholdstilladelsen eller afgørelsen om at forlænge opholdstilladelsen efter disse bestemmelser, jf. de foreslåede bestemmelser i § 19 a, stk. 4, og 5.

Dette udelukker ikke, at det medfølgende familiemedlem og familiemedlemmets arbejdsgiver kan ifalde straf efter udlændingelovens § 59, hvis familiemedlemmet forud for bevarelsen af opholdstilladelsen pga. vold m.v. har arbejdet uden fornøden arbejdstilladelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det bemærkes, at der kan klages til Udlændingenævnet over et afslag på forlængelse af opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 1. En klage over nægtelse af forlængelse er gebyrpålagt, jf. udlændingelovens § 9 h, stk. 5, 2. pkt., og skal være indgivet senest 8 uger efter modtagelse af afgørelsen, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 3, da klagen ellers kan afvises.

Til nr. 35

Udlændingelovens § 33 b indeholder regler om opsættende virkning. Opsættende virkning indebærer bl.a., at en udlænding bibeholder hidtil opnåede rettigheder, og at en fastsat udrejsefrist suspenderes.

Med § 33 b, stk. 1, nr. 6, foreslås det, at der skal tillægges opsættende virkning ved ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, som følge af Danmarks internationale forpligtelser, som sendes af Styrelsen for International Rekruttering og Integration til Udlændingestyrelsen i forlængelse af en afgørelse om afslag på forlængelse af en opholdstilladelse eller ophør af opholdsret efter EU-reglerne.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at i sager hvor Styrelsen for International Rekruttering og Integration afslår at forlænge en opholdstilladelse, og hvor styrelsen efter en umiddelbar vurdering finder, at udlændingen eventuelt kan have ret til fortsat ophold som følge af internationale forpligtelser, sender styrelsen i dag sagen til Udlændingestyrelsen som en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1 (ganske særlige grunde), med henblik på, at Udlændingestyrelsen kan tage stilling til, om Danmarks internationale forpligtelser kan begrunde opholdstilladelse. Det er således Udlændingestyrelsen, der træffer afgørelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, jf. herved § 46, stk. 1. Udlændingen har lovligt ophold under Udlændingestyrelsens behandling af ansøgningen om § 9 c, stk. 1, og får derfor ikke fastsat en udrejsefrist, men udlændingen har ikke i dag ret til at arbejde.

Forslaget indebærer, at ansøgningen om opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, i den beskrevne situation – uanset at der ikke er tale om opsættende virkning i traditionel forstand – vil blive tillagt opsættende virkning, hvorefter udlændingen vil bibeholde sine hidtidige rettigheder, herunder ved beregningen af den periode en udlænding har boet lovligt her i landet med opholdstilladelse. I modsætning til, hvad der gælder i dag, vil udlændingen således med forslaget bevare sin hidtidige ret til at arbejde under Udlændingestyrelsens behandling af ansøgningen om opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1.

Til nr. 36

Det følger af udlændingelovens § 38, stk. 4, at udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om ind- og udrejsekontrol, herunder om politiets adgang til luftfartsselskabernes bookingsystemer, udenlandske besætningsmedlemmers ophold her i landet, om på- og afmønstning her i landet af udenlandske besætningsmedlemmer og om de pligter, der påhviler skibsførere og luftfartøjschefer.

Ved lov nr. 1706 af 27. december 2018 om indsamling, anvendelse og opbevaring af oplysninger om flypassagerer (PNR-loven) blev der indført regler om luftfartsselskabernes forpligtelser til at udlevere passagerlisteoplysninger (PNR-oplysninger). Politiet har bl.a. som følge af PNR-loven ikke længere adgang til flyselskabernes bookingsystemer.

Da der ikke er fastsat regler om politiets adgang til luftfartsselskabernes bookingsystemer, er dette led af bestemmelsen efter Justitsministeriets opfattelse overflødig.

Det foreslås derfor i § 38, stk. 4, at » om politiets adgang til flyselskabernes bookingsystemer,« udgår.

Det foreslåede vil indebære, at udlændinge- og integrationsministeren ikke længere vil kunne fastsætte regler om politiets adgang til flyselskabernes bookingsystemer i medfør af udlændingelovens § 38, stk. 4.

Ændringen indebærer ikke i øvrigt ændringer af gældende ret.

Til nr. 37

Efter udlændingelovens § 46, stk. 2, 1. pkt., træffes afgørelser efter § 9 a, § 9 h, stk. 1, nr. 4-10, 15 og 17, § 9 h, stk. 8, 1. pkt., jf. § 9 h, stk. 1, nr. 4-10, 15 og 17, og stk. 3, og §§ 9 i-9 n og 9 p, afgørelser vedrørende forlængelse, bortfald og inddragelse af opholdstilladelser meddelt efter §§ 9 a, 9 i-9 n og 9 p bortset fra afgørelser om bortfald efter § 21 b samt afgørelser efter §§ 33 og 33 a og § 33 b, stk. 1, nr. 4, i forbindelse med sådanne sager af Styrelsen for International Rekruttering og Integration.

Det foreslås at ændre »stk. 8« til »stk. 7« i § 46, stk. 2, 1. pkt.

Der er alene tale om en konsekvensændring af lovforslagets § 1, nr. 9, hvorved det foreslås at ophæve bl.a. § 9 h, stk. 6, hvorved stk. 8 bliver stk. 7.

Til nr. 38

Efter udlændingelovens § 46, stk. 5, træffes afgørelser efter § 9 h, stk. 9, 2. og 3. pkt., af Udlændingenævnet i sager, hvor Styrelsen for International Rekruttering og Integration eller Udlændingestyrelsen har truffet afgørelse på baggrund af en ansøgning omfattet af § 9 h, stk. 1 og 3.

Efter udlændingelovens § 9 h, stk. 9, 2. pkt., afvises klagen, hvis betingelsen i stk. 5, 2. pkt., ikke er opfyldt, og efter udlændingelovens § 9 h, stk. 9, 3. pkt., afvises ansøgningen om genoptagelse af klagesagen, hvis betingelsen i stk. 5, 3. pkt., ikke er opfyldt.

Det betyder, at Udlændingenævnet træffer afgørelser om afvisning af klager og genoptagelse af klagesager, der er gebyrbelagte, jf. § 9 h, stk. 1 og 3, hvis gebyret for at klage eller ansøge om genoptagelse af en klagesag ikke er betalt.

Ved lov nr. 685 af 27. maj 2015 om ændring af udlændingeloven og lov om ferie (Udmøntning af aftalen om en bedre au pair-ordning m.v.) blev § 9 h, stk. 12, om bl.a. afvisning af klager og ansøgninger om genoptagelse af klagesager vedrørende § 21 a på grund af manglende gebyrbetaling indsat i udlændingeloven, og ved lov nr. 333 af 28. marts 2023 om ændring af udlændingeloven (Styrket international rekruttering) blev § 9 h, stk. 16, om bl.a. afvisning af klager og ansøgninger om genoptagelse af klagesager omfattet af § 9 h, stk. 13, på grund af manglende gebyrbetaling indsat i udlændingeloven. Udlændingelovens § 46, stk. 5, tidligere § 46, stk. 4, blev ikke konsekvensændret i den forbindelse.

Det foreslås i § 46, stk. 5, at ændre »stk. 9, 2. og 3. pkt.« til »stk. 12, 2. og 3. pkt.«

Efter lovforslagets § 1, nr. 14, vil klagen blive afvist efter § 9 h, stk. 12, 2. og 3. pkt., hvis betingelsen i stk. 5, 2. pkt., stk. 8, 2. pkt., eller stk. 10, 2. pkt., ikke er opfyldt, og ansøgningen om genoptagelse af klagesagen vil blive afvist, hvis betingelsen i stk. 5, 3. pkt., stk. 8, 3. pkt., eller stk. 10, 3. pkt., ikke er opfyldt.

Den foreslåede ændring af udlændingelovens § 46, stk. 5, vil betyde, at det kommer til at fremgå af udlændingeloven, at det også er Udlændingenævnet, der træffer afgørelser om afvisning af klager og genoptagelse af klagesager, hvis gebyret for at klage eller ansøge om genoptagelse af en klagesag ikke er betalt i sager, hvor afgørelsen er truffet efter § 21 a, jf. § 9 h, stk. 10, der bliver stk. 8, eller hvor ansøgningen er omfattet af § 9 h, stk. 13, jf. § 9 h, stk. 14, der bliver stk. 10. Med forslaget rettes der således op på de manglende konsekvensændringer af udlændingelovens § 46, stk. 5, tidligere § 46, stk. 4, som følge af lov nr. 685 af 27. maj 2015 og lov nr. 333 af 28. marts 2023.

De manglende konsekvensændringer har ikke haft betydning i praksis, da det i praksis også er Udlændingenævnet, der i disse sager, hvor nævnet er klageinstans, træffer afgørelse om afvisning af klager og ansøgninger om genoptagelse af klagesager som følge af manglende gebyrbetaling.

Til nr. 39

I en sag, hvor Styrelsen for International Rekruttering og Integration afslår at forlænge en opholdstilladelse – hvor udlændingelovens § 26, stk. 1, ikke finder anvendelse – og hvor styrelsen efter en umiddelbar vurdering finder, at udlændingen eventuelt kan have ret til fortsat ophold som følge af internationale forpligtelser, sender styrelsen i dag sagen til Udlændingestyrelsen som en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1 (om ganske særlige grunde), med henblik på, at Udlændingestyrelsen kan tage stilling til, om Danmarks internationale forpligtelser kan begrunde opholdstilladelse.

Med § 46, stk. 8, foreslås det, at Udlændingestyrelsen træffer afgørelse om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, hvis Styrelsen for International Rekruttering og Integration har truffet afgørelse om nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i § 19 a, stk. 5, og samtidig har vurderet, at omstændigheder i sagen kan begrunde, at det kan være i strid med Danmarks internationale forpligtelser at nægte ret til fortsat ophold i Danmark.

Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 19 a, stk. 5, 1. pkt., hvorefter en opholdstilladelse vil skulle nægtes forlænget, hvis udlændingen 5 år efter, at opholdstilladelsen er bevaret pga. vold m.v., eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever er afdød, modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik (bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse), medmindre dette vil

være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Forslaget skal endvidere ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 19 a, stk. 5, 3. pkt., hvoraf det følger, at har udlændingen opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, vil opholdstilladelsen skulle nægtes forlænget efter § 19 c, stk. 1, 1. pkt., uden at der herved tages stilling til Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 46, stk. 8.

Forslaget indebærer, at det vil være Udlændingestyrelsen, der efter oversendelse af sagen fra Styrelsen for International Rekruttering og Integration, tager stilling til, om Danmarks internationale forpligtelser kan begrunde opholdstilladelse i sager, hvor Styrelsen for International Rekruttering og Integration træffer afgørelse om nægtelse af forlængelse pga. manglende opfyldelse af 5 års kravet. Det er således Udlændingestyrelsen, der behandler ansøgninger om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, jf. herved § 46, stk. 1. Det svarer til, hvordan andre sager om nægtelse af forlængelse på Styrelsen for International Rekruttering og Integrations område behandles.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 40

Efter udlændingelovens § 46 a, stk. 6, nr. 1, 1. pkt., kan Udlændingestyrelsens og Styrelsen for International Rekruttering og Integrations afgørelser om afvisning, der er truffet efter regler udstedt i medfør af § 9 g, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 2. pkt., og afgørelser efter § 9 g, stk. 3, § 9 h, stk. 8, 1. pkt., § 9 h, stk. 9, 1. pkt., jf. stk. 5, 1. pkt., jf. stk. 1, § 9 h, stk. 18, § 11, stk. 10, § 27, § 29 c, stk. 1, § 32 a, § 33, stk. 1, 2 og 5-7, §§ 33 a og 33 b, § 40, stk. 12, § 42 a, stk. 7, 4. pkt., § 42 b, stk. 1, 3 og 7-9, § 42 d, stk. 2, § 46 e og § 53 b ikke påklages.

Det betyder bl.a., at Udlændingestyrelsens og Styrelsen for International Rekruttering og Integrations afgørelser om afvisning af ansøgninger på grund af manglende gebyrbetaling, jf. § 9 h, stk. 1 og 3, jf. stk. 8, 1. pkt., og om afvisning af ansøgninger om genoptagelse i sager, der er omfattet af § 9 h, stk. 1 eller 3, på grund af manglende gebyrbetaling, jf. § 9 h, stk. 9, 1. pkt., ikke kan påklages, og at Udlændingestyrelsens og Styrelsen for International Rekruttering og Integrations afgørelser om ikke at tilbagebetale et beløb, der er betalt for meget i gebyr efter stk. 1, 3, 5, 10, 13 eller 14, hvor beløbet udgør 30 kr. eller derunder, ikke kan påklages.

Det foreslås i § 46 a, stk. 6, nr. 1, 1. pkt., at ændre »§ 9 h, stk. 8, 1. pkt., § 9 h, stk. 9, 1. pkt.« til »§ 9 h, stk. 7, 1. pkt., § 9 h, stk. 12, 1. pkt.«, og at ændre »§ 9 h, stk. 18« til »§ 9 h, stk. 14«.

For det første er der tale om konsekvensændringer som følge af forslaget om at ophæve udlændingelovens § 9 h, stk. 6, 9, 11 og 12, jf. lovforslagets § 1, nr. 9-11, hvorved § 9 h, stk. 8, bliver § 9 h, stk. 7, og § 9 h, stk. 18, bliver § 9 h, stk. 14.

For det andet vil forslaget betyde, at ikke alene Udlændingestyrelsens og Styrelsen for International Rekruttering og Integrations afgørelser om afvisning af ansøgninger om genoptagelse på grund af manglende gebyrbetaling i sager omfattet af § 9 h, stk. 1 eller 3, ikke kan påklages, jf. udlændingelovens § 9 h, stk. 9, men at Styrelsen for International Rekruttering og Integrations afgørelser om afvisning af en ansøgning om genoptagelse på grund af manglende gebyrbetaling i sager, hvor afgørelsen er truffet efter § 21 a eller er omfattet af § 9 h, stk. 13, heller ikke vil kunne påklages, jf. forslaget til § 9 h, stk. 12, 1. pkt., i lovforslagets § 1, nr. 14.

Det bemærkes i den forbindelse, at § 9 h, stk. 12, om bl.a. afvisning af ansøgninger om genoptagelse i sager truffet efter § 21 a på grund af manglende gebyrbetaling blev indsat i udlændingeloven ved lov nr. 685 af 27. maj 2015 om ændring af udlændingeloven og lov om ferie (Udmøntning af aftalen om en bedre au pair-ordning m.v.), og at § 9 h, stk. 16, om bl.a. afvisning af ansøgninger om genoptagelse i sager omfattet af § 9 h, stk. 13, på grund af manglende gebyrbetaling blev indsat i udlændingeloven ved lov nr. 333 af 28. marts 2023 om ændring af udlændingeloven (Styrket international rekruttering), og at det må antages, at det skyldes en fejl, at udlændingelovens § 46 a, stk. 6, nr. 1, tidligere udlændingelovens § 46 a, stk. 2, ikke samtidig blev ændret, således at sådanne afgørelser heller ikke skulle kunne påklages til Udlændingenævnet. Det bemærkes endvidere, at Styrelsen for International Rekruttering og Integration kun i meget begrænset omfang træffer afgørelser om afvisning af ansøgninger om genoptagelse på grund af manglende gebyrbetaling i sager, hvor afgørelsen er truffet efter § 21 a eller er omfattet af § 9 h, stk. 13, men at det ikke kan udelukkes, at der er sådanne afgørelser, der er blevet påklaget til Udlændingenævnet. Det vil i givet fald alene betyde, at Udlændingenævnet kan have behandlet sådanne klagesager.

Til nr. 41

Udgangspunktet er ifølge udlændingelovens § 46 a, stk. 1, at bl.a. Udlændingestyrelsens og Styrelsen for International Rekruttering og Integrations afgørelser efter udlændingeloven kan påklages til Udlændingenævnet.

Udlændingelovens § 33 b regulerer bl.a., i hvilke tilfælde en klage til Udlændingenævnet tillægges opsættende virkning, og af udlændingelovens § 52 c, stk. 9, fremgår det, at afgørelser om opsættende virkning, jf. § 33 b, træffes af Udlændingenævnets formand eller den, formanden bemyndiger dertil.

Det fremgår endvidere af § 18, nr. 7, i bekendtgørelse nr. 996 af 26. august 2024 om forretningsorden for Udlændingenævnet, at formanden eller den, formanden bemyndiger hertil, på vegne af nævnet kan træffe afgørelse om opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, jf. udlændingelovens § 33 b, § 11, stk. 2 og 3, i bekendtgørelse om gennemførelse af visse bestemmelser i udtrædelsesaftalen mellem Det Forenede Kongerige og EU for så vidt angår retten til

indrejse, ophold og arbejde i Danmark, § 17, stk. 3, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., og § 28, stk. 4 og 5, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine.

Efter bekendtgørelsens § 17, nr. 4, kan formanden eller den, formanden bemyndiger hertil, på vegne af nævnet træffe afgørelse om processuelt ophold, jf. udlændingelovens § 33 a, stk. 3, nr. 4, dvs. ret til at blive her i landet under behandlingen af en sag om genoptagelse af en afgørelse efter §§ 9-9 f, 9 i-9 n, 9 p eller 9 q, som nævnet har truffet.

Det foreslås, at »og om processuelt ophold i forbindelse med en anmodning om genoptagelse af en afgørelse efter §§ 9-9 f, 9 i-9 n, 9 p eller 9 q truffet af Udlændingenævnet, jf. § 33 a, stk. 3, nr. 4,« indsættes i udlændingelovens § 52 c, stk. 9, efter »§ 33 b,«.

Forslaget betyder, at det vil komme til at fremgå af udlændingelovens § 52 c, stk. 9, at også afgørelser om processuelt ophold i forbindelse med anmodninger om genoptagelse af en afgørelse efter §§ 9-9 f, 9 i-9 n, 9 p eller 9 q truffet af Udlændingenævnet, jf. § 33 a, stk. 3, nr. 4, træffes af Udlændingenævnets formand eller den, formanden bemyndiger dertil. Dette svarer til, hvad der fremgår af § 18, nr. 5, i bekendtgørelsen om forretningsorden for Udlændingenævnet, og der er således alene tale om at lovfæste dette i udlændingeloven.

Til nr. 42

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i udlændingelovens § 58 d, stk. 3, hvorefter udlændinge- og integrationsministeren efter forhandling med justitsministeren kan fastsætte regler til gennemførelse af API-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at udlændinge- og integrationsministeren efter forhandling med justitsministeren vil kunne fastsætte bestemmelser til gennemførelse af reglerne i API-forordningen. Bemyndigelsen vedrører ligeledes bestemmelser om gennemførelse af fremtidige ændringer af forordningen eller vedtagelse af yderligere gennemførelsesforanstaltninger. Fremtidige ændringer af API-forordningen eller vedtagelse af gennemførelsesforanstaltninger, som ikke kræver folketingets samtykke efter grundlovens § 19, stk. 1, 2. pkt., kan således gennemføres ved fastlæggelse af nærmere regler herom.

Det forudsættes, at bemyndigelsen bl.a. vil udnyttes til at fastsætte bestemmelser om luftfartsselskabers pligt til at indsamle, overføre, opbevare og slette API-oplysninger.

For så vidt angår fastsættelse af regler om sanktioner henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 43.

Til nr. 43

Det følger af udlændingelovens § 60, stk. 2, at der i forskrifter, der udstedes i medfør af bl.a. lovens § 38, stk. 4, kan

fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Efter udlændingebekendtgørelsens § 40, stk. 2, straffes den, der overtræder § 12, stk. 1-5, med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i udlændingelovens § 60, stk. 4, hvorefter der i forskrifter, der udstedes i medfør af § 58 d, stk. 3, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2025/12 om indsamling og overførsel af forhåndsoplysninger om passagerer med henblik på at forbedre og lette ind- og udrejsekontrollen ved de ydre grænser (API-forordningen).

Det foreslåede vil medføre, at udlændinge- og integrationsministeren efter forhandling med justitsministeren vil kunne fastsætte regler om, at luftfartsselskaber kan pålægges sanktioner i form af bøde, hvis de ikke opfylder deres forpligtelser i medfør af API-forordningen. Det vil bl.a. kunne være i tilfælde af manglende overholdelse af bestemmelserne API-forordningens kapitel 2, der bl.a. regulerer luftfartsselskabers pligt til at indsamle, overføre, opbevare og slette API-oplysninger.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med forordningens artikel 37, hvorefter medlemsstaterne skal fastsætte regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af bestemmelserne i forordningen samt træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at sanktionerne har en afskrækkende virkning, er effektive og står i rimeligt forhold til overtrædelsen. Bestemmelsen oplister som led heri en række forhold, der kan indgå ved sanktionsvurderingen, herunder overtrædelsens art, grovhed og varighed, graden af luftfartsselskabets fejl og luftfartsselskabets tidligere overtrædelser. Det fremgår derudover, at medlemsstaterne skal sikre, at gentagne tilfælde af manglende overførsel af API-oplysninger medfører forholdsmæssige økonomiske sanktioner på op til 2 % af luftfartsselskabets globale omsætning for det forudgående regnskabsår.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og et angivent straffniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i kapitel 10.

Til § 2

Til nr. 1

Det fremgår af integrationslovens § 2, stk. 4, at der ved andre familiesammenførte udlændinge forstås udlændinge, der har opholdstilladelse efter 1) udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, litra a, b eller e, 2) udlændingelovens § 9, stk. 1,

nr. 2, litra a, b eller e, 3) udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 3, litra a, b eller e, eller 4) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en herboende person, der ikke er flygtning.

Det foreslås i integrationslovens § 2, stk. 4, nr. 3, at »eller« udgår.

Den foreslåede ændring er en konsekvens som følge af den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 7, hvorved det foreslås at indsætte et nyt § 9, stk. 1, nr. 4, i udlændingeloven, og § 2, nr. 2.

Til nr. 2

Opholdsret i medfør af TEUF artikel 20 meddeles i dag efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Det fremgår af integrationslovens § 2, stk. 4, at der ved andre familiesammenførte udlændinge forstås udlændinge, der har opholdstilladelse efter 1) udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, litra a, b eller e, 2) udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, litra a, b eller e, 3) udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 3, litra a, b eller e, eller 4) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en herboende person, der ikke er flygtning.

Udlændinge med opholdsret i medfør af TEUF artikel 20 er således omfattet af integrationsloven, jf. lovens § 2, stk. 4, nr. 4.

Det foreslås i § 2, stk. 4, at der som et nyt nr. 4, indsættes »4) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 4, eller«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens som følge af den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 7.

Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer for udlændinge med opholdstilladelse efter den foreslåede § 9, stk. 1, nr. 4, i udlændingeloven, idet de allerede i dag er omfattet af integrationslovens § 2, stk. 4, som andre familiesammenførte udlændinge.

Som følge af forslaget vil det nuværende nr. 4 i integrationslovens § 2, stk. 4, blive til nr. 5. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer af denne bestemmelse for udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Til § 3

Til nr. 1

Efter § 2 c i danskuddannelsesloven forstås ved en integrationskursist (I-kursist) en flygtning eller en familiesammenført udlænding til en flygtning, der henvises til danskuddannelse som led i et selvforsørgelses- eller hjemrejseprogram, jf. integrationslovens § 16, stk. 1, eller andre familiesammenførte udlændinge, der henvises til danskuddannelse som led i introduktionsprogrammet, jf. integrationslovens § 16,

stk. 2, herunder blandt andre 2) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, og 4) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1 eller 2.

Opholdsret i medfør af TEUF artikel 20 meddeles i dag efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, er således i dag omfattet af danskuddannelsesloven som integrationskursister.

Det foreslås i § 2 c, nr. 2, efter »nr. 1« at indsætte »eller nr. 4«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens som følge af den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 7, hvorved det foreslås at indsætte et nyt § 9, stk. 1, nr. 4, i udlændingeloven.

Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer for udlændinge med opholdstilladelse efter den foreslåede § 9, stk. 1, nr. 4, i udlændingeloven, idet de ligesom i dag vil blive omfattet af danskuddannelsesloven som integrationskursister efter denne lovs § 2 c.

Til § 4

Til nr. 1

Med § 1, nr. 8 og 9, i lov nr. 721 af 27. april 2021 om ændring af udlændingeloven og lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen (Gennemførelse af forordning om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS), forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem (EES) og forordninger om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på områderne for henholdsvis ind- og udrejsekontrol og politisamarbejde og strafferetligt samarbejde og om brug af SIS i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold m.v.), blev der i udlændingeloven indsat nye stykker i § 2 a, som havde til formål at gennemføre EES-forordningen og ETIAS-forordningen i dansk ret. Det bemærkes, at bestemmelserne ikke er trådt i kraft.

Det foreslås, at § 1, nr. 8 og 9, i denne lov ophæves.

Den foreslåede ophævelse af § 1, nr. 8 og 9, i lov nr. 721 af 27. april 2021 om ændring af udlændingeloven og lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 1-2, hvorefter bestemmelserne indsættes i udlændingelovens § 2 a, dog med den ændring, at bestemmelsen i stk. 11, nu har et nyt punktum.

Det bemærkes, at der er tale om en konsekvensændring, idet § 1, nr. 8 og 9, i lov nr. 721 af 27. april 2021 om ændring af udlændingeloven og lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen endnu ikke er sat i kraft, jf. ikrafttrædelsesbestemmelserne i lovens § 3.

Til nr. 2

Efter § 3, stk. 2, 1. pkt., i lov nr. 721 af 27. april 2021 om ændring af udlændingeloven og lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen (Gennemførelse af forordning om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS), forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem (EES) og forordninger om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på områderne for henholdsvis ind- og udrejsekontrol og politisamarbejde og strafferetligt samarbejde og om brug af SIS i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold m.v.), fastsætter udlændinge- og integrationsministeren tidspunktet for ikrafttrædelse af § 1, nr. 1, 2 og 5-27, og § 2, i samme lov.

Det foreslås, at § 3, stk. 2, 1. pkt., konsekvensrettes som følge af de foreslåede ændringer i § 2, nr. 1, hvorved § 1, nr. 8 og 9, i lov nr. 721 af 27. april 2021 om ændring af udlændingeloven og lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen, ophæves.

Den foreslåede ændring i § 3, stk. 2, 1. pkt., indebærer, at udlændinge- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 1, nr. 1, 2, 5-7 og 10-27 i lov nr. 721 af 27. april 2021 om ændring af udlændingeloven og lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen.

Det bemærkes, at der er tale om en konsekvensændring, idet § 1, nr. 8 og 9, i lov nr. 721 af 27. april 2021 om ændring af udlændingeloven og lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen endnu ikke er sat i kraft, jf. ikrafttrædelsesbestemmelserne i lovens § 3.

Til § 5

Til nr. 1

Med § 1, nr. 1-3, i lov nr. 1575 af 12. december 2023 om ændring af udlændingeloven, lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, og hjemrejse-loven (Styrkelse af udlændingemyndighedernes og politiets værktøjer til kontrol af udlændinges indrejse og ophold i Danmark), blev der indsat nye stykker i § 2 a, som havde til formål at gennemføre interoperabilitetsforordningerne i dansk ret.

Endvidere blev der genindsat nye stykker i § 2 a, som havde til formål at gennemføre EES-forordningen og ETIAS-forordningen i dansk ret.

Med § 3 i samme lov blev § 1, nr. 8 og 9, i lov nr. 721 af 27. april 2021 om ændring af udlændingeloven og lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen, ophævet.

Det foreslås, at § 1, nr. 1-3, og § 3, i lov nr. 1575 af 12. december 2023 om ændring af udlændingeloven, lov om

midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, og hjemrejseloven ophæves.

Den foreslåede ophævelse skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 1-3, hvorefter bestemmelserne på ny ind sættes i udlændingelovens § 2 a.

Det bemærkes, at der er tale om en lovteknisk ændring, idet § 1, nr. 1-3, og § 3, i lov nr. 1575 af 12. december 2023 om ændring af udlændingeloven, lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, og hjemrejseloven endnu ikke er sat i kraft, jf. ikrafttrædelsesbestemmelserne i lovens § 6, stk. 3.

Til nr. 2

Efter § 6, stk. 3, 1. pkt., i lov nr. 1575 af 12. december 2023 om ændring af udlændingeloven, lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, og hjemrejseloven (Styrkelse af udlændingemyndighedernes og politiets værktøjer til kontrol af udlændinges indrejse og ophold i Danmark), fastsætter udlændinge- og integrationsministeren tidspunktet for ikrafttrædelse af § 1, nr. 1-3 og 13-15, i samme lov.

Det foreslås, at § 6, stk. 3, 1. pkt., konsekvensrettes som følge af de foreslåede ændringer i § 3, nr. 1, hvorved § 1, nr. 1-3, og § 3, i lov nr. 1575 af 12. december 2023 om ændring af udlændingeloven, lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, og hjemrejseloven, ophæves.

Den foreslåede ændring i § 6, stk. 3, 1. pkt., indebærer, at udlændinge- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 1, nr. 13-15, i lov nr. 1575 af 12. december 2023 om ændring af udlændingeloven, lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, og hjemrejseloven.

Det bemærkes, at der er tale om en konsekvensændring, idet § 1, nr. 1-3, og § 3, i lov nr. 1575 af 12. december 2023 om ændring af udlændingeloven, lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, og hjemrejseloven, jf. ikrafttrædelsesbestemmelserne i lovens § 6, stk. 3.

Til nr. 3

Det fremgår af § 7, 1. pkt., i lov nr. 1575 af 12. december 2023 om ændring af udlændingeloven, lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, og hjemrejseloven (Styrkelse af udlændingemyndighedernes og politiets værktøjer til kontrol af udlændinges indrejse og ophold i Danmark), at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men §§ 1-4 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger.

Det foreslås, at § 7, 1. pkt., konsekvensrettes som følge af

de foreslåede ændringer i § 3, nr. 1, hvorved § 1, nr. 1-3, og § 3, i lov nr. 1575 af 12. december 2023 om ændring af udlændingeloven, lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, og hjemrejseloven, ophæves.

Den foreslåede ændring i § 7, 1. pkt., indebærer, at § 1, 2 og 4, i lov nr. 1575 af 12. december 2023 om ændring af udlændingeloven, lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, og hjemrejseloven, ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger.

Til § 6

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2025.

Det betyder, at udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 4, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 7, vil finde anvendelse i sager, hvor der inden lovens ikrafttræden er indgivet ansøgning om afledt opholdsret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, under henvisning til EU-Domstolens retspraksis efter TEUF artikel 20, og hvor ansøgningen er under behandling i Udlændingestyrelsen på tidspunktet for lovens ikrafttræden. Sådanne sager vil således skulle behandles efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 4, og ikke efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Det betyder endvidere, at der i forhold til verserende sager i Udlændingenævnet, hvor der er klaget over et afslag på afledt opholdsret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, under henvisning til EU-Domstolens retspraksis efter TEUF artikel 20, og hvor Udlændingenævnet hjemviser eller omgør Udlændingestyrelsens afgørelse, ligeledes skal træffes afgørelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 4, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 7.

Det betyder ligeledes, at ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, der er meddelt under henvisning til EU-Domstolens retspraksis efter TEUF artikel 20, efter lovens ikrafttræden vil blive behandlet efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 4, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 7. Dette gælder, uanset om sagen er under behandling i Udlændingestyrelsen eller Udlændingenævnet, ligesom det gælder ansøgninger om tidsbegrænset opholdstilladelse på baggrund af en opholdstilladelse meddelt efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, der er meddelt under henvisning til TEUF artikel 20, og som efter Udlændingestyrelsens praksis samtidig anses som en ansøgning om forlængelse af den tidsbegrænsede opholdstilladelse i det tilfælde, at der ikke kan meddeles tidsbegrænset opholdstilladelse.

Herudover betyder det, at Styrelsen for International Rekruttering og Integration ved spørgsmålet om bevarelse af opholdstilladelse som medfølgende familie efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 og 2, og § 9 n, stk. 1, fra og med

den 1. juli 2025 skal tage særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede, fordi udlændingen har ophævet samlivet som følge af, at udlændingen selv eller udlændingens barn er blevet udsat for fysisk eller psykisk vold, herunder negativ social kontrol, jf. udlændingelovens § 19, stk. 7, 1. pkt., som ændret ved denne lovs § 1, nr. 26, eller om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede, fordi den herboende ægtefælle eller samlever, som udlændingen har opholdstilladelse på baggrund af, afgår ved døden, jf. udlændingelovens § 19, stk. 8, 1. pkt., som ændret ved denne lovs § 1, nr. 28.

Det forudsættes i den forbindelse, at Styrelsen for International Rekruttering og Integration i perioden fra lovforslagets fremsættelse og til lovens forventede ikrafttræden tilrettelægger behandlingen af verserende sager om inddragelse og nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 og 2, og § 9 n, stk. 1, således, at udlændinge får mulighed for at bevare opholdstilladelsen efter § 19, stk. 7, 1. pkt., eller § 19, stk. 8, 1. pkt., som ændret ved denne lovs § 1, nr. 26 og 28, eller § 19 a, stk. 2, 3. pkt., som ændret ved denne lovs § 1, nr. 31. Dette gælder dog kun i sager, hvor der er oplysninger om, at udlændingen eller udlændingens barn har været udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast m.v., herunder negativ social kontrol, her i landet, eller at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden. Afgørelse i sager, hvor det vurderes, at § 19, stk. 7, 1. pkt., eller § 19, stk. 8, 1. pkt., som ændret ved denne lovs § 1, nr. 26 og 28, og § 19 a, stk. 2, 3. pkt., som ændret ved denne lovs § 1, nr. 31, ikke har betydning for sagens udfald, skal således ikke afvente lovens forventede ikrafttræden. Det bemærkes, at Styrelsen for International Rekruttering og Integration ikke vil skulle foretage fornyet sagsoplysning. Påklages Styrelsen for International Rekruttering og Integrations afgørelse til Udlændingenævnet, og indsender udlændingen i forbindelse med klagesagens behandling sådanne oplysninger, skal nævnet sende sagen retur til styrelsen med henblik på styrelsens vurdering af, om opholdstilladelsen kan bevares efter udlændingelovens § 19, stk. 7, 1. pkt., § 19, stk. 8, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 2, 3. pkt., som ændret ved denne lovs § 1, nr. 26, 28 og 31. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 6, stk. 6.

I forhold til udlændingelovens § 19, stk. 7, 1. pkt., som ændret ved denne lovs § 1, nr. 26, betyder det endvidere, at der ved vurderingen af årsagssammenhæng mellem samlivsophævelse og den udøvede vold pr. 1. juli 2025 vil være en formodning for, at det er overgreb, misbrug eller anden overlast m.v., herunder negativ social kontrol, der er årsag til samlivsophævelsen, når først volden mv. er godtgjort. Dette gælder også, selvom der er gået længere tid mellem volden mv. og samlivsophævelsen. Dette gælder for alle udlændinge, der er omfattet af udlændingelovens § 19, stk. 7, 1. pkt., og hvor der den 1. juli 2025 eller senere træffes afgørelse om bevarelse af opholdstilladelse.

Det forudsættes i den forbindelse, at Udlændingestyrelsen i perioden fra lovforslagets fremsættelse og til lovens forven-

tede ikrafttræden undlader at træffe afgørelse om inddragelse eller afslag på forlængelse af en opholdstilladelse meddelt efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, § 9 c, stk. 1, eller § 9 q, stk. 2, hvis den nye lempeligere vurdering af kravet om årsagssammenhæng anslås at føre til, at der er den fornødne årsagssammenhæng, og dette har afgørende betydning for sagens udfald.

Det foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt betyder også, at den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 17, stk. 6, jf. lovens § 1, nr. 21, træder i kraft den 1. juli 2025. Fra denne dato vil en opholdstilladelse meddelt en udlænding, der har opholdt sig uden for landet som statsudsendt, således ikke bortfalde, uanset at den pågældende har opgivet bopælen i Danmark eller har opholdt sig uden for Danmark i længere tid, jf. udlændingelovens § 17, stk. 1, og uanset at den pågældende ikke har ansøgt om dispensation fra bortfald, jf. udlændingelovens § 17, stk. 2.

Endvidere vil en opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, eller efter § 9 c, stk. 1, eller § 9 m, stk. 1 eller 2, på baggrund af familiemæssig tilknytning til en herboende person, fra og med den 1. juli 2025 ikke bortfalde, uanset at udlændingen har opgivet bopælen i Danmark eller har opholdt sig uden for Danmark i længere tid, jf. udlændingelovens § 17, stk. 1, og ikke har ansøgt om dispensation fra bortfald, jf. udlændingelovens § 17, stk. 2, forudsat at udlændingen har opholdt sig uden for landet i forbindelse med, at den herboende person har været statsudsendt.

Det gælder også udlændinge, der har taget ophold i udlandet i forbindelse med udsendelse af staten inden lovens ikrafttræden, så længe den pågældende ikke – uden at være meddelt dispensation fra bortfald af opholdstilladelse – har opgivet bopælen i Danmark inden tidspunktet for lovens ikrafttræden eller har opholdt sig uden for Danmark i enten 6 eller 12 måneder, jf. udlændingelovens § 17, stk. 1, inden tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Det vil dog være en forudsætning for ikke at være omfattet af bortfaldsreglerne i udlændingelovens § 17, stk. 1, at udlændingen indrejser i Danmark senest 1 måned efter statsudsendelsens ophør eller, hvis denne frist er udsat efter ansøgning herom, inden udløbet af denne frist.

Det foreslås i *stk. 2*, at udlændinge- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 1, nr. 1-3, §§ 4 og 5. Ministeren kan fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Det betyder, at udlændinge- og integrationsministeren ved bekendtgørelse fastsætter tidspunktet for, hvornår lovforslagets § 1, nr. 1-3, §§ 4 og 5 træder i kraft. Det betyder endvidere, at ministeren kan sætte de enkelte bestemmelser i kraft på forskellige tidspunkter.

Det bemærkes i den forbindelse, at EES-forordningen, forordningen om gradvis idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet, ETIAS-forordningen og interoperabilitetsforordningerne først vil være gældende fra datoen for idriftsættelse af

ind- og udrejsesystemet, ETIAS og interoperabilitetskomponenterne. Systemerne vil blive idriftsat på datoer fastsat af Europa-Kommissionen, når visse betingelser er opfyldt. Det foreslås på den baggrund og af hensyn til vedtagelsesproceduren i Europa-Parlamentet og Rådet, at udlændinge- og integrationsministeren skal kunne fastsætte tidspunktet for ikrafttræden af de pågældende bestemmelser i lovforslaget, således at bestemmelserne kan træde i kraft samtidig med, at de enkelte systemer idriftsættes.

Systemerne forventes endvidere at blive idriftsat på forskellige tidspunkter, hvorfor det på den baggrund desuden foreslås, at udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2 a, stk. 11, 2. pkt., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, som vedrører forordningen om gradvis idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet, forventes at skulle træde i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende, og forventes at finde anvendelse fra den dato, fra hvilken EES skal idriftsættes, som fastsat af Europa-Kommissionen i henhold til artikel 66, stk. 1, i EES-forordningen, dog således at artikel 3 i forordning om gradvis idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet forventes at finde anvendelse fra datoen for forordningens ikrafttræden, jf. artikel 8, stk. 1, i forordningen om gradvis idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet.

Det foreslås i *stk. 3*, at udlændinge- og integrationsministeren efter forhandling med justitsministeren kan fastsætte tidspunktet for ikrafttrædelse af § 1, nr. 4, 36, 42 og 43.

Det bemærkes i den forbindelse, at forordningen, der trådte i kraft den 28. januar 2025, først vil finde anvendelse fra datoen to år efter den dato, hvor routeren idriftsættes, jf. forordningens artikel 46, stk. 2. Routeren vil blive idriftsat på en af Europa-Kommissionen fastsat dato, når visse betingelser for idriftsættelse er opfyldt, jf. forordningens artikel 34. Det forventes, at routeren vil være i drift i 2029.

Det foreslåede vil indebære, at udlændinge- og integrationsministeren efter forhandling med justitsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af loven og dermed ophævelse af de gældende regler ved en ikrafttrædelsesbekendtgørelse. Forordningens bestemmelser vil således ikke finde anvendelse i Danmark før udstedelse af en ikrafttrædelsesbekendtgørelse.

Det forudsættes, at loven sættes i kraft senest samtidig med, at forordningen vil finde anvendelse, jf. forordningens artikel 46, stk. 2, jf. artikel 34. Det forudsættes desuden, at udlændinge- og integrationsministeren vil sætte lov nr. 721 af 27. april 2021 om ændring af udlændingeloven og lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen i kraft forud for dette.

Det foreslås i *stk. 4*, at udlændinge- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for ophævelse af udlændingelovens § 2 a, stk. 11, 2. pkt., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at udlændinge- og integrationsministeren ved udstedelse af en bekendtgørelse vil kunne ophæve udlændingelovens § 2 a, stk. 11, 2. pkt., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, om forordningen om gradvis idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet på det tidspunkt, hvor bestemmelsen, herunder dennes eventuelle pligter og rettigheder, ikke længere er relevant.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 1, 2. pkt., som vedrører forordningen om gradvis idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet, forventes at skulle ophæves, når forordningen ophører med at finde anvendelse, hvilket forventes at være 180 kalenderdage fra den dato, fra hvilken EES skal idriftsættes, som fastsat af Europa-Kommissionen i henhold til artikel 66, stk. 1, i EES-forordningen, jf. artikel 8, stk. 2, i forordningen om gradvis idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet.

Der gælder imidlertid en række undtagelser til ovennævnte ophørsdato. Forordningens artikel 5, stk. 13, ophører således med at finde anvendelse 5 år og 180 kalenderdage efter den dato, som Kommissionen har fastsat i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, i EES-forordningen, ligesom artikel 6, stk. 1, 2, 4 og 5, ophører med at finde anvendelse 5 år og 180 kalenderdage efter den dato, som Kommissionen har fastsat i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, EES-forordningen, og artikel 6, stk. 3, andet afsnit, ophører med at finde anvendelse 360 kalenderdage efter den dato, som Kommissionen har fastsat i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, i EES-forordningen. Herudover ophører artikel 7, stk. 2 og 3, med at finde anvendelse 300 kalenderdage efter den dato, som Kommissionen har fastsat i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, i EES-forordningen, og artikel 7, stk. 4, ophører med at finde anvendelse 210 kalenderdage efter den dato, som Kommissionen har fastsat i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, i EES-forordningen.

Det foreslås i *stk. 5*, at udlændingelovens § 19, stk. 7, 3.-5. pkt., § 19, stk. 8, 3.-5. pkt., § 19 a, stk. 4 og 5, og § 19 c, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 27, 29, 32 og 34, ikke skal finde anvendelse for en opholdstilladelse, der før den 1. juli 2025 er undladt inddraget eller nægtet forlænget efter de hidtil gældende bestemmelser i udlændingområdet § 19, stk. 7, 1. pkt., § 19, stk. 8, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller er meddelt efter § 9 c, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 1009 af 2. september 2024, efter ophør af opholdsret efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 29, stk. 1, jf. § 16, stk. 2, eller § 17, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 3. For sådanne sager finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Det betyder, at kravet om selvforsørgelse 5 år efter, at en opholdstilladelse er bevaret eller meddelt (hvis udlændingen er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, efter ophør af opholdsret efter EU-reglerne) som følge af overgreb, misbrug eller anden overlast m.v. eller i forbindelse med, at udlændingens ægtefælle eller samlever er afgået ved døden, alene vil blive stillet over for udlændinge, der den 1. juli 2025 eller senere bevarer opholdstilladelsen eller meddeles opholdstilladelse pga. overgreb, misbrug eller anden over-

last m.v., herunder negativ social kontrol, eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden. Udlændinge, der før den 1. juli 2025 har bevaret opholdstilladelsen efter § 19, stk. 7, 1. pkt., § 19, stk. 8, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, efter ophør af opholdsret efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 29, stk. 1, jf. § 16, stk. 2, eller § 17, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 3, vil således ikke blive mødt med det foreslåede selvforsørgelseskrav. Det gælder, uanset på hvilket tidspunkt før lovens ikrafttræden opholdstilladelsen er bevaret.

Det foreslås i *stk. 6*, at sager, som er verserende i Udlændingenævnet ved lovens ikrafttræden, og som omhandler klage over afgørelser, hvor Styrelsen for International Rekruttering og Integration under henvisning til manglende samliv har inddraget eller nægtet at forlænge en opholdstilladelse meddelt efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 1009 af 2. september 2024, og som indeholder oplysninger om, at udlændingen eller udlændingens barn har været udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast m.v., herunder negativ social kontrol, her i landet, eller at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden, sendes tilbage til styrelsen med anmodning om, at styrelsen tager stilling til, om opholdstilladelsen kan bevares efter udlændingelovens § 19, stk. 7, 1. pkt., § 19, stk. 8, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 2, 3. pkt., som ændret ved denne lovs § 1, nr. 26, 28 og 31. Det gælder, uanset på hvilket tidspunkt før lovens ikrafttræden, at afgørelsen efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, er truffet. Er der i sagen indikationer på, at udlændingen eller udlændingens barn har været udsat for vold m.v., eller at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden, vil Udlændingenævnet således sende sagen tilbage til Styrelsen for International Rekruttering og Integration. Udlændingenævnet vil ikke skulle foretage fornyet sagsoplysning. Gebyr efter udlændingelovens § 9 h, stk. 5, 2. pkt., tilbagebetales.

Det bemærkes, at der i sådanne tilfælde ikke på ny skal betales et eventuelt gebyr for Styrelsen for International Rekruttering og Integrations behandling af sagen.

Det foreslås i *stk. 7*, at regler fastsat i medfør af udlændingelovens § 9 h, stk. 19, jf. lovbekendtgørelse nr. 1009 af 2. september 2024, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af udlændingelovens § 9 h, stk. 15, jf. denne lovs § 1, nr. 9-11.

Efter udlændingelovens § 9 h, stk. 19, fastsætter udlændinge- og integrationsministeren regler om indbetaling af gebyrer fastsat efter stk. 1 og 3 og stk. 5, jf. stk. 1 og 3, og stk. 10, 13 og 14, og om tilbagebetaling af sådanne gebyrer, herunder om tilbagebetaling efter stk. 6, jf. stk. 5, jf. stk. 1 og 3, og stk. 7, 8, 11 og 15. Bemyndigelsen er udmøntet ved

bekendtgørelse nr. 1569 af 9. december 2024 om indbetaling og tilbagebetaling af gebyrer for at indgive ansøgninger og klager på områderne vedrørende familiesammenføring, tidsubegrænset opholdstilladelse og religiøse forkyndere m.v. og bekendtgørelse nr. 1570 af 9. december 2024 om indbetaling og tilbagebetaling af gebyrer for at indgive ansøgninger og klager på studie- og erhvervsområdet m.v.

Som følge af lovens § 1, nr. 9-11, om ophævelse af udlændingelovens § 9 h, stk. 6, 9, 11 og 12, vil udlændingelovens § 9 h, stk. 19, blive til udlændingelovens § 9 h, stk. 15.

Den foreslåede bestemmelse i § 6, stk. 7, vil betyde, at reglerne, som er fastsat i de to bekendtgørelser, der er nævnt ovenfor, og som er udstedt i medfør af bl.a. udlændingelovens § 9 h, stk. 19, vil forblive i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter, der udstedes i medfør af udlændingelovens § 9 h, stk. 15. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets § 1, nr. 17, om forslag til ændring af § 9 h, stk. 19, der bliver stk. 15.

Til § 7

Det fremgår af udlændingelovens § 66, at udlændingeloven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Grønland og Færøerne er ikke selvstændige medlemmer af EU og er heller ikke omfattet af det danske EU-medlemskab. Grønland og Færøerne er endvidere ikke en del af Schengensamarbejdet. EU-retsakter i form af forordninger og direktiver, herunder Schengenretsakter, finder derfor som udgangspunkt ikke anvendelse i Grønland og på Færøerne.

Efter § 22 i danskuddannelsesloven gælder loven ikke for Færøerne og Grønland.

Efter § 68 i integrationsloven gælder loven ikke for Færøerne og Grønland.

Den foreslåede bestemmelse i § 7, der vedrører lovens territoriale gyldighedsområde, betyder, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at lovens §§ 1, 4 og 5 ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og grønlandske forhold tilsiger, og at de enkelte lovelementer i §§ 1, 4 og 5 kan sættes i kraft på forskellige tidspunkter.

De foreslåede ændringer i lovens §§ 2 og 3 gælder ikke for Færøerne og Grønland og kan ikke sættes i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1009 af 2. september 2024, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 721 af 27. april 2021, § 1 i lov nr. 1575 af 12. december 2023, § 1 i lov nr. 1700 af 30. december 2024 og senest ved § 1 i lov nr. 1702 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:

§ 2 a. ---

Stk. 2-10. ---

1. § 2 a indsættes som stk. 11:

»Stk. 11. Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandstatsborgere, der passerer Den Europæiske Unions medlemsstaters ydre grænser, og om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål (EES-forordningen) med senere ændringer gælder her i landet. Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om midlertidig fravigelse af visse bestemmelser i EES-forordningen og Schengengrænsekodeksen for så vidt angår den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet med senere ændringer gælder her i landet.«

2. I § 2 a indsættes som stk. 12:

»Stk. 12. Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS-forordningen) med senere ændringer gælder her i landet.«

3. I § 2 a indsættes som stk. 13:

»Stk. 13. Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af en ramme for interoperabilitet mellem EU-informationssystemer vedrørende grænser og visum og de dele, som vedrører SIS, i forordning om fastsættelse af en ramme for interoperabilitet mellem EU-informationssystemer vedrørende politisamarbejde og retligt samarbejde, asyl og migration (interoperabilitetsforordningerne) med senere ændringer gælder her i landet.«

4. I § 2 a indsættes som stk. 14:

»Stk. 14. Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indsamling og overførsel af forhåndsoplysninger om passagerer med henblik på at forbedre og lette ind- og udrejsekontrollen ved de ydre grænser (API-forordningen) med senere ændringer gælder her i landet.«

§ 4 c. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Stk. 3, nr. 3, finder ikke anvendelse, hvis

1) udlændingen ansøger om opholdstilladelse efter § 9, stk.

1, nr. 1 eller 2,

2)-9) ---

5. I § 4 c, stk. 4, nr. 1, ændres: »nr. 1 eller 2« til: »nr. 1, 2 eller 4«.

Stk. 5-8. ---

§ 9. Der kan efter ansøgning gives opholdstilladelse til

1)- 2) ---

3) en mindreårig udlænding med henblik på ophold hos en anden i Danmark fastboende person end forældremyndighedens indehaver, når opholdstilladelsen gives med henblik på adoption, ophold som led i et plejeforhold eller, hvis særlige grunde taler derfor, ophold hos barnets nærmeste familie, og når den i Danmark fastboende person

a) har dansk indfødsret,

b) har statsborgerskab i et af de andre nordiske lande,

c) har opholdstilladelse efter § 7, stk. 1 eller 2, eller § 8,

d) har haft opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, i mere end de sidste 2 år, jf. dog § 37 m, eller

e) har tidsbegrænset opholdstilladelse eller opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold.

Stk. 2-42. ---

§ 9 a. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Opholdstilladelse efter stk. 2 og 3 skal betinges af, at udlændingen og personer, der meddeles opholdstilladelse som følge af familiemæssig tilknytning til udlændingen, ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik. Opholdstilladelse efter stk. 2, nr. 1-3, 6-9 og 11-13 og nr. 14, litra a og c-e, skal betinges af, at personer, der meddeles opholdstilladelse som følge af familiemæssig tilknytning til udlændingen, ikke mere end en gang får opholdstilladelsen inddraget efter § 19, stk. 1, nr. 18. Opholdstilladelse efter stk. 2, nr. 10, skal endvidere betinges af, at udlændingens forsørgelse og forsørgelsen af personer, der meddeles opholdstilladelse som følge af familiemæssig tilknytning til udlændingen, er sikret gennem egne midler det første år af opholdet her i landet. Opholdstilladelse efter stk. 2, nr. 5, skal endvidere betinges af, at udlændingens forsørgelse og forsørgelsen af personer, der meddeles opholdstilladelse som følge af familiemæssig tilknytning til udlændingen, er sikret gennem egne midler.

§ 9 h. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Gebyr efter stk. 5, 1. pkt., tilbagebetales, hvis ansøgningen om genoptagelse imødekommes. Gebyr efter stk. 5, 2. pkt., tilbagebetales, hvis klageren får helt eller delvis medhold i klagen. Gebyr efter stk. 5, 3. pkt., tilbagebetales, hvis ansøgningen om genoptagelse imødekommes.

Stk. 7. Hvis en ansøgning, der er omfattet af stk. 1, afvises på andet grundlag end manglende gebyrbetaling, jf. § 9, stk. 25, § 9 a, stk. 5-7, § 9 c, stk. 6, § 9 f, stk. 9, § 9 g, stk. 3 og 4, § 9 i, stk. 7-9, § 9 j, stk. 2 og 3, § 9 k, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, § 9 l, stk. 2 og 3, § 9 m, stk. 4 og 5, § 9 n, stk. 2 og 3, § 9 q, stk. 10-12, § 11, stk. 11, og § 47 b og regler udstedt

6. I § 9, stk. 1, nr. 3, litra e, ændres: »ophold.« til: »ophold,«.

7. I § 9, stk. 1, indsættes som nr. 4:

»4) en udlænding, der er familiemedlem til en dansk statsborger, i situationer omfattet af artikel 20 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde.«

8. I § 9 a, stk. 4, 2. pkt., ændres »nr. 18« til: »nr. 19«.

9. § 9 h, stk. 6, ophæves.

Stk. 7 og 8 bliver herefter stk. 6 og 7

i medfør af § 9 g, stk. 1 og 2, skal gebyret tilbagebetales fratrukket et beløb på 750 kr.

Stk. 8. Ansøgningen afvises, hvis betingelsen i stk. 1 og 3 ikke er opfyldt, medmindre den udestående gebyrindbetaling udgør højst 200 kr., det indbetalte gebyr svarer til en anden sagskategori end den, ansøgningen vedrører, jf. stk. 1, eller den udestående gebyrindbetaling skyldes, at gebyret er reguleret i perioden mellem indbetalingen og ansøgningens indgivelse. I sådanne tilfælde vil udlændingen få en LBK nr 1009 af 02/09/2024 21 frist til at indbetale det udestående gebyr. Indbetales det udestående gebyr ikke inden for fristen, afvises ansøgningen.

Stk. 9. Ansøgningen om genoptagelse afvises, hvis betingelsen i stk. 5, 1. pkt., ikke er opfyldt. Klagen afvises, hvis betingelsen i stk. 5, 2. pkt., ikke er opfyldt. Ansøgningen om genoptagelse af klagesagen afvises, hvis betingelsen i stk. 5, 3. pkt., ikke er opfyldt.

Stk. 10. For indgivelse af ansøgning om genoptagelse af en sag, hvor Styrelsen for International Rekruttering og Integration har truffet afgørelse efter § 21 a, skal værtspersonen senest samtidig med indgivelsen af ansøgningen om genoptagelse betale et gebyr på 805 kr. For indgivelse af klage over en afgørelse truffet af Styrelsen for International Rekruttering og Integration efter § 21 a skal klageren senest samtidig med indgivelsen af klagen betale et gebyr på 805 kr. For indgivelse af ansøgning om genoptagelse af en klagesag omfattet af 2. pkt. skal klageren senest samtidig med indgivelsen af ansøgningen om genoptagelse betale et gebyr på 805 kr.

Stk. 11. Gebyr efter stk. 10, 1. pkt., tilbagebetales, hvis ansøgningen om genoptagelse imødekommes. Gebyr efter stk. 10, 2. pkt., tilbagebetales, hvis klageren får helt eller delvis medhold i klagen. Gebyr efter stk. 10, 3. pkt., tilbagebetales, hvis ansøgningen om genoptagelse imødekommes.

Stk. 12. Ansøgningen om genoptagelse afvises, hvis betingelsen i stk. 10, 1. pkt., ikke er opfyldt. Klagen afvises, hvis betingelsen i stk. 10, 2. pkt., ikke er opfyldt. Ansøgningen om genoptagelse af klagesagen afvises, hvis betingelsen i stk. 10, 3. pkt., ikke er opfyldt.

Stk. 13. For indgivelse af ansøgning, hvor Styrelsen for International Rekruttering og Integration skal træffe afgørelse om arbejdstilladelse efter § 9 i, stk. 17, med henblik på at kunne arbejde uden begrænsning efter afslutning af en dansk bachelor-, professionsbachelor-, kandidat- eller ph.d.-uddannelse skal udlændingen senest samtidig med indgivelsen af ansøgningen betale et gebyr på 750 kr., medmindre andet følger af EU-reglerne.

Stk. 14. For indgivelse af ansøgning om genoptagelse af en sag, hvor Styrelsen for International Rekruttering og Integration har truffet afgørelse på baggrund af en ansøgning omfattet af stk. 13, skal udlændingen senest samtidig med indgivelsen af ansøgningen om genoptagelse betale et gebyr på 930 kr., medmindre andet følger af EU-reglerne. For indgivelse af klage over en afgørelse truffet af Styrelsen for International Rekruttering og Integration på baggrund af en ansøgning omfattet af stk. 13 skal klageren senest samtidig med indgivelsen af klagen betale et gebyr på 930

10. § 9 h, stk. 9, ophæves.

Stk. 10 bliver herefter stk. 8.

11. § 9 h, stk. 11 og 12, ophæves.

Stk. 13-19 bliver herefter stk. 9-15.

12. I § 9 h, stk. 14, 1. og 2. pkt., der bliver stk. 10, 1. og 2. pkt., ændres »stk. 13« til: »stk. 9«.

kr., medmindre andet følger af EU-reglerne. For indgivelse af ansøgning om genoptagelse af en klagesag omfattet af 2. pkt. skal klageren senest samtidig med indgivelsen af ansøgningen om genoptagelse betale et gebyr på 930 kr., medmindre andet følger af EU-reglerne.

Stk. 15. Gebyr efter stk. 14, 1. pkt., tilbagebetales, hvis ansøgningen om genoptagelse imødekommes. Gebyr efter stk. 14, 2. pkt., tilbagebetales, hvis klageren får helt eller delvist medhold i klagen. Gebyr efter stk. 14, 3. pkt., tilbagebetales, hvis ansøgningen om genoptagelse imødekommes.

Stk. 16. Ansøgningen om genoptagelse afvises, hvis betingelsen i stk. 14, 1. pkt., ikke er opfyldt. Klagen afvises, hvis betingelsen i stk. 14, 2. pkt., ikke er opfyldt. Ansøgningen om genoptagelse af klagesagen afvises, hvis betingelsen i stk. 14, 3. pkt., ikke er opfyldt.

Stk. 17. De beløb, der er angivet i stk. 5 og 7, reguleres fra og med 2012 en gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De beløb, der er angivet i stk. 8, 1. pkt., og stk. 10, reguleres fra og med 2016 en gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De beløb, der er angivet i stk. 13 og 14, reguleres fra og med 2024 en gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om satsreguleringsprocent. De regulerede beløb afrundes dog til det nærmeste beløb, som er deleligt med 5 kr.

Stk. 18. Betaler udlændingen eller virksomheden et beløb, der overstiger det gebyr, der skal betales efter stk. 1, 3, 5, 10, 13 eller 14, tilbagebetales det overskydende beløb ikke, hvis dette beløb udgør 30 kr. eller derunder.

Stk. 19. Udlænde- og integrationsministeren fastsætter regler om indbetaling af gebyrer fastsat efter stk. 1 og 3 og stk. 5, jf. stk. 1 og 3, og stk. 10, 13 og 14, og om tilbagebetaling af sådanne gebyrer, herunder om tilbagebetaling efter stk. 6, jf. stk. 5, jf. stk. 1 og 3, og stk. 7, 8, 11 og 15.

§ 9 m. Der kan, hvis væsentlige erhvervs- eller beskæftigelsesmæssige hensyn taler herfor, efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, som har familiemæssig tilknytning til en udlænding med tidsbegrænset eller tidsubegrænset opholdstilladelse i forlængelse af en tidsbegrænset opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 1-14, stk. 3 eller 12 eller 24, eller § 9 p, stk. 1, 1. pkt., eller hvis EU-reglerne tilsiger det. Opholdstilladelse skal betinges af, at udlændingen og den, som udlændingen har familiemæssig tilknytning til, ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik.

Stk. 2. Der kan efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, som har familiemæssig tilknytning til en dansk statsborger, der er etableret i udlandet, og som ville kunne opnå opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 1-4, 7, 9, 10, 13 eller nr. 14, litra a-c eller e, hvis vedkommende havde været

13. I § 9 h, *stk. 15, 1. pkt.*, der bliver stk. 11, 1. pkt., ændres »stk. 14, 1. pkt.« til: »stk. 5, 1. pkt., stk. 8, 1. pkt., og stk. 10, 1. pkt.«, i *stk. 15, 2. pkt.*, der bliver stk. 11, 2. pkt., ændres »stk. 14, 2. pkt.« til: »stk. 5, 2. pkt., stk. 8, 2. pkt., og stk. 10, 2. pkt.«, og i *stk. 15, 3. pkt.*, der bliver stk. 11, 3. pkt., ændres »stk. 14, 3. pkt.« til: »stk. 5, 3. pkt., stk. 8, 3. pkt., og stk. 10, 3. pkt.«

14. I § 9 h, *stk. 16, 1. pkt.*, der bliver stk. 12, 1. pkt., ændres »stk. 14, 1. pkt.« til: »stk. 5, 1. pkt., stk. 8, 1. pkt., eller stk. 10, 1. pkt.«, i *stk. 16, 2. pkt.*, der bliver stk. 12, 2. pkt., ændres »stk. 14, 2. pkt.« til: »stk. 5, 2. pkt., stk. 8, 2. pkt., eller stk. 10, 2. pkt.«, og i *stk. 16, 3. pkt.*, der bliver stk. 12, 3. pkt., ændres »stk. 14, 3. pkt.« til: »stk. 5, 3. pkt., stk. 8, 3. pkt., eller stk. 10, 3. pkt.«

15. I § 9 h, *stk. 17, 1. pkt.*, der bliver stk. 13, 1. pkt., ændres »stk. 5 og 7« til: »stk. 5 og 6«, i *stk. 17, 2. pkt.*, der bliver stk. 13, 2. pkt., ændres »stk. 8, 1. pkt., og stk. 10« til: »stk. 7, 1. pkt., og stk. 8«, og i *stk. 17, 3. pkt.*, der bliver stk. 13, 3. pkt., ændres »stk. 13 og 14« til: »stk. 9 og 10«.

16. I § 9 h, *stk. 18*, der bliver stk. 14, ændres »stk. 1, 3, 5, 10, 13 eller 14« til: »stk. 1, 3, 5, 8, 9 eller 10«.

17. I § 9 h, *stk. 19*, der bliver stk. 15, ændres »stk. 10, 13 og 14« til: »stk. 8-10«, og »stk. 6, jf. stk. 5, jf. stk. 1 og 3, og stk. 7, 8, 11 og 15« ændres til: »stk. 6 og 11«.

18. I § 9 m, *stk. 1, 2. pkt.*, indsættes efter »tilknytning til,« »bor på fælles bopæl og«.

19. I § 9 m, *stk. 2, 2. pkt.*, indsættes efter »og udlændingen:« »bor på fælles bopæl og«.

udlænding. Opholdstilladelse skal betinges af, at den danske statsborger og udlændingen ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik.

Stk. 3-8. ---

§ 9 n. Der kan efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, som har familiemæssig tilknytning til en udlænding med tidsbegrænset eller tidsubegrænset opholdstilladelse i forlængelse af en tidsbegrænset opholdstilladelse efter § 9 i, stk. 1-4 eller 17, eller § 9 k, stk. 1, 1. pkt., når hensynet til sidstnævnte udlændings ophold her i landet tilsiger det.

Stk. 2-5. ---

§ 17. ---

Stk. 2-5. ---

§ 19. En tidsbegrænset opholdstilladelse kan inddrages:

1)-10) ---

11) Når opholdstilladelse er betinget af, at udlændingen og personer, der meddeles opholdstilladelse som følge af familiemæssig tilknytning til udlændingen, ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, jf. § 9 a, stk. 4, 1. pkt., og § 9 i, stk. 11, og udlændingen eller personer, der meddeles opholdstilladelse som følge af familiemæssig tilknytning til udlændingen, modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik.

12) Når opholdstilladelsen er betinget af, at personer, der meddeles opholdstilladelse som følge af familiemæssig tilknytning til udlændingen, ikke mere end en gang får opholdstilladelsen inddraget efter nr. 18, jf. § 9 a, stk. 4, 2. pkt., og personer, der meddeles opholdstilladelse som følge af familiemæssig tilknytning til udlændingen, mere end en gang får opholdstilladelsen inddraget efter nr. 18.

13)-17) ---

20. I § 9 n, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Opholdstilladelse skal betinges af, at udlændingen og den, som udlændingen har familiemæssig tilknytning til, bor på fælles bopæl.«

21. I § 17 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Stk. 1 finder ikke anvendelse for udlændinge, der har opholdt sig uden for landet som statsudsendte, eller for udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, eller efter § 9 c, stk. 1, eller § 9 m, stk. 1 eller 2, på baggrund af familiemæssig tilknytning til en herboende person, og som har opholdt sig uden for landet i forbindelse med, at den herboende person har været statsudsendt. 1. pkt. gælder dog kun, hvis udlændingen indrejser i Danmark senest 1 måned efter statsudsendelsens ophør eller, hvis denne frist er udsat efter ansøgning herom, inden udløbet af denne frist.«

22. I § 19, stk. 1, nr. 11, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»Er personens opholdstilladelse undladt inddraget efter stk. 7, 1. pkt., eller stk. 8, 1. pkt., eller forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., kan personens opholdstilladelse dog ikke inddrages, medmindre der er forløbet mindst 5 år fra afgørelsen herom, jf. stk. 7, 3. pkt., og stk. 8, 3. pkt. Udlændingens opholdstilladelse kan ikke inddrages, uanset om personen efter samlivsophør modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, hvis personens opholdstilladelse er undladt inddraget efter stk. 7, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 4, eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller § 19 a, stk. 5.«

23. To steder i § 19, stk. 1, nr. 12, ændres »nr. 18« til: »nr. 19«.

24. I § 19, stk. 1, indsættes efter nr. 17 som nyt nummer:

»18) Når opholdstilladelsen er betinget af, at udlændingen og den, som udlændingen har familiemæssig tilknytning til, bor på fælles bopæl, jf. § 9 m, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 2. pkt., og § 9 n, stk. 1, 2. pkt., og de pågældende ikke bor på fælles bopæl. Opholdstilladelsen kan dog ikke inddrages, hvis udlændingen bor sammen med et andet familiemedlem, hvis opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, er undladt inddraget efter stk. 7, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 4, eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller § 19 a, stk. 5.«

18) Når opholdstilladelsen er betinget af, at udlændingen med opholdstilladelse efter § 9 m ikke uden arbejdstilladelse samtidig arbejder for samme virksomhed som udlændingen med opholdstilladelse efter § 9 a eller for en virksomhed, der har tæt sammenhæng til den virksomhed, som udlændingen med opholdstilladelse efter § 9 a arbejder for, jf. § 9 m, stk. 3, 1. pkt., og udlændingen med opholdstilladelse efter § 9 m uden arbejdstilladelse samtidig arbejder for samme virksomhed som udlændingen med opholdstilladelse efter § 9 a eller for en virksomhed, der har tæt sammenhæng til den virksomhed, som udlændingen med opholdstilladelse efter § 9 a arbejder for, og ingen særlige grunde taler herimod.

19) Når opholdstilladelsen er betinget af, at udlændingen efter ansøgningens indgivelse ikke her i landet idømmes eller vedtages en bøde på 3.000 kr. eller derover efter denne lov, straffeloven, lov om euforiserende stoffer eller lov om våben og eksplosivstoffer m.v., jf. § 9 a, stk. 33, 2. pkt., og udlændingen efter ansøgningens indgivelse idømmes eller vedtages en sådan straf. Kan forholdet føre til udvisning efter § 25 a, kan opholdstilladelsen dog ikke inddrages.

Stk. 2-6.

Stk. 7. Ved afgørelsen om inddragelse af en opholdstilladelse meddelt efter § 9, stk. 1, nr. 1, § 9 c, stk. 1, eller § 9 q, stk. 2, skal der tages særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede som følge af samlivsophør, der skyldes, at udlændingen eller udlændingens barn har været udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast m.v. her i landet. Det gælder uanset varigheden af udlændingens ophold her i landet.

Stk. 8. Ved afgørelsen om inddragelse af en opholdstilladelse meddelt efter § 9, stk. 1, nr. 1, § 9 c, stk. 1 eller § 9 q, stk. 2, skal der tages særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede som følge af samlivsophør, der skyldes, at den i Danmark fastboende person er afgået ved døden. Det gælder uanset varigheden af udlændingens ophold her i landet.

Nr. 18 og 19 bliver herefter nr. 19 og 20.

25. I § 19, stk. 1, nr. 18, der bliver nr. 19, indsættes som 2. pkt.:

»1. pkt. finder ikke anvendelse, hvis opholdstilladelsen er undladt inddraget efter stk. 7, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 4, eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller § 19 a, stk. 5.«

26. I § 19, stk. 7, 1. pkt., ændres »eller § 9 q, stk. 2,« til: »§ 9 m, stk. 1 eller 2, § 9 n, stk. 1, eller § 9 q, stk. 2,«, og »anden overlast m.v.« ændres til: »anden overlast m.v., herunder negativ social kontrol,«.

27. I § 19, stk. 7, indsættes efter 2. pkt. som 3.-5. pkt.:

»En tidsbegrænset opholdstilladelse, der er undladt inddraget efter 1. pkt. eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., skal inddrages, hvis udlændingen 5 år eller senere regnet fra tidspunktet for denne afgørelse modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, jf. dog § 19 a, stk. 4. 3. pkt. finder tilsvarende anvendelse for en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, efter ophør af opholdsret efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 29, stk. 1, jf. § 17, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 3. Fristen i 3. pkt. beregnes fra afgørelsen om meddelelse af opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1.«

28. I § 19, stk. 8, 1. pkt., ændres »§ 9 c, stk. 1 eller § 9 q, stk. 2,« til: »§ 9 c, stk. 1, § 9 m, stk. 1 eller 2, § 9 n, stk. 1, eller § 9 q, stk. 2,«.

29. I § 19, stk. 8, indsættes efter 2. pkt. som 3.-5. pkt.:

»En tidsbegrænset opholdstilladelse, der er undladt inddraget efter 1. pkt. eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., skal inddrages, hvis udlændingen 5 år eller senere regnet fra tidspunktet for denne afgørelse modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, jf. dog § 19 a, stk. 4. 3. pkt. finder tilsvarende anvendelse for en udlænding, der

Stk. 9. Kommunalbestyrelsen kan uden samtykke fra en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter §§ 7-9, 9 b-9 f eller 9 q, afgive en udtalelse til Udlændingestyrelsen om forhold vedrørende den pågældende, som kommunalbestyrelsen skønner vil være af betydning for afgørelse af en sag efter stk. 1 eller 2. Hvis udlændingen er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, som følge af familiemæssig tilknytning til en herboende person med dansk indfødsret, tidsubegrænset opholdstilladelse eller opholdstilladelse efter §§ 7-9, 9 b-9 f eller 9 q, kan kommunalbestyrelsen uden samtykke fra udlændingen og den herboende afgive en udtalelse til Udlændingestyrelsen om forhold vedrørende de pågældende, som kommunalbestyrelsen skønner vil være af betydning

Stk. 10. Kommunalbestyrelsen kan uden samtykke fra en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9 a eller §§ 9 i-9 l eller 9 p, afgive en udtalelse til Styrelsen for International Rekruttering og Integration om forhold vedrørende den pågældende, som kommunalbestyrelsen skønner vil være af betydning for afgørelse af en sag efter stk. 1 eller 2. Hvis udlændingen er meddelt opholdstilladelse efter §§ 9 m eller 9 n, kan kommunalbestyrelsen uden samtykke fra udlændingen og den herboende afgive en udtalelse til Styrelsen for International Rekruttering og Integration om forhold vedrørende de pågældende, som kommunalbestyrelsen skønner vil være af betydning for afgørelse af en sag som nævnt i 1. pkt.

19 a. ---

Stk. 2. Ved afgørelse om inddragelse af øvrige opholdstilladelser finder § 26, stk. 1, anvendelse, jf. dog § 19 b. Endvidere finder § 26, stk. 1, anvendelse ved afgørelse om forlængelse af en opholdstilladelse meddelt med mulighed for varigt ophold. Ved afgørelse om forlængelse af en opholdstilladelse meddelt med mulighed for varigt ophold og forlængelse af en opholdstilladelse meddelt efter § 9, stk. 1, nr. 1, eller § 9 c, stk. 1, som følge af familiemæssig tilknytning til en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, finder § 19, stk. 7 og 8, anvendelse.

Stk. 3. ---

er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, efter ophør af opholdsret efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 29, stk. 1, jf. § 16, stk. 2. Fristen i 3. pkt. beregnes fra afgørelsen om meddelelse af opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1.«

30. I § 19 indsættes efter stk. 8 som nyt stykke:

»*Stk. 9.* De betingelser, der blev stillet ved meddelelse af en opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 1, § 9 c, stk. 1, § 9 m, stk. 1 eller 2, § 9 n, stk. 1, eller § 9 q, stk. 2, som er undladt inddraget efter stk. 7, eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller § 19 c, stk. 1, 1. pkt., gælder, hvis samlivet på fælles bopæl genoptages, medmindre ganske særlige grunde taler derimod.«

Stk. 9 og 10 bliver herefter stk. 10 og 11.

31. I § 19 a, stk. 2, 3. pkt., indsættes efter »eller 2,«: »§ 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1,«.

32. I § 19 a indsættes efter stk. 3 som *stk. 4* og *5*:

»*Stk. 4.* Ved afgørelse om inddragelse af en opholdstilladelse efter § 19, stk. 7, 3. eller 4. pkt., eller § 19, stk. 8, 3. eller 4. pkt., finder § 26, stk. 1, anvendelse, medmindre udlændingen har opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, eller § 9 c, som følge af familiemæssig tilknytning til en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, eller udlændingen har opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1, som følge af familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 11 eller 12, eller stk. 24, der er meddelt efter, at den pågældende har haft opholdstilladelse efter andre bestemmelser end § 9 m, stk.

§ 19 b. Når en af betingelserne i § 19, stk. 1, nr. 1-3 eller 11, er opfyldt, skal en opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 11 eller 12, eller stk. 24, eller § 9 i, stk. 5 eller 6 eller stk. 17, jf. stk. 5 eller 6, inddrages, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. dog stk. 2, 1. pkt., og stk. 3. Dette gælder tilsvarende ved inddragelse af en opholdstilladelse, der er meddelt efter § 9 m, stk. 1, når udlændingen har familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 11 eller 12, eller stk. 24, jf. dog stk. 2, 2. pkt.

Stk. 2-3. ---

1. I sådanne tilfælde skal opholdstilladelsen inddrages, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Stk. 5. En opholdstilladelse skal nægtes forlænget efter § 19 c, stk. 1, 1. pkt., medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. dog 2. og 3. pkt. § 26, stk. 1, finder endvidere anvendelse, hvis udlændingen har opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, eller § 9 c, stk. 1, som følge af familiemæssig tilknytning til andre end en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, eller er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, efter ophør af opholdsret efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 29, stk. 1, jf. § 16, stk. 2, eller § 17, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 3, eller efter § 9 q, stk. 2. Har udlændingen opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, skal opholdstilladelsen nægtes forlænget efter § 19 c, stk. 1, 1. pkt., uden at der herved tages stilling til Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 46, stk. 8.«

33. I § 19 b, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »jf. dog stk. 2, 2. pkt.«: », og § 19 stk. 7 og 8.«

34. Efter § 19 b indsættes:

»§ 19 c. En tidsbegrænset opholdstilladelse, der er undladt inddraget efter § 19, stk. 7, 1. pkt., eller § 19, stk. 8, 1. pkt., eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., kan forlænges, medmindre udlændingen 5 år eller senere regnet fra tidspunktet for denne afgørelse modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse. I sådanne tilfælde skal opholdstilladelsen nægtes forlænget, jf. dog § 19 a, stk. 5. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, efter ophør af opholdsret efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 29, stk. 1, jf. § 16, stk. 2, eller § 17, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 3. I sådanne tilfælde beregnes fristen i 1. pkt. fra afgørelsen om meddelelse af opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1.

Stk. 2. En opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, kan ikke nægtes forlænget, uanset at personen ikke bor på fælles bopæl med den danske statsborger eller udlændingen med opholdstilladelse efter §§ 9 a, 9 i, 9 k eller 9 p, hvis personen bor sammen med et andet familiemedlem, hvis opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, er undladt inddraget efter § 19, stk. 7, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 4, eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller § 19 a, stk. 5.

Stk. 3. En opholdstilladelse efter § 9 a eller § 9 i, stk. 2, nr. 1, kan ikke nægtes forlænget, uanset at udlændingen med

§ 33 b. Der tillægges opsættende virkning i følgende tilfælde:

1)-5) ---

§ 38 ---

Stk. 2.-3. ---

Stk. 4. Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om ind- og udrejsekontrol, herunder om politiets adgang til flyselskabernes bookingsystemer, udenlandske besætningsmedlemmers ophold her i landet, om på- og afmønstring her i landet af udenlandske besætningsmedlemmer og om de pligter, der påhviler skibsførere og luftfartøjschefer.

Stk. 5-9. ---

§ 46. ---

Stk. 2. Afgørelser efter § 9 a, § 9 h, stk. 1, nr. 4-10, 15 og 17, § 9 h, stk. 8, 1. pkt., jf. § 9 h, stk. 1, nr. 4-10, 15 og 17, og stk. 3, og §§ 9 i-9 n og 9 p, afgørelser vedrørende forlængelse, bortfald og inddragelse af opholdstilladelser meddelt efter §§ 9 a, 9 i-9 n og 9 p bortset fra afgørelser om bortfald efter § 21 b samt afgørelser efter §§ 33 og 33 a og § 33 b, stk. 1, nr. 4, i forbindelse med sådanne sager træffes af Styrelsen for International Rekruttering og Integration. Afgørelser om udstedelse, forlængelse og inddragelse af registreringsbeviser og opholdskort til udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, og konstatering af ophør af en opholdsret efter EU-reglerne, jf. § 6, træffes af Styrelsen for International Rekruttering og Integration. Det samme gælder afgørelser efter § 4 a, stk. 2, i forlængelse af at en udlænding er meddelt opholdstilladelse efter § 9 a, §§ 9 i-9 n eller 9 p, og afgørelser efter § 32, stk. 1, nr. 2, når Styrelsen for International Rekruttering og Integration har pålagt udlændingen at udrejse straks, eller når udlændingen ikke udrejser i overensstemmelse med en udrejsefrist, der er fastsat af Styrelsen for International Rekruttering og Integration, jf. dog stk. 3.

Stk. 3-4. ---

opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1, eller § 9 n, stk. 1, efter samlivsophør modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, hvis opholdstilladelsen efter § 9 m, stk. 1, eller § 9 n, stk. 1, er undladt inddraget efter § 19, stk. 7, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 4, eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller § 19 a, stk. 5.

Stk. 4. En opholdstilladelse efter § 9 a eller § 9 m, stk. 1, kan ikke nægtes forlænget, uanset at udlændingen med opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1, arbejder uden arbejdstilladelse, jf. § 9 m, stk. 3, 1. pkt., hvis opholdstilladelsen efter § 9 m, stk. 1, er undladt inddraget efter § 19, stk. 7, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 4, eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller § 19 a, stk. 5.«

35. I § 33 b, *stk. 1*, indsættes som *nr. 6*:

»6) Ved ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, som følge af Danmarks internationale forpligtelser, som sendes af Styrelsen for International Rekruttering og Integration til Udlændingestyrelsen i forlængelse af en afgørelse om afslag på forlængelse af en opholdstilladelse eller ophør af opholdsret efter EU-reglerne.«

36. I § 38, *stk. 4*, udgår » om politiets adgang til flyselskabernes bookingsystemer,«.

37. I § 46, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »stk. 8« til: »stk. 7«.

Stk. 5. Afgørelser efter § 9 h, stk. 9, 2. og 3. pkt., træffes af Udlændingenævnet i sager, hvor Styrelsen for International Rekruttering og Integration eller Udlændingestyrelsen har truffet afgørelse på baggrund af en ansøgning omfattet af § 9 h, stk. 1 og 3.

Stk. 6-7. ---

Stk. 8. Afgørelser om laissez-passes efter § 39 a, stk. 2, kan foruden af Udlændingestyrelsen, jf. stk. 1, træffes af Styrelsen for International Rekruttering og Integration.

Stk. 9. Afgørelse om forlængelse af udrejsefrist efter § 33, stk. 4, træffes af den myndighed, som har truffet den afgørelse, udrejsefristen knytter sig til, eller, hvis forlængelse sker som følge af indgåelse af en hjemrejsekontrakt eller Hjemrejsestyrelsens afgørelse herom, jf. § 5, stk. 2 eller 3, i hjemrejseloven, af Hjemrejsestyrelsen.

Stk. 10. Hjemrejsestyrelsen kan ændre en udrejsefrist efter § 33, stk. 2, 4. pkt., til straks, når Hjemrejsestyrelsen har truffet afgørelse om, at en udlænding ikke medvirker til sin udrejse efter hjemrejselovens § 3, stk. 2.

Stk. 11. Hjemrejsestyrelsen fastsætter efter § 33, stk. 5, udrejsefristen til straks.

§ 46 a. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Udlændingestyrelsens og Styrelsen for International Rekruttering og Integrations afgørelser om afvisning, der er truffet efter regler udstedt i medfør af § 9 g, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 2. pkt., og afgørelser efter § 9 g, stk. 3, § 9 h, stk. 8, 1. pkt., § 9 h, stk. 9, 1. pkt., jf. stk. 5, 1. pkt., jf. stk. 1, § 9 h, stk. 18, § 11, stk. 11, § 27, § 29 c, stk. 1, § 32 a, § 33, stk. 1, 2 og 5-7, §§ 33 a og 33 b, § 40, stk. 12, § 42 a, stk. 7, 4. pkt., § 42 b, stk. 1, 3 og 7-9, § 42 d, stk. 2, § 46 e og § 53 b. En afgørelse efter § 42 a, stk. 7, 4. pkt., om separat indkvartering, jf. § 42 a, stk. 7, 3. pkt., kan dog påklages.

Stk. 7-10. ---

§ 52 c. ---

Stk. 2-8.

Stk. 9. Afgørelser om opsættende virkning, jf. § 33 b, træffes af Udlændingenævnets formand eller den, formanden bemyndiger dertil.

§ 58. ---

Stk. 2. ---

§ 60. ---

Stk. 2-3. ---

38. I § 46, *stk. 5*, ændres »stk. 9, 2. og 3. pkt.« til: »stk. 12, 2. og 3. pkt.«

39. I § 46 indsættes efter *stk. 7* som nyt stykke:

»*Stk. 8.* Udlændingestyrelsen træffer afgørelser om opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, hvis Styrelsen for International Rekruttering og Integration har truffet afgørelse om nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse efter § 19 a, stk. 5, og samtidig har vurderet, at omstændigheder i sagen kan begrunde, at det kan være i strid med Danmarks internationale forpligtelser at nægte ret til fortsat ophold i Danmark.«
Stk. 8-11 bliver herefter *stk. 9-12*.

40. I § 46 a, *stk. 6, nr. 1, 1. pkt.*, ændres »§ 9 h, stk. 8, 1. pkt., § 9 h, stk. 9, 1. pkt.« til: »§ 9 h, stk. 7, 1. pkt., § 9 h, stk. 12, 1. pkt.«, og »§ 9 h, stk. 18« ændres til: »§ 9 h, stk. 14«.

41. I § 52 c, *stk. 9*, indsættes efter »§ 33 b,«: »og om processuelt ophold i forbindelse med en anmodning om genoptagelse af en afgørelse efter §§ 9-9 f, 9 i-9 n, 9 p eller 9 q truffet af Udlændingenævnet, jf. § 33 a, stk. 3, nr. 4,«.

42. I § 58 d indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Udlændinge- og integrationsministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler til gennemførelse af API-forordningen.«

43. I § 60 indsættes som *stk. 4*:

»Stk. 4: I forskrifter, der udstedes i medfør af lovens § 58 d, stk. 3, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i API-forordningen.«

§ 2

I integrationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1146 af 22. juni 2020, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 1700 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:

§ 2. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Ved andre familiesammenførte forstås i denne lov 1)-2) ---

3) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 3, litra a, b eller e, eller

4) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en herboende person, der ikke er flygtning, jf. stk. 2, eller indvandrer, jf. stk. 6.

Stk. 5-8. ---

§ 2 c. Ved en integrationskursist (I-kursist) forstås i denne lov en flygtning eller en familiesammenført udlænding til en flygtning, der henvises til danskuddannelse som led i et selvforsørgelses- eller hjemrejse-program, jf. integrationslovens § 16, stk. 1, eller andre familiesammenførte udlændinge, der henvises til danskuddannelse som led i introduktionsprogrammet, jf. integrationslovens § 16, stk. 2, herunder

1) ---

2) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1

3)-7) ---

§ 1, nr. 8. I § 2 a indsættes som stk. 11:

1. I § 2, stk. 4, nr. 3, udgår »eller«.

2. Efter § 2, stk. 4, nr. 3, indsættes som nyt nummer:

»4) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 4, eller«.

Nr. 4 bliver herefter til nr. 5.

§ 3

I danskuddannelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1372 af 22. september 2022, som ændret ved § 2 i lov nr. 686 af 11. juni 2024 og § 4 i lov nr. 1654 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. I § 2 c, nr. 2, indsættes efter »nr. 1«: »eller nr. 4«.

§ 4

I lov nr. 721 af 27. april 2021 om ændring af udlændingeloven og om lov Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen (Gennemførelse af forordning om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS), forordning om oprettelse af et ind- og udrejse-system (EES) og forordninger om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på områderne for henholdsvis ind- og udrejsekontrol og politisamarbejde og strafferetligt samarbejde og om brug af SIS i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold m.v.), foretages følgende ændringer:

1. § 1, nr. 8 og 9, ophæves.

»Stk. 11. Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandstatsborgere, der passerer Den Europæiske Unions medlemsstaters ydre grænser, og om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål (EES-forordningen) med senere ændringer gælder her i landet.«

§ 1, nr. 9. I § 2 a indsættes som stk. 12:

»Stk. 12. Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS-forordningen) med senere ændringer gælder her i landet.«

§ 1, nr. 1. I § 2 a indsættes som stk. 11:

»Stk. 11. Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandstatsborgere, der passerer Den Europæiske Unions medlemsstaters ydre grænser og om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål (EES-forordningen) med senere ændringer gælder her i landet.«

§ 1, nr. 2. I § 2 a indsættes som stk. 12:

»Stk. 12. Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS-forordningen) med senere ændringer gælder her i landet.«

§ 1, nr. 3. I § 2 a indsættes som stk. 13:

»Stk. 13. Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af en ramme for interoperabilitet mellem EU-informationssystemer vedrørende grænser og visum og de dele, som vedrører SIS, i forordning om fastsættelse af en ramme for interoperabilitet mellem EU-informationssystemer vedrørende politisamarbejde og retligt samarbejde, asyl og migration (interoperabilitetsforordningerne) med senere ændringer gælder her i landet.«

2. I § 3, stk. 2, 1. pkt., ændres »§ 1, nr. 1, 2 og 5-27« til: »§ 1, nr. 1, 2, 5-7 og 10-27«.

§ 5

I lov nr. 1575 af 12. december 2023 om ændring af udlændingeloven, lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, og hjemrejseloven (Styrkelse af udlændingemyndighedernes og politiets værktøjer til kontrol af udlændinges indrejse og ophold i Danmark), foretages følgende ændringer:

1. § 1, nr. 1-3, og § 3 ophæves.

2. I § 6, stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 1, nr. 1-3 og 13-15, og § 3« til: »§ 1, nr. 13-15«.

3. I § 7, 1. pkt., ændres »§§ 1-4« til: »§§ 1, 2 og 4«.